

การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
(Studying community-based tourism management model for sustainability tourism
development)

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2565

Chanyanuch Yuttharorakit

นางสาวชญานุช ยุทธวรวิทย์

ผู้วิจัย

ทศวิไลชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ราชมหา,

Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

Prattana Punm

รองศาสตราจารย์ปรารณา ปุณณกิติเกษม,

Ph.D.

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

Vichai Raornamr

รองศาสตราจารย์วิจิตา รักธรรม,

Ph.D.

คณบดีวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

จักรพงษ์ พงศ์ไฉนสวรรค์

จักรพงษ์ พงศ์ไฉนสวรรค์,

Ph.D.

กรรมการสอบสารนิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์เพราะได้รับความช่วยเหลือ ความกรุณา และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้างานวิจัยจากผู้มีพระคุณทุกท่าน โดยผู้วิจัยของกราบขอพระคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ดังนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย ราชมหา ที่ได้สละเวลาทุ่มเทให้ความรู้ คำปรึกษาแนวทางในการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการประกอบการทำวิจัยฉบับนี้ ตลอดจนรูปแบบการทำวิจัยเพื่อนำไปต่อยอดให้วิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณอาจารย์และบุคลากร คณะวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือและให้คำแนะนำและช่วยดำเนินการด้านต่างๆอย่างดี ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นที่ร่วมสนับสนุนช่วยเหลือและให้คำแนะนำและคอยเป็นกำลังใจกันมา โดยตลอด ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ ผู้นำชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบกลุ่มนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำงานวิจัย สุดท้ายนี้ขอกราบขอพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัว และ บุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ที่คอยสนับสนุนและส่งเสริมในการศึกษาระดับปริญญาโทครั้งนี้ ที่เป็นแรงผลักดัน ค่อยช่วยเหลือในทุกๆด้าน ค่อยให้กำลังใจให้ผู้วิจัยมีความตั้งใจในการทำสารนิพนธ์เล่มนี้เป็นอย่างมากที่จะทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์ทางด้านวิชาการด้านการนำไปประยุกต์ใช้กับชุมชนและองค์กรต่างๆ และจะเป็นแหล่งข้อมูลที่จะสามารถเข้าข้อมูลไปต่อยอดความรู้และพัฒนาต่อไปในอนาคต

ชญญานุช ยุทธวรวิทย์

การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
STUDYING COMMUNITY-BASED TOURISM MANAGEMENT MODEL FOR
SUSTAINABILITY TOURISM DEVELOPMENT

ชญัญญา นุช ยุทธาวาทิชย์ 6350373

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ราชมหา, Ph.D., รองศาสตราจารย์
ปรารณา ปุณณกิติเกษม, Ph.D., จักรพงศ์ พงศ์ธ ไนสุวรรณย์, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยใช้ชุมชนบ้านน้ำราบ และระบุถึงอุปสรรคและปัญหา เพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังเป็นการหาแนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ โดยหลังจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ทำให้ได้ข้อสรุปถึงปัญหาและอุปสรรคของการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบเพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนบ้านน้ำราบ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบต้องมีการพัฒนา 4 ด้าน เพื่อนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน จึงเกิดเป็นโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ ที่จะนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วย ต้องมีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวที่ชุมชนและพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ที่จะช่วยสร้างมูลค่าและเอกลักษณ์ให้กับชุมชนและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับชุมชน และด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมากขึ้น นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาความร่วมมือในชุมชนเพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งสามัคคีและการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับคนในชุมชนและนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ชาวบ้านในชุมชนต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมให้กับคนรุ่นต่อไปในชุมชนและนักท่องเที่ยว และองค์การภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ก็เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนให้เกิดความยั่งยืน โดยเข้ามาสนับสนุนทั้งด้านเงินทุนและการฝึกอบรมและให้ความรู้กับชุมชน เพื่อที่ชุมชนบ้านน้ำราบจะสามารถนำโมเดลนี้ไปใช้ในการส่งเสริมและแก้ไขการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ ให้เกิดความยั่งยืน

คำสำคัญ: การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน/ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๗
บทคัดย่อ	๘
สารบัญตาราง	๙
สารบัญรูปภาพ	๑๐
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการศึกษาวิจัย	3
1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษาวิจัย	3
1.3.2 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	3
1.3.3 ขอบเขตด้านประชากร	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย	4
1.4.1 ด้านวิชาการ	4
1.4.2 ด้านการนำไปปรับใช้ในภาคปฏิบัติ สำหรับองค์กรธุรกิจ ภาครัฐ ชุมชน หรือสังคม	4
1.5 ความสอดคล้องของการศึกษาวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	5
1.6 นิยามศัพท์	6
1.7 บทสรุป	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	9
2.1.1 ความหมายของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	9
2.1.2 รูปแบบของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	9
2.2 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	10
2.2.1 ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน	10
2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	10

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2.3 แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	12
2.2.4 ความหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน	13
2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความร่วมมือและเครือข่ายทางสังคม	13
2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมด้านการตลาด	14
2.4.1 ความหมายของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	14
2.4.2 การส่งเสริมการตลาดโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	14
2.5 แนวความคิดเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำของผู้นำชุมชน	15
2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
2.7 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย	19
2.8 คำถามวิจัย	20
2.9 บทสรุป	27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	28
3.1 กระบวนการขั้นตอนในการทำงานวิจัย	28
3.2 รูปแบบงานวิจัย	30
3.3 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและลักษณะวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
3.5 ลักษณะวิธีที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	35
3.7 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	38
3.8 การปกป้องความลับของข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมวิจัย	39
3.9 กรอบระยะเวลาและตารางแสดงแผนดำเนินงานโครงการวิจัย	40
3.10 บทสรุป	40
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	41
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	42
4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาจากผู้ให้สัมภาษณ์	44
4.2.1 มิตินิยมร่วมมือและเครือข่าย	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
4.2.2	มิตินโยบายส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ	51
4.2.3	มิตีความเป็นผู้นำชุมชน	55
4.2.4	มิตีความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน	59
4.2.5	มิตินโยบายบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด	63
4.2.6	มิตินโยบายอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ	69
4.2.7	มิตินโยบายสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม	75
4.3	บทสรุป	83
บทที่ 5	การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	84
5.1	การสรุปผลการศึกษาวิจัยเพื่อตอบคำถามการวิจัยภายใต้กรอบการศึกษาวิจัย	85
5.1.1	มิตีความร่วมมือและเครือข่าย	85
5.1.2	มิตินโยบายส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ	85
5.1.3	มิตีความเป็นผู้นำชุมชน	86
5.1.4	มิตีความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน	86
5.1.5	มิตินโยบายบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด	86
5.1.6	มิตินโยบายอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ	87
5.1.7	มิตินโยบายสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม	87
5.2	การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย	89
5.3	ข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ	99
5.4	ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา	114
ภาคผนวก		122

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า	
4.1	รายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ	42
4.2	รายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ	43
4.3	รายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แผนกกongสร้างสรรค์สินค้าการท่องเที่ยว	44
5.1	ตารางผลการวิจัยและความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม การศึกษางานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างประธานชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ	89
5.2	ตารางผลการวิจัยและความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม การศึกษางานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ	93
5.3	ตารางผลการวิจัยและความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม การศึกษางานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	96

สารบัญรูปภาพ

รูปภาพ	หน้า
2.1 กรอบแนวคิด Triple Bottom Line (TBL) ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความยั่งยืน	11
2.2 กรอบแนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	20
3.1 แผนผังโครงสร้างงานวิจัย (Research Flowchart)	29
4.1 แสดงสัดส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 25 คน	42
4.2 แสดงสัดส่วนความขัดแย้งระหว่างชุมชนบ้านน้ำราบกับหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาสนับสนุนชุมชนบ้านน้ำราบ	47
4.3 แผนภาพกระบวนการการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวโดยชุมชนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	49
4.4 มิตិความร่วมมือและเครือข่ายของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง	50
4.5 แสดงสัดส่วนข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวในชุมชนชุมชนบ้านน้ำราบ	53
4.6 มิติส่งเสริมศักยภาพด้านการเงินและการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง	54
4.7 แสดงสัดส่วนการรับรู้วาระดำรงตำแหน่งของประธานชุมชนบ้านน้ำราบของชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ	55
4.8 มิตិความเป็นผู้นำชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง	58
4.9 มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง	62
4.10 แผนภาพแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	67
4.11 มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและการตลาดของชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง	68

สารบัญญรูปภาพ (ต่อ)

รูปภาพ	หน้า
4.12 แผนภาพนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรมให้กับชาวบ้านในชุมชนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	73
4.13 มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ ของชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง	74
4.14 แผนภาพแนวทางของทางการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ 8 แนวทาง ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	79
4.15 แผนภาพแสดงความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ จะนำการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	81
4.16 แผนภาพแสดงความเห็นของกลุ่มตัวอย่างถึงปัญหาหรือ อุปสรรคของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่จะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	82
5.1 แผนภาพแสดงโมเดลการนำไปสู่ความยั่งยืนของการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง	101

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศซึ่งทำรายได้มหาศาลให้กับประเทศไทย นอกจากนี้ยังทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องอย่างธุรกิจผลิตสินค้าและบริการต่างๆขยายตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553) ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ประเทศไทยมีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวอันเนื่องมาจาก ประเทศไทยขึ้นชื่อเรื่องการบริการ ชายหาดที่งดงาม สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างๆ นอกจากนี้แล้วอาหารไทยยังมีชื่อเสียงระดับโลก และด้วยค่าครองชีพที่ไม่แพงมาก ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นจุดหมายปลายทางแรกๆที่นักท่องเที่ยวนึกถึง

เมื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลกระทบที่ตามมาคือเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ สิ่งแวดล้อม โดยในด้านเศรษฐกิจประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นเนื่องจากเกิดอาชีพที่หลากหลายมากขึ้นจากการลงทุนการท่องเที่ยวในชุมชน แต่ปัญหาที่ตามมาคือค่าครองชีพภายในชุมชนที่สูงขึ้นทำให้ค่าใช้จ่ายของคนในชุมชนก็เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ด้านสังคม การท่องเที่ยวทำให้ผู้คนในชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น แต่ปัญหาที่ตามมาคือความขัดแย้งภายในชุมชนส่งผลให้ความร่วมมือของคนในชุมชนลดน้อยลง ในด้านวัฒนธรรม การท่องเที่ยวนอกจากจะนำรายได้เข้ามาในชุมชนแล้ว ยังนำเทคโนโลยีเข้ามาเพื่อมาพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน แต่ผลที่ตามมาคือเทคโนโลยีที่เข้ามาทำให้วิถีชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมของชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไป ด้านสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวในชุมชนทำให้เกิดความเจริญภายในชุมชน ระบบโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนที่ดีขึ้น แต่ปัญหาที่ตามมาคือปัญหามลภาวะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมธรรมชาติในชุมชน ทั้งปัญหาปริมาณขยะ น้ำเน่าเสีย มลพิษทางอากาศ อีกทั้งยังมีมลภาวะทางเสียงที่รบกวนทำลายความเงียบสงบในชุมชน (สรันยา พรหมจิโน, ชูเกียรติ ชัยบุญศรี, อนุภาค เสาร์เสาวภาคย์. ม.ป.ป.) และอีกหนึ่งปัญหา

ของการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็วในประเทศไทยคือความเหลื่อมล้ำที่เข้ามาแทรกซึมในทุกพื้นที่ เพราะคนที่มีต้นทุนมากกว่าก็จะเข้าไปลงทุนและกอบโกยกำไรจากทรัพยากรได้มากกว่าคนที่มีต้นทุนน้อยกว่าอย่างชาวบ้านในชุมชน ทำให้ชาวบ้านภายในพื้นที่ก็จะไม่สามารถเข้าถึงรายได้ โอกาส สิทธิ และศักดิ์ศรีความเป็นคนได้อย่างเท่าเทียม เพราะนายทุนรายใหญ่มีการผูกขาดการให้บริการในพื้นที่ เช่น เรือเพื่อข้ามไปเกาะ เป็นต้น นอกจากชุมชนจะไม่ได้รับการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมแล้ว ยังต้องแบกรับต้นทุนทางทรัพยากรที่ทรุดโทรมจากการท่องเที่ยวที่ชาวบ้านไม่ได้มีส่วนร่วมเท่าที่ควร ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมภายในชุมชนไม่ยั่งยืน และค่าครองชีพในพื้นที่ที่สูงมาก เนื่องจากบ้านค้าก็ต้องการหาประโยชน์จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (เวริคพอยท์ทูเดย์, 2564)

เมื่อลักษณะของการท่องเที่ยวเริ่มส่งผลกระทบต่อชาวบ้านในชุมชนและประกอบกับในช่วงไม่กี่สิบปีที่ผ่านมาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากนักท่องเที่ยวก็เริ่มจะแสวงหาแนวทางการท่องเที่ยวแบบใหม่ นักท่องเที่ยวอยากที่จะสัมผัสถึงวัฒนธรรมและธรรมชาติของจุดหมายปลายทาง ต้องการที่จะแสวงหาประสบการณ์ของการท่องเที่ยวที่แปลกใหม่กว่าเดิม (López-Guzmán et al., 2011) จึงเกิดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่พัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนตามแนวคิดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-based tourism) เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกหนึ่งสำหรับเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยโมเดลการท่องเที่ยวนี้เป็นการท่องเที่ยวที่บริหารจัดการโดยคนในท้องถิ่นในชุมชนเพื่อให้ผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวส่งไปถึงคนในชุมชนโดยตรง (Lo & Janta, 2020) การท่องเที่ยวโดยชุมชนไม่ได้คาดหวังที่จะสร้างรายได้ในเวลาอันสั้น แต่ยังคงหวังไปถึงความยั่งยืนในอนาคต ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจะช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องถิ่นและสร้างโอกาสในการจ้างงานให้แก่คนในชุมชน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ดีขึ้น (Weaver, 2003) โดยภาคใต้ของประเทศไทยถือได้ว่ามีสถานที่ที่เป็นการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น บ้านน้ำราบ จังหวัดตรัง เกาะกลาง จังหวัดกระบี่ เกาะพิทักษ์ จังหวัดชุมพร และสามช่องใต้ จังหวัดพังงา ที่สามารถให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านในชุมชน

ชุมชนบ้านน้ำราบ ตั้งอยู่ที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยเคยเป็นบริเวณนี้เคยประสบเหตุการณ์สึนามิ ทำให้ธรรมชาติถูกทำลายไปหลายส่วน แต่ชาวบ้านในชุมชนช่วยกันดูแลรักษา

ธรรมชาติให้กลับมาสมบูรณ์ได้เหมือนเดิม อาชีพหลักของชาวบ้านในพื้นที่บ้านน้ำราบคือการทำประมงปูม้า แต่พอทำไปเรื่อยๆก็เกิดส่งผลกระทบต่อปูม้ามีปริมาณลดลง ทำให้ชาวบ้านเริ่มเพาะพันธุ์ปูและได้ก่อตั้งธนาคารปูม้า นอกจากนี้แล้วชาวบ้านยังได้เพาะหญ้าทะเลเพื่อให้เป็นที่อยู่ของปูม้า และเป็นอาหารของพะยูน มีการทำอนุบาลม้าน้ำ และ ไข่ปลาหมึก นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่ชุมชนก็จะได้รับประทานอาหารทะเลอย่างเช่น ปูม้า ปลาหมึกและปลากะพงสดๆ การท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี กิจกรรมหลักๆเลยก็คือการล่องแพที่มีทั้งแบบเต็มวันและครึ่งวัน โดยสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชนประกอบไปด้วย จุดชมวิวเขาจอมป่าและทะเลแหวก (เพื่อนร่วมเดินทาง,2562)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ทั้งในด้านการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน กิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการในด้านต่างๆเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในชุมชน และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน เพื่อเป็นโมเดลในการนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยชุมชนสามารถนำผลวิจัยในครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนบ้านน้ำราบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยใช้ชุมชนบ้านน้ำราบ
- 1.2.2 เพื่อระบุถึงอุปสรรคและปัญหา เพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 1.2.3 เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ

1.3 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษาวิจัย

พื้นที่ทำการศึกษาคือชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

1.3.2 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

- **ขอบเขตด้านศึกษาวิจัย**

ศึกษาทางด้านรูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมในการวางแผนของคนในชุมชน นอกจากนี้ยังศึกษาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน เพื่อเป็นโมเดลในเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.3.3 ขอบเขตด้านขอบเขตด้านประชากร

กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ได้แก่

- หน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคใต้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)
- ประธานชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
- ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
- นักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย

1.4.1 ด้านวิชาการ

- เพื่อใช้เป็นโมเดลต้นแบบให้กับชุมชนอื่นได้นำไปประยุกต์ใช้และพัฒนาเพื่อให้เกิดความยั่งยืน
- เพื่อให้เป็นประโยชน์ในทางวิชาการเกี่ยวกับการบริหารจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชน และจะได้เป็นโมเดลในการบริหารจัดการของชุมชนอื่นๆต่อไปในอนาคต

1.4.2 ด้านการนำไปปรับใช้ในภาคปฏิบัติ สำหรับองค์กรธุรกิจ ภาครัฐ ชุมชน หรือ

สังคม

- เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ
- เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในภาคเอกชน ภาครัฐ เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น สามารถนำข้อมูลที่ได้จาก

การวิจัยการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไปวางแผนในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

1.5 ความสอดคล้องของการศึกษาวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากงานวิจัย ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจน (No Poverty) หมายถึง การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สามารถสร้างอาชีพให้กับชาวบ้าน ในชุมชน นอกจากนี้แล้วรายได้ทั้งหมดจากการท่องเที่ยวจะไม่ผ่านนายทุนและผู้หวังผลประโยชน์จากองค์กรภายนอก หัวหน้าชุมชนและชาวบ้านในชุมชนก็จะได้รับรายได้ทั้งหมดจากการท่องเที่ยว ส่งผลให้ชาวบ้านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2. เป้าหมายที่ 8 : การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent Work and Economic Growth) หมายถึง เมื่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การจ้างงานชาวบ้านในชุมชนจะมีความเป็นธรรมและไม่โดนเบียดจากนายทุนและผู้หวังผลประโยชน์จากองค์กรภายนอกเพราะชาวบ้านเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งหมด นอกจากนี้แล้วการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ยังส่งผลให้เศรษฐกิจในชุมชนและบริเวณโดยรอบเติบโตขึ้น

3. เป้าหมายที่ 14 : การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล (Life Below Water) หมายถึง การอนุรักษ์และลดมลพิษทางทะเลทุกชนิด การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีเป้าหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งในน้ำและบนบก โดยอาชีพหลักของชาวบ้านในพื้นที่บ้านน้ำราบคือการทำประมงปูม้า แต่พอทำไปเรื่อยๆ ก็เกิดส่งผลกระทบต่อปูม้ามีปริมาณลดลง ทำให้ชาวบ้านเริ่มเพาะพันธุ์ปูและได้ก่อตั้งธนาคารปูม้า เพื่อจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมายและเพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainability Tourism) หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และชาวบ้านที่อยู่ในชุมชน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ทรัพยากรของคนรุ่นต่อไป โดยหลักการด้านความยั่งยืนจะมีในแง่ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดซึ่งนั่นเป็นองค์ประกอบหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยว การรักษาและเคารพมรดกทางวัฒนธรรมของชาวบ้านดั้งเดิม โดยจะส่งผลให้เกิดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระยะยาวได้ ซึ่งรวมไปถึงการจ้างงานเพื่อเพิ่มโอกาสในการสร้างรายได้ของคนในพื้นที่ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องอาศัยผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้มีอำนาจทางการเมืองที่เข้มแข็ง เพื่อให้แน่ใจว่าจะเกิดการไปส่วนรวมกันทุกภาคส่วน นอกจากนี้แล้วยังต้องมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรสร้างประสบการณ์ที่มีความหมายและให้นักท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงประเด็นด้านความยั่งยืน (*World Tourism Organization*)

1.6.2 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน (Community Stakeholder) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความสนใจหรือมีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนในทางใดทางหนึ่ง (*Lindström & Larson, 2016*)

1.6.3 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) หมายถึง การเดินทางไปยังพื้นที่ธรรมชาติที่สงบและอากาศบริสุทธิ์ โดยวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการศึกษา ชื่นชมและเพลิดเพลินกับทัศนียภาพ พืชพันธุ์สัตว์ป่า ตลอดจนการศึกษาวัฒนธรรมทั้งในอดีตและปัจจุบัน (*Donohoe & Needham, 2006*)

1.7 บทสรุป

จากงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการวิจัยในหัวข้อ การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยผู้วิจัยได้สนใจการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอคันดง จังหวัดตรัง เพราะชุมชนเป็นบริเวณที่ล้อมรอบไปด้วยน้ำ ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง แต่เนื่องจากชุมชนบ้านน้ำราบมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลาย ในปี 2542 จึงจัดตั้งการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่มีกิจกรรมการ

ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้เพลิดเพลิน ทั้งล่องแพ ปีนเขา เล่นน้ำ และการศึกษาวิถีชีวิตของชาวบ้าน
ในชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านน้ำ
ราบเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนาคต และนำมาเป็นโมเดลในการต่อยอดในการ
พัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยคาดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยในครั้งนี้จะเป็น
ประโยชน์อย่างมากกับภาครัฐและภาคเอกชน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบการจัดการการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนที่นำไปสู่ความยั่งยืน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
 - ความหมายของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
 - รูปแบบของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
2. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - ทฤษฎีการพัฒนายั่งยืน
 - ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - ความหมายของการพัฒนายั่งยืน
3. แนวความคิดเกี่ยวกับความร่วมมือและเครือข่ายทางสังคม
4. แนวความคิดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมด้านการตลาด
 - ความหมายของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
 - การส่งเสริมการตลาด โดยใช้แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
5. แนวความคิดเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำของผู้นำชุมชน
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย
8. บทสรุป

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

2.1.1 ความหมายของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-based tourism - CBT) เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม โดยทิศทางในการท่องเที่ยวจะถูกกำหนดโดยสมาชิกในชุมชนเป็นการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนและชุมชนเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิทธิ์ในการจัดการดูแลเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดการเรียนรู้ โดยจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักท่องเที่ยวและสมาชิกในชุมชน รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต่างๆในชุมชน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งจะต้องมีการร่วมมือกันในทุกภาคส่วนในชุมชนเพื่อผลประโยชน์แก่ชุมชน ความสำเร็จของการท่องเที่ยวในชุมชนจะทำให้คนชุมชนมีชีวิตที่ดีขึ้น สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในชุมชนได้รับการอนุรักษ์ไว้เพื่อส่งต่อไปยังคนรุ่นต่อไป (ฉวีรัฐพัชร มณีโรจน, 2560)

โดยจุดประสงค์หลักของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนคือการพัฒนาชุมชนให้โอกาสในการพัฒนา แจกจ่ายผลประโยชน์ที่ไม่ได้มีอยู่ในชุมชน ผลประโยชน์ที่ว่าประกอบไปด้วยผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ในขณะที่เดียวกันชาวบ้านในชุมชนก็ได้รับการส่งเสริมด้านทักษะและทรัพยากรเพื่อพัฒนาองค์การการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รูปแบบของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจะมุ่งเน้นในเรื่องการจัดซื้อจำกัดในเรื่องการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นและการส่งเสริมและพัฒนาทุนมนุษย์ในท้องถิ่น เช่น ความเท่าเทียมทางเพศ การสร้างงานภายในท้องถิ่น การฝึกอบรมผู้ประกอบการและการศึกษาสำหรับคนในท้องถิ่น การวางแผนและการนำเอามาประยุกต์ใช้อย่างครอบคลุม กระบวนการพัฒนาชุมชนสู่การวางแผนการท่องเที่ยวในชุมชน เป็นแนวทางที่มองว่าการท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่จะช่วยให้สมาชิกในชุมชนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน (Harwood, 2010)

2.1.2 รูปแบบของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

สำหรับรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมี 3 รูปแบบ ประกอบไปด้วย 1.การแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวปกติของชุมชน 2.การศึกษาดูงาน เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ซึ่งมีทั้งการบรรยายและให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ผู้ที่มาศึกษาดูงานเข้าใจและนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่มาดูงาน 3.จิตอาสา เป็น

กิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับอาสาสมัครที่ต้องการบำเพ็ญประโยชน์ให้กับชุมชน (สุคนอม ตันเจริญ, 2560)

2.2 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

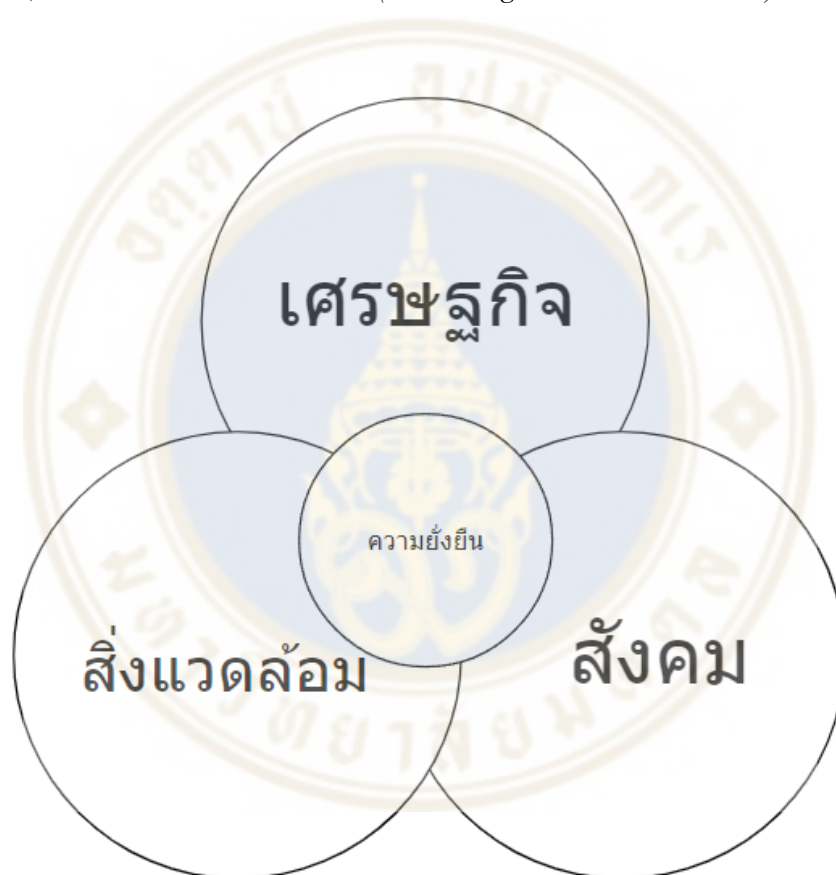
2.2.1 ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable development) ในกลายเป็นทฤษฎีที่ผู้คนรู้จักกันแพร่หลาย โดยมีทั้งหน่วยงานระหว่างประเทศ นักวางแผนและพัฒนานำมาใช้ อีกทั้งยังเป็นหัวข้อของการประชุมวิชาการต่างๆ และยังเป็นสโลแกนของนักเคลื่อนไหวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถดำเนินไปอย่างไม่มีกำหนดหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ โครงสร้างและแนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบจากคำสองคำคือ "ยั่งยืน" และ "การพัฒนา" ซึ่งจะเป็นการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่มีผลกระทบต่อคนรุ่นต่อไปในอนาคต เป็นกลไกที่สังคมสามารถเติบโตไปได้โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อทรัพยากรต่างๆบนโลก ดังนั้นการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงมีแนวคิดที่จะที่เรียกร้องให้มีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศของโลกหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การตัดไม้ทำลายป่า มลพิษทางน้ำและทางอากาศ ที่อาจจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตบนโลก ซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืนตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุการพัฒนาทางสังคม ความสมดุลของสิ่งแวดล้อม และการเติบโตของเศรษฐกิจ เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลกันระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม (Mensah, 2019)

2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ทฤษฎีแนวคิด Triple Bottom Line (TBL) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยจะเชื่อมโยงไปกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดย Triple Bottom Line (TBL) ไม่ได้กำหนดผลการดำเนินงานเฉพาะเพื่อผู้ถือหุ้นในองค์กรเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด เช่น กลุ่มชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น (Stoddard et al., 2012)

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา Triple BottomLine (TBL) ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากโดย ” รายงาน Triple BottomLine (TBL)” ของ Elkington ในปี 1997 เป็นรายงานข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคมขององค์กร ซึ่งเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน หากองค์กรมีครบถูกต้องตามรายงาน Triple BottomLine (TBL) จะมีการดำเนินงานเพื่อเข้าเป็นองค์กรหรือชุมชนอย่างยั่งยืน โดยต้องมีความมั่นคงทางการเงิน ขจัดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคมละทางธรรมชาติในเชิงลบ เห็นได้ว่าปัจจัยสามประการของ Triple Bottom Line (TBL) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างมาก (Arowoshegbe & Emmanuel 2016)

รูปภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิด Triple BottomLine (TBL) ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความยั่งยืน

ที่มา : ปรับปรุงจาก Tabares et al., (2021)

2.2.3 แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับชุมชนต้องสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนในปัจจุบันเพื่อให้ผู้คนชุมชนมีชีวิตที่ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันชุมชนก็ต้องสามารถรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมให้คงคุณค่าไว้เพื่อให้กับคนรุ่นต่อไป โดยต้องมีการสร้างผลกระทบทางมลพิษให้น้อยที่สุด ซึ่งจะสอดคล้องกับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่จะเน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดลักษณะเด่นในท้องถิ่นนั้นเพราะนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับความเป็นท้องถิ่นดั้งเดิม มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชาวบ้าน นักท่องเที่ยวก็จะสามารถเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคนกับธรรมชาติ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีความเชื่อมโยงกัน ในมิติของการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่มุ่งเน้นในเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมไปถึงการสร้างอาชีพและรายได้ อย่างเท่าเทียมกันภายในชุมชน (สุคนธอม ต้นเจริญ, 2560)

โดยหลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainability Tourism) ประกอบไปด้วย

1. การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี ทั้งในส่วนของทรัพยากรธรรมชาติ สังคม วัฒนธรรม
2. การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและลดของเสีย เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาวและเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยว
3. การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายทางธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรมซึ่งจะช่วยให้เกิดการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต
4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว เข้ากับแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยว
5. การท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมในท้องถิ่น โดยจะคำนึงถึงราคาและการพัฒนาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่จะประหยัดแต่ยังช่วยป้องกันไม่ให้สิ่งแวดล้อมถูกทำลายอีกด้วย
6. การเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การจัดการผลตอบแทนเพื่อผลประโยชน์ต่อคนในชุมชนและสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน

7. การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ คนในท้องถิ่น องค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยลดความขัดแย้งและช่วยกันร่วมแก้ปัญหา
8. การฝึกอบรมบุคลากร ในการฝึกอบรมต้องมีการสอดแทรกเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้กับบุคลากรท้องถิ่น เพื่อยกระดับการบริการการท่องเที่ยวในชุมชน
9. การสื่อสารที่สื่อให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องมุ่งเน้นเพื่อสร้างความเข้าใจในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม
10. การวิจัยและตรวจสอบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ศิริพร สิมโรง, 2562)

2.2.4 ความหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความต้องการและผลประโยชน์ของคนท้องถิ่นเป็นหลัก โดยเน้นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้สามารถรักษาความมั่นคงของระบบนิเวศ ตลอดจนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนเพื่อประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (นิตยา งามยิ่งยงและละเอียด ศีลาน้อย, 2560)

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับความร่วมมือและเครือข่ายทางสังคม

ในปี 1972 การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการจัดการทรัพยากรแบบบูรณาการ มีการเรียกร้องให้ชุมชนในแถบชนบทมีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงการชนบทเพื่อให้ชุมชนสามารถมีส่วนร่วมในการควบคุมการตัดสินใจในโครงการมากขึ้นและเพื่อผลประโยชน์ที่ชาวบ้านในชุมชนจะได้รับ หน่วยงานต่างๆอย่าง หน่วยงานของสหรัฐอเมริกาเพื่อการพัฒนาต่างประเทศ ธนาคารโลกและสหประชาชาติ ก็เข้ามาช่วยเหลือด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน (Stone & Stone, 2011)

การมีส่วนร่วมของชุมชนต้องการทั้งความสามารถของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น อำนาจ ความรู้เกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมาย เวลาและเงิน เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม (Lindström & Larson, 2016) แต่ก็มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนคือลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ส่งผลให้ต้นทุนในการทำธุรกรรมที่สูงทั้งในแง่ของเวลาและทรัพยากรทางการเงิน (Okazaki, 2008) ความสำคัญของการกำหนดการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นคือ

กระบวนการกระจายอำนาจ ความร่วมมือ และการสร้างทุนทางสังคม นอกจากนี้ กระบวนการเรียนรู้จะควบคู่ไปกับการแลกเปลี่ยนและการเจรจาความรู้ ก็เป็นอีกหนึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ (Lindström & Larson, 2016)

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมด้านการตลาด

2.4.1 ความหมายของแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่กำลังเติบโตและขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันที่กำลังมองหาประสบการณ์การท่องเที่ยวแบบใหม่ที่มีลักษณะแบบปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวเองได้ส่งเสริมโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างสร้างสรรค์และยังสามารถสร้างอัตลักษณ์ใหม่ๆ ให้กับนักท่องเที่ยวได้อีกด้วย นอกจากนี้แล้วการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ยังเป็นการช่วยอนุรักษ์มรดกของคนในท้องถิ่นและยังสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสามารถมาท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี และยังเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยรักษาสมดุลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชนให้ยั่งยืนอีกด้วย (จักรวาล วงศ์มณี, รัชภัทวงศ์ วงศาโรจน์, 2564)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีแรงบันดาลใจมาจากความโดดเด่นด้านวัฒนธรรมของประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่จะคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวและชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวและชาวบ้านในท้องถิ่นได้มีการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้วัฒนธรรมอย่างจริงจังผ่านประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในชุมชน นอกจากนี้แล้วยังทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจอย่างลึกซึ้งกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในชุมชน (สุภัทรา สังข์ทอง และ คณะ, 2564)

2.4.2 การส่งเสริมการตลาดโดยใช้แหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

จากการวิจัยของ Maslin Buaban พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สามารถเป็นเครื่องมือในการยกระดับท้องถิ่นได้ เพราะรูปแบบการท่องเที่ยวสามารถสร้างความแตกต่างให้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน โดยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยวได้ โดยมาจากการมีส่วนร่วมทางกิจกรรมระหว่างคนในท้องถิ่นและสมาชิกในชุมชน นอกจากนี้ยังพบว่าอุปสงค์และอุปทานเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการ

การท่องเที่ยวที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในระยะยาว อีกทั้งคนในท้องถิ่นก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพราะพื้นที่การท่องเที่ยวในชุมชนต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มาจากท้องถิ่นและทำให้เกิดการมีส่วนร่วมกันในพื้นที่ ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและสามารถสรรหาความรู้และทักษะที่อยู่ในท้องถิ่นมาเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยชุมชนสามารถส่งเสริมการดำเนินการในการมีส่วนร่วมกันในพื้นที่ให้มีการยกระดับสูงขึ้นและสามารถนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในท้องถิ่นได้ (Buaban, 2016)

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับภาวะความเป็นผู้นำของผู้นำชุมชน

จากงานวิจัยของ ฐานรินทร์ หาญเกียรติวงศ์ และ รุจิกาญจน์ สานนท์ (2563) ได้นำเสนอประเด็นสำคัญของภาวะผู้นำในการบริหารในภาวะวิกฤติสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย

1. ผู้นำต้องมีการปรับเปลี่ยนการทำงานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความกระตือรือร้น โดยปรับเปลี่ยนจากการทำงานแบบภาคบังคับให้เปลี่ยนเป็นการเรียนรู้ อยากทำและเพื่อเป็นการตอบโต้ภัยกับสังคมในปัจจุบัน
2. ผู้นำต้องปรับเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ เปลี่ยนแนวคิดเป็นการคิดแบบนอกกรอบ เรียนแบบถ่ายทอดและชี้แนะให้ฟัง
3. ผู้นำต้องปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ในมีการปลูกฝังจิตสาธารณะ โดยการสร้างคุณค่าร่วม มีการระดมความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่มเพื่อการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

ภาวะความเป็นผู้นำมักไม่ค่อยถูกพูดถึงในแง่ของการเป็นปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน แต่ผู้นำชุมชนเป็นอีกปัจจัยสำคัญในความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่นเพราะเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่จูงใจสมาชิกในชุมชน ให้ข้อมูลและทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างชาวบ้านในชุมชนกับองค์กรภายนอก อีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญคือการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชน ยกตัวอย่างเช่น ผู้นำชุมชนที่มีอำนาจน้อยหรือไม่ได้รับความเคารพจากผู้คนในชุมชนเท่าที่ควรจะพบว่าผู้นำชุมชนจะทำงานในชุมชนยากในการร่วมงานกับองค์กรภายในชุมชนและ

ภายนอกชุมชน การสื่อสารก็เป็นสิ่งที่สำคัญอีกเช่นเดียวกันโดยผู้นำชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลต่างๆให้สมาชิกภายในชุมชนได้ทราบผ่านการประชุม โดยการประชุมนี้จะช่วยลดการขาดความรู้ของสมาชิกในชุมชน การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวจะรวมไปถึงการตัดสินใจ การนำไปปฏิบัติ การแบ่งปันผลประโยชน์ การติดตามผลและการประเมินผลโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน (Kontogeorgopoulos et al., 2013)

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Dodds et al., (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การระดมความรู้: การกำหนดองค์ประกอบสำคัญเพื่อความสำเร็จและสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน” (Mobilising Knowledge: Determining key elements for success and pitfalls in developing Community Based Tourism) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน พบว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการที่เอื้อต่อความสำเร็จของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วย

1. การให้ชาวบ้านในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนและเสริมสร้างขีดความสามารถ เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้กับชุมชน
2. ความร่วมมือและสร้างพันธมิตร เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าไปสู่ตลาดในการสร้างรายได้ให้กับชุมชน
3. การจัดการการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสมาชิกในชุมชน
4. การกำหนดเป้าหมายทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้านชุมชน เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้สอดคล้องกับค่านิยมของชุมชน
5. ความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ (รัฐบาล, สถาบันด้านการเงินและภาคเอกชน) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงเศรษฐกิจในระบบ
6. เน้นการสร้างรายได้เสริมให้กับชุมชนในระยะยาวเพื่อความยั่งยืนในธุรกิจ

Ngo et al., (2018) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ “ความร่วมมือทางการตลาดเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของวิสาหกิจจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน : การสมานฉันท์ของมุมมองที่

หลากหลาย” (Collaborative marketing for the sustainable development of community-based tourism enterprises: a reconciliation of diverse perspectives) ผลการวิจัยพบว่ามุมมองเกี่ยวกับการตลาดแบบร่วมมือของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วยคุณลักษณะ 4 ข้อด้วยกัน ประกอบไปด้วย ข้อแรกมุมมองของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่ต้องปรับปรุงและทำความเข้าใจความมั่งคั่งทางความรู้ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักรับฟังและชื่นชมมุมมองของผู้อื่น ข้อที่สองคือกฎเกณฑ์ที่ใช้ควบคุมการทำงานร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะต้องถูกกำหนดจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด ข้อที่สามการมีส่วนร่วมของรัฐบาลในการเป็นผู้ควบคุมและผู้ตัดสินใจในการทำงานร่วมกันของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจะทำให้ชุมชนได้รับการสนับสนุนเพื่อความสำเร็จในธุรกิจในระยะยาว และข้อสุดท้ายคือผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จที่สามารถเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจเป็นแบบเพื่อสังคมจะสามารถอำนวยความสะดวกให้กับเครือข่ายทางการตลาดแบบร่วมมือของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ โดยโครงสร้างนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นพื้นฐานในการเริ่มต้นและการดำเนินกิจกรรมการตลาดร่วมกันเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

จากงานวิจัยของ พิฑูรย์ ทองนิม (2558) เกี่ยวกับแนวทางการจัดการความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนในชุมชนเกาะลันตา จังหวัดกระบี่พบว่าต้องอาศัยการจัดการที่เป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องกันและการประสานงานซึ่งกันและกัน โดยจะต้องสร้างความร่วมมือที่ดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งและสร้างความยั่งยืนในชุมชน แนวทางในการจัดการความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนประกอบไปด้วย

1. การวางแผน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและกำหนดกลยุทธ์ร่วมกัน โดยอาศัยกระบวนการวิเคราะห์ ทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของชุมชน โอกาสและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นและคาดการณ์ปัจจัยแวดล้อมที่มีอยู่และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จากนั้นก็จัดทำเป็นแผนพัฒนาชุมชนพร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาของแผนงาน
2. การจัดการหรือการดำเนินงานตามแผน โดยถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะต้องอาศัยผู้เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนที่จะต้องทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้
3. การขึ้นนำหรือการนำชุมชน ทั้งหน่วยงานภาครัฐและผู้นำชุมชนก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องมีภาวะผู้นำในการชักจูงสมาชิกในชุมชนให้มาทำงานร่วมกัน โดยต้องมีการเสาะหาบุคลากรที่มีความสามารถ ความรู้และคุณสมบัติที่เหมาะสมกับลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย

4. การควบคุมและการประเมินผล โดยจะต้องควบคุมการดำเนินงานต่างๆภายในชุมชนให้เป็นที่ไปตามแผนงานที่วางไว้ และต้องมีการประเมินผลเพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือหากมีข้อผิดพลาดก็จะได้ปรับปรุงแผนงาน วิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนงานใหม่อีกครั้ง ทั้งนี้การประเมินผลงานจะต้องทำควบคู่ไปกับกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านภูกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมของ ปวีวรรณ สมนึก (2555) พบว่ามีกลไกในการดำเนินงานในการจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมชุมชนประกอบไปด้วย

1. ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำเป็นเป็นแผนชุมชน ซึ่งก็มีหลายหน่วยงานได้สนับสนุน มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อเป็นแหล่งความรู้ของชุมชนในท้องถิ่น เพื่อเป็นที่แลกเปลี่ยนความรู้และความคิด ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากผู้รู้ นักปราชญ์ชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังยังมีการเสาะหาชาวบ้านในชุมชนที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะเพื่อนำมาถ่ายทอดให้ลูกหลานสืบต่อกันไป

2. ด้านการส่งเสริมวิชาชีพและศิลปะ วัฒนธรรม ชุมชนได้นำเอาองค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยให้มีการเรียนรู้ สืบทอด พัฒนา ต่อยอดและเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้แล้วยังมีการสร้างจิตสำนึกให้กับชาวบ้านในชุมชนให้มีความรัก ความสามัคคีและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รวมทั้งความพยายามในการพัฒนาอาชีพของตนเองอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งสามารถรวมตัวกันเพื่อก่อตั้งกลุ่มอาชีพเพื่อส่งผลให้เกิดการสร้างงานในชุมชน ทำให้เกิดรายได้ในชุมชน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าของบ้านที่อยู่ในชุมชนก็เป็นอีกหนึ่งอย่างที่จะช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชน มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน สอบถามถึงความเป็นอยู่ การเหมือนและความแตกต่างในการใช้ชีวิตในท้องถิ่นของตนเอง

โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่บอกว่าการไปพักที่โรงแรมจะไม่มีโอกาสได้พูดคุยกับเจ้าของโรงแรม แต่ถ้าพักที่บ้านที่เป็นของชาวบ้านในชุมชนจะได้พูดคุยแลกเปลี่ยนอะไรหลายๆอย่างกับเจ้าของบ้านโดยตรง

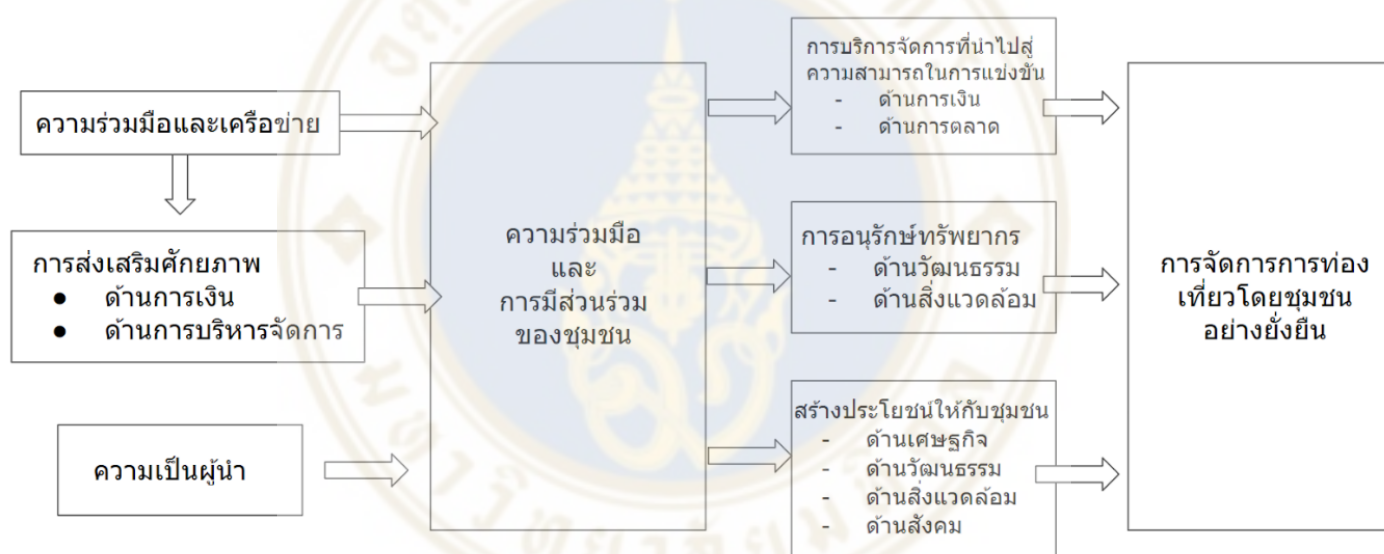
จากงานวิจัยเรื่อง มุมมองที่สำคัญเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน (A critical look at community based tourism) ของ Blackstock., (2005) พบว่าปัญหาที่พบจากกรณีศึกษาของ ท่าเรือดักลาส (Port Douglas) ประเทศออสเตรเลีย ประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ ประการแรกปัญหา

ความร่วมมือและความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง ทำให้ชาวบ้านที่อยู่อาศัยในชุมชนบางคนรู้สึกต่อต้านการท่องเที่ยวในชุมชนเนื่องจากการขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพราะการสื่อสารเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การพัฒนาเศรษฐกิจ การมั่นคงในอุตสาหกรรมในระยะยาว มากกว่าการความยุติธรรมในสังคม ทำให้ชาวบ้านเห็นว่ากรท่องเที่ยวทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ประการที่สองคือเมื่อมีการท่องเที่ยวมากขึ้น สิ่งตามมาคือผลประโยชน์และนักลงทุน ทำให้เสียงของชาวบ้านที่ต้องการแสดงความคิดเห็นเริ่มลดน้อยลง เมื่อมีการท่องเที่ยวทำเรือดำน้ำก็เริ่มมีธุรกิจเปิดใหม่มากขึ้น เช่น ร้านอาหาร ร้านค้าต่างๆ ทำให้สินค้ามีราคาแพงมากขึ้น นักท่องเที่ยวและผู้เข้ามาอยู่อาศัยจากภายนอกเลือกที่จะรับประทานอาหารหรือช้อปปิ้งจากร้านที่มาลงทุน มากกว่าร้านอาหารของคนในท้องถิ่น ประการที่สามคือข้อจำกัดในการควบคุมพื้นที่ เมื่อการท่องเที่ยวเริ่มขยายตัว นักพัฒนาพื้นที่จะเริ่มเข้ามาแก่งำไรพื้นที่ในส่วนของท่าเรือดำน้ำและเกิดกลุ่มผู้มีอิทธิพลในท่าเรือดำน้ำ จะเห็นได้ว่าการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีวาทกรรมในการพัฒนาชุมชนและเพิ่มเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังคำนึงถึงผลประโยชน์ของชุมชน แต่ก็หลบหลีกการพัฒนาของชุมชนในด้านความยุติธรรมและการเสริมอำนาจให้กับท้องถิ่น

2.7 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมได้เกิดกรอบแนวคิดในการศึกษาโมเดลการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยการดัดแปลงจากกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจด้านความยั่งยืนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของ Kayat, K. (2014) โดยตัวแปรสำคัญที่ชี้ถึงการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนประกอบไปด้วย 4 มิติหลัก คือ มิติด้านความร่วมมือและเครือข่าย มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ มิติด้านความเป็นผู้นำของหัวหน้าชุมชน และมิติด้านความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน ที่จะนำไปสู่เกิดความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและการตลาด นำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยได้มีการศึกษาข้อมูลถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จนเกิดการศึกษานแนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยมี 7 มิติ คือ มิติความร่วมมือและเครือข่าย มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ มิติความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านสังคม เพื่อนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ที่มา : ปรับปรุงจาก Kayat, K. (2014)

2.8 คำถามวิจัย (Research Questions)

จากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงอุปสรรคและปัญหาเพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ เพื่อหาแนวทางในการ

ส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ ผู้วิจัยได้สรุปการดำเนินการตั้งคำถามและแนวทางการสัมภาษณ์

โดยใช้คำถามปลายเปิด แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง โดยมีกรอบประเด็นการตั้งคำถามที่ใช้หลักการ 5W1H เป็นวิธีการตั้งคำถามโดยการใช้คีย์เวิร์ด 6 คำ ประกอบไปด้วย ใคร (Who), อะไร (What), ที่ไหน (Where), เมื่อไร (When), ทำไม (Why) และ อย่างไร (How) (Rozaan, 2016)

โดยจะตั้งคำถามตามกรอบงานวิจัยประกอบไปด้วย มิติความร่วมมือและเครือข่าย มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ มิติความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านสังคม เพื่อนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน

2.8.1 มิติความร่วมมือและเครือข่าย

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าชุมชนต้องการความสามารถของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น อำนาจ ความรู้เกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมาย เวลาและเงิน เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมและเกิดการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือเพื่อนำมาพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน ทางผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงมิติความร่วมมือและเครือข่ายของชุมชนบ้านน้ำราบกับองค์กรภายนอก จึงเกิดเป็นการตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้ โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับมิตินี้โดยตรงประกอบไปด้วย ภาคชุมชน ภาคนักท่องเที่ยว และ ภาครัฐ

คำถามสัมภาษณ์ภาคชุมชน

- องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง
- องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร
- ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก
- ชุมชนบ้านน้ำราบเคยมีความขัดแย้งกับองค์กรภายนอกหรือไม่ อย่างไร

- หลังจากความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

คำถามสัมภาษณ์ภาคนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

- ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงทัวร์มาท่องเที่ยวอย่างไร
- ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านของทัวร์มาท่องเที่ยวที่ชุมชน

บ้านน้ำราบ

คำถามสัมภาษณ์ภาครัฐ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการร่วมมือกับชุมชนภาคในใต้เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการร่วมมือกับองค์กรอื่น เช่น องค์กรภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

2.8.2 มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าในการเพิ่มศักยภาพด้านการบริหารจัดการทำให้ชาวบ้านในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนและเสริมสร้างขีดความสามารถของการท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้กับชุมชน ส่วนด้านการเพิ่มศักยภาพด้านการเงินที่เน้นการสร้างรายได้เสริมให้กับชุมชนในระยะยาวเพื่อความยั่งยืนในธุรกิจ ทางผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงมิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการของชุมชนบ้านน้ำราบ จึงเกิดเป็นการตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับมิตินี้โดยตรงประกอบไปด้วย ภาคชุมชน ภาคนักท่องเที่ยว และ ภาครัฐ

คำถามสัมภาษณ์ภาคชุมชน

- จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

คำถามสัมภาษณ์ภาคนักท่องเที่ยว

- ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร
- ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

คำถามสัมภาษณ์ภาครัฐ

- หน่วยงานหรือองค์กรของท่านมีนโยบายหรือแผนพัฒนาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนด้านการเงินและการบริหารจัดการกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคใต้ได้อย่างไร

2.8.3 มิติความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าผู้นำชุมชนเป็นอีกปัจจัยสำคัญในความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่นเพราะเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่จูงใจสมาชิกในชุมชน ให้ข้อมูลและทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างชาวบ้านในชุมชนกับองค์กรภายนอก ทางผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงมิติความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ จึงเกิดเป็นการตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้ โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับมิตินี้โดยตรงประกอบไปด้วย ภาคชุมชน ภาคนักท่องเที่ยว และ ภาครัฐ

คำถามสัมภาษณ์ภาคชุมชน

- บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร
- ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี
- เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

คำถามสัมภาษณ์ภาคนักท่องเที่ยว

- หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

คำถามสัมภาษณ์ภาครัฐ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชนหรือไม่ อย่างไร

2.8.4 มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าทำให้ชาวบ้านในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนและเสริมสร้างขีดความสามารถ ทำให้เกิดความเข้มแข็งด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้กับชุมชนทางผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงมิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านน้ำราบ จึงเกิดเป็นการตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้ โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับมิตินี้โดยตรงประกอบไปด้วย ภาคชุมชน ภาคนักท่องเที่ยว และ ภาครัฐ

คำถามสัมภาษณ์ภาคชุมชน

- ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร
- ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ มีผลดีอย่างไร

คำถามสัมภาษณ์ภาคนักท่องเที่ยว

• ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไข หรือปรับปรุง

คำถามสัมภาษณ์ภาครัฐ

• การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไร

• ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรคของความร่วมมือของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.8.5 มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สามารถเป็นเครื่องมือในการยกระดับท้องถิ่นได้ เพราะรูปแบบการท่องเที่ยวสามารถสร้างความแตกต่างให้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน โดยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยวได้ โดยมาจากการมีส่วนร่วมทางกิจกรรมระหว่างคนในท้องถิ่นและสมาชิกในชุมชน ทางผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงมิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาดของชุมชนบ้านน้ำราบ จึงเกิดเป็นการตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้ โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยตรงกับมิตินี้โดยตรงประกอบไปด้วย ภาคชุมชน ภาคนักท่องเที่ยว และ ภาครัฐ

คำถามสัมภาษณ์ภาคชุมชน

- ท่านคิดว่าจุดเด่นที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร
- ชุมชนบ้านน้ำราบมีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

คำถามสัมภาษณ์ภาคนักท่องเที่ยว

- ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด
- สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร
- อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
- ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

คำถามสัมภาษณ์ภาครัฐ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีแผนหรือนโยบายในการส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร
- คุณคิดว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนได้หรือไม่ อย่างไร
- ท่านมีนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนอย่างไร

2.8.6 มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การส่งเสริมความหลากหลายทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมซึ่งจะช่วยในการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต อย่างการอนุรักษ์วัฒนธรรมโดยเกิดการรวมตัวกันในชุมชนเพื่อก่อตั้งกลุ่มอาชีพ ส่งผลให้เกิดการสร้างงานในชุมชน ทำให้เกิดรายได้ในชุมชน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าของบ้านที่อยู่ในชุมชน และการสื่อสารที่สื่อให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องมุ่งเน้นเพื่อสร้างความเข้าใจในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความยั่งยืนให้กับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทางผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงมิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนบ้านน้ำราบ จึงเกิดเป็นการตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้ โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับมิตินี้โดยตรงประกอบไปด้วย ภาคชุมชน ภาคนักท่องเที่ยว และ ภาครัฐ

คำถามสัมภาษณ์ภาคชุมชน

- การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนอย่างไร
- ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

คำถามสัมภาษณ์ภาคนักท่องเที่ยว

- ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

- ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

คำถามสัมภาษณ์ภาครัฐ

- ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติในชุมชนอย่างไร

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้คงอยู่ต่อไปอย่างไร

2.8.7 มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุการพัฒนาทางสังคม ความสมดุลทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้านวัฒนธรรม ไปพร้อมๆกันกับการเติบโตของเศรษฐกิจ เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลกันระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม ทางผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงมิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคมของชุมชนบ้านน้ำราบ จึงเกิดเป็นการตั้งคำถามงานวิจัยดังนี้ โดยผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับมิตินี้โดยตรงประกอบไปด้วย ภาคชุมชน ภาคนักท่องเที่ยว และ ภาครัฐ

คำถามสัมภาษณ์ภาคชุมชน

- ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

- ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

คำถามสัมภาษณ์ภาคนักท่องเที่ยว

- ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

คำถามสัมภาษณ์ภาครัฐ

- ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

2.9 บทสรุป

จากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผู้วิจัยพบว่าสิ่งที่สำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมี 7 มิติ ประกอบไปด้วย มิติความร่วมมือและเครือข่าย มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ มิติความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านสังคม ที่ทุกมิติล้วนแต่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยใช้ชุมชนบ้านน้ำราบ เพื่อระบุถึงอุปสรรคและปัญหา เพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ

บทที่ 3

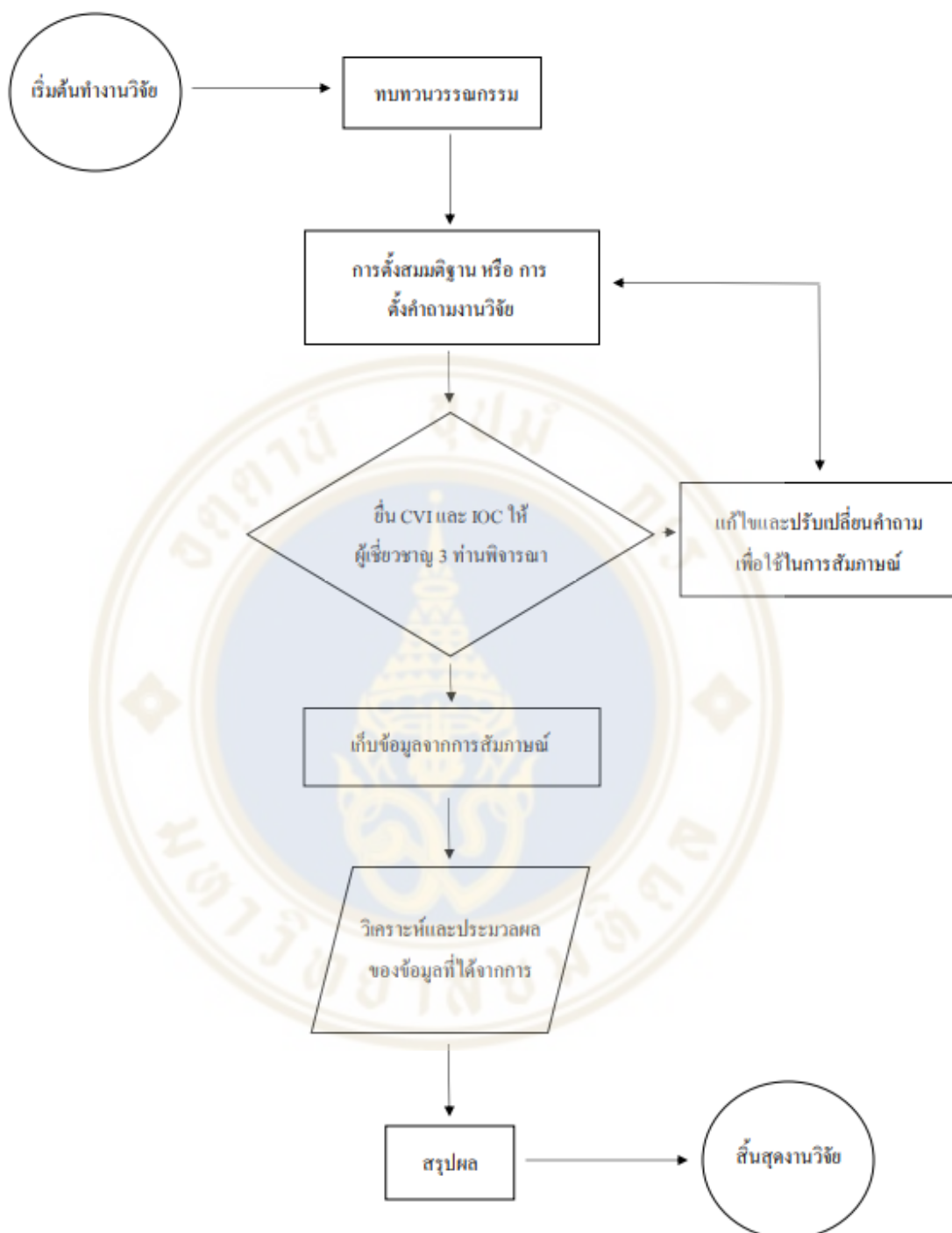
วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. กระบวนการขั้นตอนในการทำงานวิจัย
2. รูปแบบงานวิจัย
3. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและลักษณะวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ลักษณะวิธีที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
7. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
8. การปกป้องความลับของข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมวิจัย
9. กรอบระยะเวลาและตารางแสดงแผนดำเนินงาน โครงการวิจัย
10. บทสรุป

3.1 กระบวนการขั้นตอนในการทำงานวิจัย

ขั้นตอนในการทำวิจัยประกอบไปด้วยการตั้งหัวข้องานวิจัย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การตั้งคำถามงานวิจัย การออกแบบเครื่องมืองานวิจัย และการยื่น CVI และ IOC เพื่อพิจารณาคำถามเพื่อการสัมภาษณ์จำนวน 3 ท่าน หลังจากนั้นจะเป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การสรุปผลการสัมภาษณ์ การอภิปรายผลงานวิจัย ตามแผนผังโครงสร้างงานวิจัย (Research Flowchart)

รูปภาพที่ 3.1 : แผนผังโครงสร้างงานวิจัย (Research Flowchart)

3.2 รูปแบบงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในรูปแบบการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นในการศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ทั้งในด้านการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน กิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการในด้านต่างๆเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในชุมชน และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความยั่งยืน เพื่อเป็นโมเดลเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3.3 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร (Population)

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” ผู้วิจัยได้มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านเวลาและงบประมาณ นอกจากนี้ผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แท้จริงได้ของชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ นักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ และเจ้าหน้าที่รัฐที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคใต้ โดยจะใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นหัวข้อที่ค่อนข้างเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน หากใช้การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบไม่เฉพาะเจาะจง ผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านอาจไม่สามารถให้คำตอบหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยได้ โดยใช้กรณีศึกษาที่ชุมชนบ้านน้ำราบ จังหวัดตรัง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบค่าจำนวนประชากรจำนวนไม่น้อยกว่า 25 ท่าน ประกอบไปด้วย หัวหน้าชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในหน่วยงานภาครัฐด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย เนื่องจากการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการวิจัยนี้เป็นการขอความร่วมมือชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ, นักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบและเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้

ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็น 3 กลุ่ม คือ

- ภาคชุมชน คือ กลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ประกอบไปด้วย หัวหน้าชุมชนและชาวบ้านในชุมชน
- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอ กันตัง จังหวัดตรัง
- ภาคส่วนราชการ คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฝ่ายสินค้าการท่องเที่ยว กอง สรรสร้างสรรคสินค้าการท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในบริเวณ ภาคใต้ของประเทศไทย

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ จังหวัดตรัง จำนวนไม่น้อยกว่า 25 ท่าน เพื่อให้แน่ใจว่าการศึกษาวิจัย จะได้รับข้อมูลผลการศึกษาดตรงตามจุดประสงค์ของงานวิจัยนี้และเนื่องจากผู้วิจัยมีข้อจำกัดของ ระยะเวลาในการศึกษา จึงใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้หรือมีข้อมูลในเรื่องที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาดีที่สุดหรือมีความเกี่ยวข้องมากที่สุด โดยกำหนดตัว ผู้ตอบบางคนแบบเจาะจงเอาไว้ล่วงหน้า (สมิตร สุวรรณ,ม.ป.ป.)

โดยใช้วิธีสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง หรือ Purposive Sampling (Sauders et al,2016) กล่าว ว่าเป็นประเภทหนึ่งของการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดย จะคัดเลือกจากกลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน สำหรับ แนวทางการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) (NorthNFE,2019) กล่าวไว้ว่า ซึ่งมีลักษณะผสมผสานระหว่างโครงสร้างข้อคำถามซึ่งมีการกำหนดไว้ ล่วงหน้าและการกำหนดประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพราะผู้วิจัยต้องการ ความยืดหยุ่นของข้อประเด็นคำถามเพื่อการเก็บข้อมูล ในขณะที่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาที่ครอบคลุม ประเด็นของงานวิจัยอย่างครบถ้วน โดยการสัมภาษณ์จะเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) (Showkat.N & Parveen.H,2017) คือ การสัมภาษณ์ที่เป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่ง นักวิจัยจะรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากผู้เข้าร่วมสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่จับคู่ด้วยวิธีการวิจัยอื่นๆ เช่น การ สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ฯลฯ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกมีความสำคัญในการเปิดเผยความคิดเห็น ประสบการณ์ ค่านิยม และความหลากหลายด้านอื่นๆ ของประชากรที่กำลังศึกษา โดยผู้วิจัยจะทำการ สัมภาษณ์กับหัวหน้าชุมชนบ้านน้ำราบกับชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่

เคยเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง และเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

โดยเกณฑ์คุณสมบัติคัดเลือก

- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย
- มีความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
- มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
- ผู้ที่เคยไปท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

3.3.3 การตั้งคำถามเพื่อสัมภาษณ์และกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก

แนวทางการสัมภาษณ์ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth interview) โดยประเภทการสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) คือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่โดยการตั้งคำถามแบบมีกรอบทางความคิดกำหนดไว้ล่วงหน้าซึ่งมีทั้งโครงสร้างคำถามที่ตั้งไว้ล่วงหน้าและการตั้งคำถามที่ไม่ได้ตั้งไว้เป็นลำดับ โดยผู้วิจัยได้ทำการลำดับขั้นตอนก่อนที่จะก่อนที่จะสรุปกรอบคำถามสัมภาษณ์และแนวทางการสัมภาษณ์ ดังนี้

- ติดต่อสอบถามผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนเข้าสัมภาษณ์จริงเพื่อขออนุญาตวันเวลาสัมภาษณ์ โดยจะเป็นการสัมภาษณ์แบบออนไซต์ (On-site)
- การส่งร่างคำถามไปให้ผู้สัมภาษณ์ก่อนเข้าสัมภาษณ์จริง โดยผ่านทางอีเมลหรือโปรแกรมโต้ตอบออนไลน์ เช่น ไลน์ เพื่อประเมินความเข้าใจของคำถามและเพื่อผู้ให้สัมภาษณ์ได้เตรียมความพร้อมก่อนการสัมภาษณ์จริง

หลังจากดำเนินงานพร้อมสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สรุปการดำเนินการตั้งคำถามและแนวทางการสัมภาษณ์ โดยใช้คำถามปลายเปิด แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง โดยมีกรอบประเด็นการตั้งคำถามที่ใช้หลักการของ Rozan (2016) คือ 5W1H เป็นวิธีการตั้งคำถามโดยการใช้คีย์เวิร์ด 6 คำประกอบไปด้วย ใคร (Who), อะไร (What), ที่ไหน (Where), เมื่อไร (When), ทำไม (Why) และอย่างไร (How) โดยจะตั้งคำถามตามกรอบงานวิจัยประกอบไปด้วย มิติความร่วมมือและเครือข่าย มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ มิติความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนใน

ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านสังคม เพื่อนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนอย่างยั่งยืน

3.3.4 กลยุทธ์ในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) และจะทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยวิธีนี้ผู้วิจัยจะใช้ในการสัมภาษณ์กับหัวหน้าชุมชนบ้านน้ำราบ 1 ท่าน ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ 10 ท่าน ซึ่งจะใช้ระยะเวลาการสัมภาษณ์ไม่เกิน 60 นาที นักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ 11 ท่าน ซึ่งจะใช้ระยะเวลาการสัมภาษณ์ไม่เกิน 30 นาที และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ 3 ท่าน ซึ่งจะใช้ระยะเวลาการสัมภาษณ์ไม่เกิน 60 นาที โดยผู้วิจัยจะมีการส่งคำถามให้ผู้สัมภาษณ์ก่อนการสัมภาษณ์ล่วงหน้า

โดยกลยุทธ์ในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1. กลยุทธ์การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างภาคชุมชน โดยทางผู้วิจัยทำการติดต่อกับทางชุมชนบ้านน้ำราบเพื่อติดต่อขอสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ หลังจากคำถามสัมภาษณ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยติดต่อกับผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบผ่านทางออนไลน์แชทแอปพลิเคชัน (Line) เพื่อนัดหมายสัมภาษณ์กับผู้นำชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ และมีการส่งคำถามสัมภาษณ์ให้ผู้สัมภาษณ์ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ได้เตรียมตัวก่อนวันสัมภาษณ์จริง ระหว่างนั้นผู้วิจัยจะมีการทำหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการจากทางมหาวิทยาลัยมหิดล โดยการสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยจะสัมภาษณ์ทั้งหมด 11 ท่าน ใช้เวลาไม่เกิน 60 นาที ต่อ 1 ท่าน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบออนไซต์ (On-site)
2. กลยุทธ์การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างภาคนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ โดยจะมีการนัดหมายล่วงหน้าเพื่อติดต่อขอสัมภาษณ์ ซึ่งการสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) และมีการส่งคำถามสัมภาษณ์ให้ผู้สัมภาษณ์ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ได้เตรียมตัวก่อนวันสัมภาษณ์จริง โดยจะสัมภาษณ์ทั้งหมด 11 ท่าน ใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที ต่อ 1 ท่าน และเนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้ในส่วนของ การสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ ทางผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ผ่านทางออนไลน์ (Online platform) เช่น ไลน์ (Line)
3. กลยุทธ์การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างภาครัฐมีการติดต่อกับทางเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฝ่ายสินค้าการท่องเที่ยว กองสร้างสรรค์สินค้าการท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับ

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในบริเวณภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อติดต่อขอ สัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยจะสัมภาษณ์ทั้งหมด 3 ท่าน ใช้ เวลาไม่เกิน 60 นาที ต่อ 1 ท่าน เป็นการสัมภาษณ์แบบออนไซต์ (On-site) ซึ่งทางผู้วิจัยจะส่ง คำถามสัมภาษณ์ให้ผู้สัมภาษณ์ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ได้เตรียมตัวก่อนวันสัมภาษณ์จริง โดยทางผู้วิจัยจะมีการทำหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการจากทาง มหาวิทยาลัยมหิดล

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและลักษณะวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ในการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่

- ภาคชุมชนไม่น้อยกว่า 11 ท่าน
- นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัด ตรังไม่น้อยกว่า 12 ท่าน
- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในหน่วยงานของภาครัฐไม่น้อยกว่า 2 ท่าน

ซึ่งผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ในรูปแบบของการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยมีการกำหนดคำถามในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าและมีการถามคำถามแบบ ไม่ได้ตั้งไว้ล่วงหน้า ด้วยคำถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เสนอความคิดเห็นอย่างละเอียด และเพื่อเป็นข้อเท็จจริงมากที่สุด ซึ่งคำถามจะประกอบไปด้วย 3 ชุด โดยชุดที่ 1 สำหรับสัมภาษณ์ หัวหน้าชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ชุดที่ 2 สำหรับ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยได้ไปท่องเที่ยวในชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง และชุดที่ 3 สำหรับสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในหน่วยงานของภาครัฐ

3.5 ลักษณะวิธีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์การศึกษาดังนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิด้วยวิธีดังต่อไปนี้

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ซึ่งเป็นคำถามแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) จากผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ หัวหน้าชุมชนบ้านน้ำราบ กลุ่มชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ และ กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับในหน่วยงานของภาครัฐ ซึ่งก็คือเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ในหัวข้อ การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยสัมภาษณ์กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับชุมชนบ้านน้ำราบ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

3.6.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity)

การทดสอบความเที่ยงตรง คือ การวิเคราะห์ตรวจสอบอย่างมีระบบในเนื้อหาของคำถามในการสัมภาษณ์ว่าได้ตรงตามเนื้อหาของเรื่องที่ต้องการหรือไม่ ซึ่งการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญมี 2 วิธี ประกอบไปด้วย

- ดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity index : CVI) ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา โครงสร้างแบบสัมภาษณ์ และมีความตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัดและมีความครบถ้วนสมบูรณ์

(ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาการศึกษาและวิชาชีพ, ม.ป.ป.) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 4 ระดับ ให้ประเมินโดยแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ ดังนี้

1 = ไม่สอดคล้อง (irrelevant)

2 = ประเมินใหม่ถ้าไม่ปรับปรุง (somewhat irrelevant)

3 = สอดคล้อง แต่ต้องปรับปรุงเล็กน้อย (quite irrelevant)

4 = สอดคล้องและชัดเจน (highly irrelevant)

โดยการหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (I-CVI) หาได้จากการนำจำนวนข้อที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเกี่ยวข้องที่ให้ค่าหรือคะแนน 3 หรือ 4 ในข้อนั้นๆ มาหารด้วยจำนวนข้อทั้งหมด หากค่าต่ำกว่า 0.85 ถือว่าคำถามสัมภาษณ์ข้อนั้นๆ ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และผู้วิจัยต้องทำการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามนั้นหรือตัดคำถามนั้นออกจากเครื่องมือวิจัย โดยผลของค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity index : CVI) คือ 0.86

- การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือ IOC (Index of Item-Objective Congruence) คือ ให้ผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 3 ท่านขึ้นไปตรวจสอบ โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถามดังนี้

ให้คะแนนเป็น 1 เมื่อเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น

ให้คะแนนเป็น 0 เมื่อไม่มั่นใจว่าข้อคำถามดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น

ให้คะแนนเป็น -1 เมื่อเห็นว่าข้อสอบคำถามดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ข้อนั้น

(พิศิษฐ ดัชนีทวนนิชและพนา จินดาศรี, 2561)

จากนั้นผู้วิจัยจะประเมินดูแต่ละคำถามว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหรือไม่ และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์จากการหาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยการใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

โดย R คือ ผลรวมคะแนน/จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

หากข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรงซึ่งคำถามมีสอดคล้องกับวัตถุประสงค์สามารถนำไปใช้สัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างได้ แต่หากข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 หมายถึงยังไม่สามารถใช้คำถามนั้นในการสัมภาษณ์ได้ ต้องปรับปรุงคำถามข้อนั้นๆตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และมีความชัดเจนมากขึ้น (สุรพงษ์ คงสัตย์และธีรชาติ ธรรมวงศ์ , 2551)

3.6.2 การทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability)

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การตรวจสอบเชิงสามเส้า (triangulation) หมายถึง การเปรียบเทียบข้อค้นพบ (Finding) ของปรากฏการณ์ (Phenomena) ที่ทำการศึกษาจากแหล่งและมุมมองที่ต่างกััน ซึ่งผู้วิจัยจำนวนมากถือว่าการตรวจสอบเชิงสามเส้า (triangulation) เป็นแนวทางสำหรับการยืนยันความน่าเชื่อถือ (Credibility and validity) ของข้อมูลหรือสิ่งที่ค้นพบ (วันทนา ถิ่นกาญจน์,

ม.ป.ป.,น. 1) โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าการตรวจสอบเชิงสามเส้าจะเป็นแนวทางการยืนยันความน่าเชื่อถือ (Credibility, Validity) ของข้อมูลหรือสิ่งที่ค้นพบ โดยในงานวิจัยนี้ใช้วิธีการการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation), การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigation Triangulate) และ การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นรูปแบบกรณีศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ ผู้วิจัยต้องการข้อมูลที่ครบถ้วนและหลากหลายจากทุกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้คำตอบที่ครอบคลุมในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ อันนำไปสู่การค้นหาแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาคือไป (บุษกร เชี่ยวจินดา กานต์, 2561, น. 106)

- การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation) โดยพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลที่ ได้มาจากแหล่งที่มาต่าง ๆ โดยพิจารณาจากแหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งบุคคลที่ แตกต่างกัน (บุษกร เชี่ยวจินดา กานต์, 2561, น. 112) โดยในการวิจัยนี้จะพิจารณาจาก แหล่งข้อมูลจากเวลาที่แตกต่างกัน เช่น การสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ ชุมชนบ้านน้ำราบในวันและเวลาที่แตกต่างกัน และ พิจารณาจากแหล่งบุคคลที่แตกต่างกัน โดยหากผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลยังเหมือนเดิมอยู่หรือไม่ (สุภางค์ จันทวานิช, 2563, น. 129) เช่น การสัมภาษณ์ชาวบ้านในชุมชนไม่น้อยกว่า 11 ท่าน ด้วยคำถามเดียวกัน เพื่อ พิจารณาว่าข้อมูลที่ไ้ยังเหมือนเดิมอยู่หรือไม่ แต่ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ใช้การพิจารณาจาก แหล่งสถานที่เนื่องจากเป็นการวิจัยแบบกรณีศึกษาที่มีการเฉพาะเจาะจงสถานที่ในใช้เป็น กรณีศึกษาคือชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
- การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigation Triangulate) เป็นการตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลมาต่างกันหรือไม่ และอย่างไร โดยในการวิจัยนี้จะมีการเปลี่ยนตัวผู้สังเกต หรือสัมภาษณ์ในการรวบรวมข้อมูล
- การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) โดยใช้ วิธีการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายเพื่อรวบรวมข้อมูลเดียวกัน ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลที่ แตกต่างกัน แต่รวบรวมข้อมูลในเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่ไปกับการซักถาม พร้อมทั้งศึกษาเอกสารประกอบ เป็นต้น (บุษกร เชี่ยวจินดา กานต์, 2561, น. 112)

3.7 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาจากผู้สัมภาษณ์ทั้งหมด 25 ท่าน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนพร้อม ๆ ไปด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำผลสรุปเบื้องต้นจากข้อมูลมาใช้ในการออกแบบและตั้งคำถามเพิ่มเติม เพื่อใช้ตอบคำถามวิจัยให้สมบูรณ์มากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นกระบวนการทำงานที่ต่อเนื่อง ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อนักวิจัยเริ่มต้นเก็บข้อมูลจนถึงเมื่อสิ้นสุดการเก็บข้อมูล มาวิเคราะห์เป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) ที่ได้จาก การสังเกต สัมภาษณ์ และการจดบันทึกไว้ และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์แบบ การวิเคราะห์เนื้อหาโดยตรง (Direct content analysis) คือ การวิเคราะห์เนื้อหาโดยตรง โดยเริ่มต้นจากกรอบงานวิจัยและใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนหรือต่อยอดกรอบงานนั้น โดยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาถอดคำต่อคำและจับประเด็น คึงวลีหรือกลุ่มคำที่มีความหมายสำคัญ จากนั้นจัดกลุ่มข้อมูลโดยการตีความที่มีความสัมพันธ์กันหรือคล้ายกันหรือคล้ายคลึงกันมาไว้ในหมวดเดียวกันและหาข้อสรุปเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของหมวดหมู่ (Hsieh & Shannon, 2005) และการวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) คือการจำแนกข้อมูลเป็นชนิดๆ (Typologies) คำว่า typologies ที่ใช้หมายถึงขั้นตอนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไป โดยจะใช้แบบไม่ใช่ทฤษฎี คือ การจำแนกข้อมูลที่วิเคราะห์ตามความเหมาะสมกับข้อมูล อาจใช้สามัญสำนึกหรือประสบการณ์ของผู้วิจัยก็ได้ ผู้วิจัยจะจำแนกข้อมูลเป็นชนิดต่างๆตามประเภทที่สัมพันธ์กับแบบแผนชีวิตที่นักวิจัยสังเกตเห็น เช่น แบ่งชนิดของเหตุการณ์เกิด บุคคลที่เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อมแล้ว พิจารณาความสัมพันธ์ของชนิดต่างๆที่แบ่งนี้ เมื่อได้จำแนกข้อมูลเป็นชนิดแล้ว ผู้วิจัยจะพิจารณาควบคุมสม่ำเสมอ (Regulation) ของการเกิดของข้อมูลชนิดต่างๆ (สุภาวศ์ จันทวานิช, 2563, น. 134-136) โดยประยุกต์จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอนใหญ่ ได้แก่

- 1) การจัดระเบียบข้อมูล
- 2) การทำดัชนีหรือกำหนดรหัสข้อมูล
- 3) การกำจัดข้อมูลหรือสร้างข้อสรุปชั่วคราว
- 4) การสร้างบทสรุป
- 5) การพิสูจน์ความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์

นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือ Summative Content Analysis คือ การนำข้อความที่ซ้ำกันมาแสดงเป็นจำนวนค่า โดยจะนับออกมาเป็นความถี่ของคำซึ่งจะแสดงผลในรูปแบบของ

สร้างเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์) ที่ใช้ในงานวิจัย								
ทดสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย								
เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง								
วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์								
เขียนรายงานและจัดทำรูปเล่มฉบับสมบูรณ์								
นำเสนองานวิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบ								

3.9 กรอบระยะเวลาและตารางแสดงแผนดำเนินงานโครงการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการศึกษางานวิจัยตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ.2565 รวมทั้งหมดเป็นระยะเวลา 8 เดือน โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินงานการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการบรรลุเป้าหมายงานวิจัย ดังนี้

3.10 บทสรุป

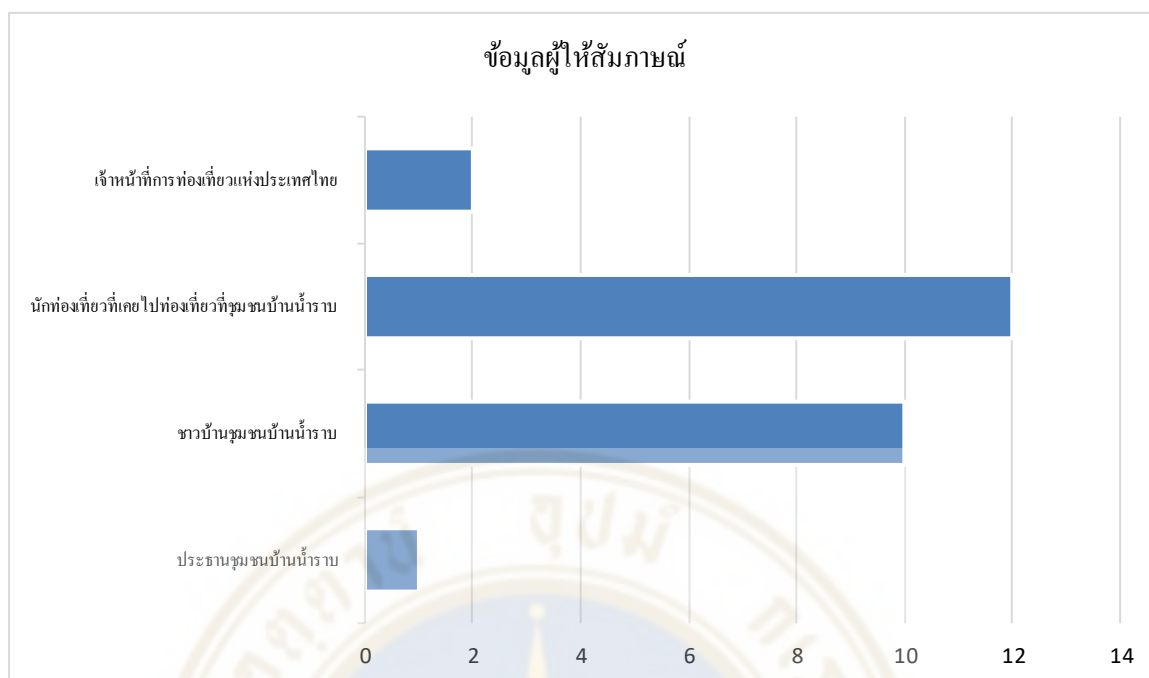
งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และจะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth interview) โดยในส่วนของ การสัมภาษณ์ในภาคชุมชนและภาครัฐ ผู้วิจัยจะลงพื้นที่ในการสัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนในภาคของนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผ่านโทรศัพท์ โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 25 คน โดยจะใช้เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้การวิเคราะห์แบบเชิงคุณภาพ (Analyzing data qualitative)

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทางผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure In-depth interview) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ และ กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 25 ท่าน โดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดจะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับเนื้อหาในส่วนของผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบไปด้วย

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
- 4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาจากผู้ให้สัมภาษณ์
 - 4.2.1 มิติความร่วมมือและเครือข่าย
 - 4.2.2 มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ
 - 4.2.3 มิติความเป็นผู้นำชุมชน
 - 4.2.4 มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน
 - 4.2.5 มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด
 - 4.2.6 มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ
 - 4.2.7 มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม
- 4.3 บทสรุป

รูปภาพที่ 4.1 แสดงสัดส่วนประชากรกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ จำนวน 25 คน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

งานวิจัยครั้งนี้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ และกลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 25 ท่าน โดยรายละเอียดข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดประกอบไปด้วย

1. กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ จำนวน 11 ท่าน

ตารางที่ 4.1 รายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง	ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ (นาที)
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 1	ประธานชุมชน	40
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 2	รองประธานชุมชน	32

ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 3	เจ้าของร้านขายของชำ	30
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 4	แม่ครัว และ กรรมการชุมชน	42
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 5	รับซื้อของในชุมชน	29
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 6	ทำประมง	36
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 7	แกะปุ๋ย	28
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 8	จับปู	27
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 9	แม่ครัว	33
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 10	ผู้ช่วยแม่ครัว	27
ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 11	ทำงานแพ, แกะปุ๋ย, ล่องแพ	32

2. กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ จำนวน 12 ท่าน

ตารางที่ 4.2 รายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์	เพศ	ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ (นาที)
นักท่องเที่ยว 1	หญิง	35
นักท่องเที่ยว 2	ชาย	25
นักท่องเที่ยว 3	หญิง	31
นักท่องเที่ยว 4	หญิง	27
นักท่องเที่ยว 5	หญิง	30
นักท่องเที่ยว 6	หญิง	21
นักท่องเที่ยว 7	หญิง	24

นักท่องเที่ยวน 8	หญิง	31
นักท่องเที่ยวน 9	หญิง	34
นักท่องเที่ยวน 10	หญิง	28
นักท่องเที่ยวน 11	ชาย	30
นักท่องเที่ยวน 12	หญิง	29

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.3 รายละเอียดของผู้ให้สัมภาษณ์ กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แผนกกองสร้างสรรค์สินค้าการท่องเที่ยว

ผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง	ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ (นาที)
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1	พนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวกองสร้างสรรค์สินค้าการท่องเที่ยว	62
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2	หัวหน้างานสินค้าการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม	57

4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาจากผู้ให้สัมภาษณ์

จากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ทางผู้วิจัยต้องการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยใช้ชุมชนบ้านน้ำราบ เพื่อระบุถึงอุปสรรคและปัญหา ในการนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ โดยคำถามวิจัย (Research Questions) ของงานวิจัยอ้างอิงจากบทที่ 2 จะตั้งคำถามตามกรอบงานวิจัยทั้งหมด 7 มิติ ประกอบไปด้วย มิติความร่วมมือและเครือข่าย มิติการส่งเสริมศักยภาพ

ทั้งด้านการเงินและการบริหารจัดการ มิตិความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน มิตិความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและการตลาด มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และ ด้านสังคม เพื่อนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน โดยจะแสดงผลในรูปแบบของการบรรยาย ข้อความที่กล่าวจากผู้ให้สัมภาษณ์และแผนภาพ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 มิติความร่วมมือและเครือข่าย

1) กลุ่มประชาชนชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติความร่วมมือและเครือข่าย ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่ามีหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามาสนับสนุน เช่น ด้านองค์กรเอกชน BigC ที่เข้ามาสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์ของชุมชนและแพที่ใช้ในการนำเที่ยว นอกจากนี้แล้วยังสนับสนุนด้านกิจกรรมการปล่อยลูกโป๊ ลูกปลาหมึกและกิจกรรมปลูกป่าชายเลน มุณิธิอันดามัน ที่ช่วยเหลือด้านการประมงและกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน เป็นต้น ส่วนองค์กรภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุน เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสนับสนุนการท่องเที่ยวด้านการประชาสัมพันธ์ ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสินมาช่วยสร้างห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยวและธนาคารปูม้า องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ที่เข้ามาสนับสนุนสร้างถนนทางเข้าหมู่บ้าน หัวหน้าป่าชายเลน มหาวิทยาลัยในจังหวัดตรัง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมาสร้างเสาไฟและดึงไฟฟ้าเข้ามาให้ชาวบ้านในหมู่บ้านได้มีไฟฟ้าใช้ แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านที่กล่าวว่าไม่ได้มีองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามาช่วยเหลือ และ บางท่านไม่ได้ทราบในข้อมูลส่วนนี้จึงไม่สามารถให้ข้อมูลได้

โดยชาวบ้านกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านน้ำราบส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้องค์กรภายนอกเข้ามาสนับสนุนในด้านสถานที่ภายในชุมชนและอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีความพร้อมทั้งในการท่องเที่ยวและด้านการทำประมงธนาคารปูม้า เช่น ถนนภายในหมู่บ้านที่ต้องการให้เป็นถนนลาดยาง สนับสนุนในการเพิ่มหลังคาให้กับอู่เรือ ปรับปรุงโรงเรียนบ้านน้ำราบให้ดียิ่งขึ้นเพิ่มความกว้างให้ที่จอดเรือ ส่วนในด้านการท่องเที่ยวอยากให้ปรับปรุงเส้นทางในการขึ้นเขาชมป่าให้มีความปลอดภัยมากขึ้นต่อนักท่องเที่ยว นอกจากนี้แล้วยังอยากให้สนับสนุนเพิ่มเติมด้านการอบรมไกด์นำเที่ยว ในด้านทักษะการพูดนำเที่ยวและทักษะทางด้านภาษาที่ต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อที่ไกด์ในชุมชนจะได้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ นอกจากนี้แล้ว

ชาวบ้านกลุ่มตัวอย่างบางคนก็คิดว่าองค์กรภายนอกควรสอบถามความคิดเห็นของชาวบ้านเพื่อ ความยุติธรรมต่อชาวบ้านในชุมชน แต่ก็มีชาวบ้านส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นว่าชุมชนไม่จำเป็นต้อง การให้องค์กรภายนอกเข้ามาสนับสนุนสิ่งใดเพิ่มเติม โดยจากการสัมภาษณ์กล่าวว่า

“อยากให้เข้ามาสนับสนุนสร้างสถานที่ต่างๆ ในชุมชนที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร”

(ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 1)

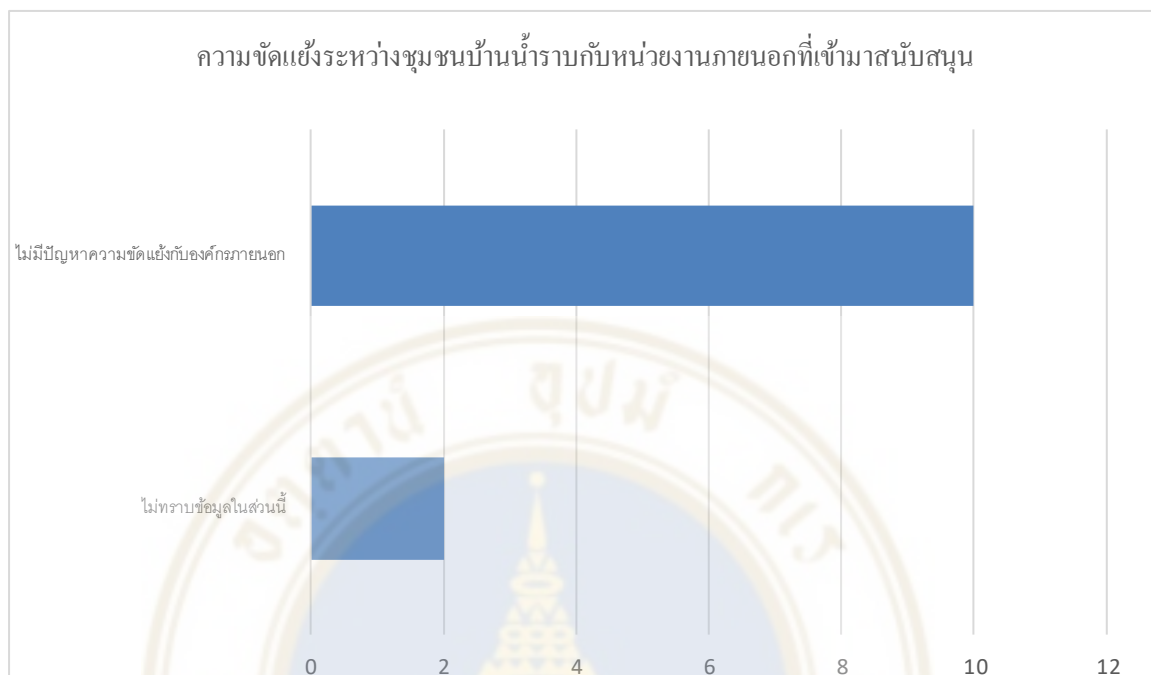
“ทางขึ้นเขาจมป่า เป็นบันไดไม้ซึ่งค่อนข้างอันตรายต่อนักท่องเที่ยว” (ชาวบ้าน ชุมชนบ้านน้ำราบ 9)

กลุ่มตัวอย่างชาวบ้านส่วนใหญ่ในชุมชนกล่าวว่าไม่เคยมีปัญหาขัดข้องกับทาง องค์กรภายนอกที่เข้ามาสนับสนุนชุมชนบ้านน้ำราบ แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนน้อยที่ไม่ได้ ทราบข้อมูลในส่วนนี้ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลได้

ในส่วนของความขัดแย้งภายในชุมชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวว่ามีปัญหาความ ขัดแย้งภายในชุมชน โดยวิธีการแก้ปัญหาคือการให้หน่วยงานภาครัฐ เช่น นายอำเภอ ผู้ใหญ่บ้าน หรือ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) เข้ามาช่วยพูดคุยไกล่เกลี่ยและการเข้ามา พุคคยถึงปัญหาและเจรจากัน แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนแจ้งว่าไม่สะดวกตอบคำถามใน ส่วนนี้ และก็มีบางคนที่ไม่ได้ทราบข้อมูลในส่วนนี้ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลได้

“เมื่อก่อนมีปัญหาความขัดแย้งบ้างในชุมชน อย่างเรื่องสถานที่ โดยคนที่เข้ามา แก้ไขปัญหาคือนายอำเภอเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ย” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 1)

“มีความขัดแย้งบ้างเล็กน้อยแต่ก็มีการแก้ไขโดยการพูดคุยกัน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 5)

รูปภาพที่ 4.2 แสดงสัดส่วนความขัดแย้งระหว่างชุมชนบ้านน้ำราบกับหน่วยงานภายนอกที่เข้ามาสนับสนุนชุมชนบ้านน้ำราบ

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติความร่วมมือและเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะติดต่อจองทัวร์ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบผ่านบุคคลอื่น มีกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนน้อยที่ติดต่อจองทัวร์มาท่องเที่ยวโดยตรงกับทางชุมชนบ้านน้ำราบ ในเรื่องการติดต่อประสานงานการจองทัวร์ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาติดขัดด้านการจองทัวร์มาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ จะมีแค่กลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนน้อยเท่านั้นที่มีปัญหาติดขัดด้านการติดต่อสื่อสาร การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และด้านการรับรองนักท่องเที่ยวเมื่อมาถึงที่ชุมชนบ้านน้ำราบ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“ไม่ค่อย professional เท่าไร ต้องคอยสอบถามไม่มีตารางเวลาที่ชัดเจนในการออกรเรือ และทางนักท่องเที่ยวต้องเป็นคน follow up เองในการสอบถาม เช่น หากเกิดเหตุการณ์ฝนตก” (นักท่องเที่ยว 8)

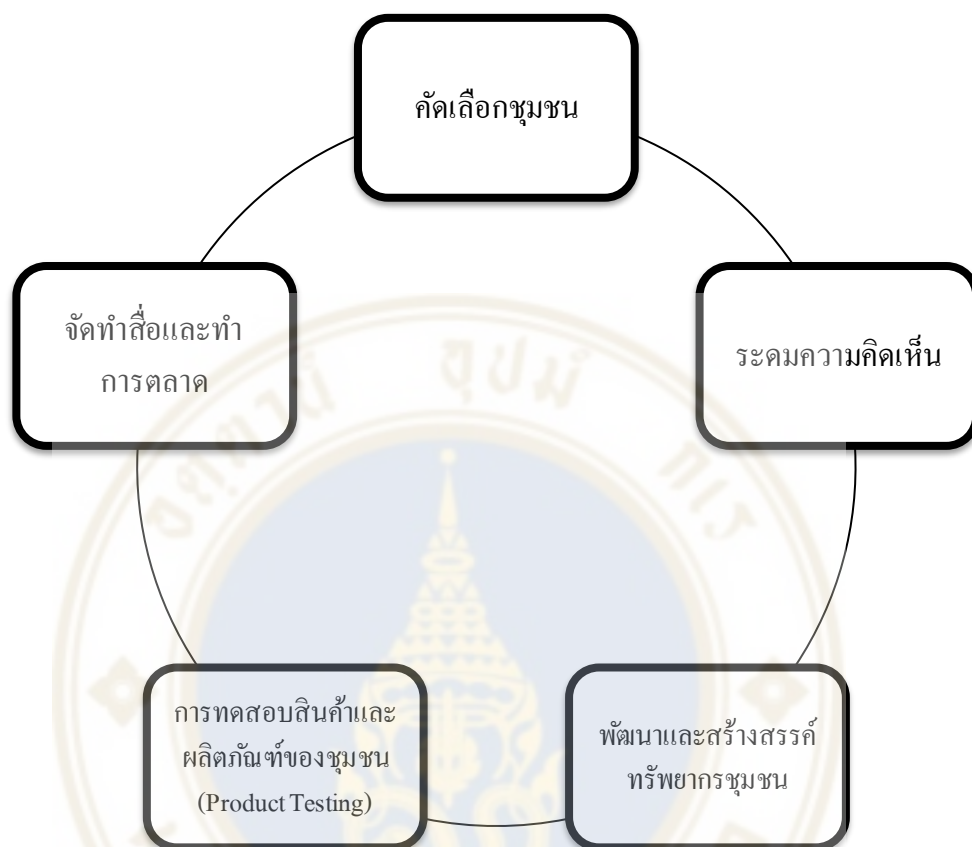
“ไม่มีปัญหาติดขัด ตอนที่จองไปได้รับคำตอบว่าโอเค ไปถึงก็ติดต่อบังเดี่ย แต่ตอนไปถึงรู้สึกแฉะๆ เพราะไม่รู้ว่าจะเดี่ยอยู่ไหน ต้องคอยโทรตาม ไม่มีเจ้าหน้าที่หน้าหมู่บ้านมาต้อนรับ ไม่มีแผนกประชาสัมพันธ์ไว้ต้อนรับนักท่องเที่ยว” (นักท่องเที่ยว 12)

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

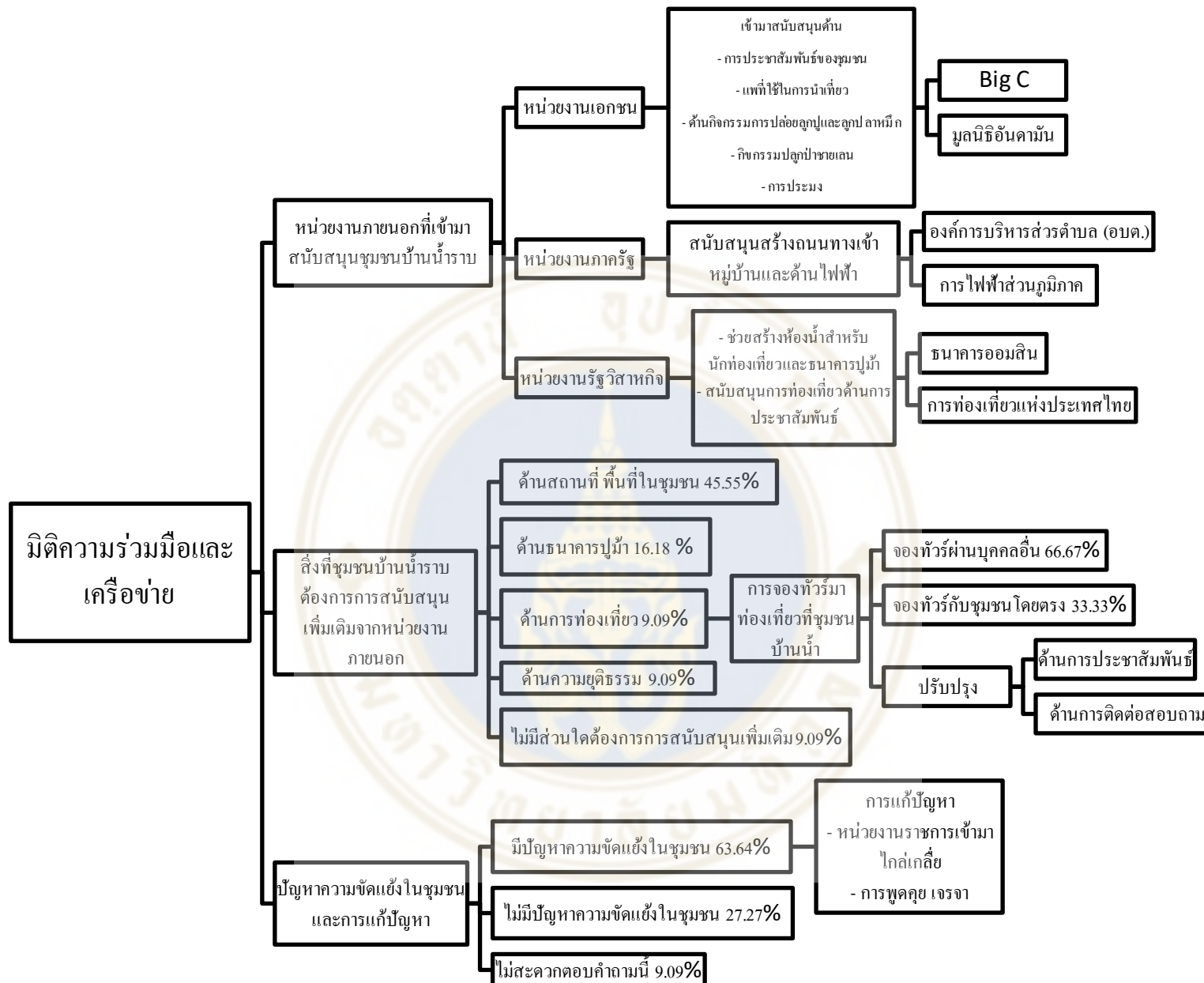
ในด้านมิตិความร่วมมือและเครือข่าย ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการร่วมมือกับชุมชนในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคใต้โดยมีการทำงานร่วมกันกับหลายหน่วยงานเพื่อดึงเอาเอกลักษณ์ของชุมชนมาใช้ในการโปรโมตการท่องเที่ยว

“ตัวนโยบายจะเป็นนโยบายในภาพใหญ่ที่จริงๆเราก็มีความร่วมมือกับชุมชนในทุกๆภาคในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการไปสร้างสรรค์ตัวชุมชนให้มีเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ มีความแปลกใหม่เพิ่มมากขึ้น เพื่อจะมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อที่จะนำชุมชนไปโปรโมทกับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆได้รับทราบ ในเชิงนโยบายของทททจะเป็นนโยบายโดยภาพรวมที่เราจะลงข้อมูล ว่าชุมชนมีที่ไหนยังไงบ้าง สามารถที่จะสร้างสรรค์ข้อมูลเหล่านี้เพื่อนำส่งสู่นักท่องเที่ยวได้อย่างไรบ้าง ด้วยบทบาทของททท.จะเป็นหน่วยงานที่เน้นในการตลาดและประชาสัมพันธ์ ไม่ได้เข้าไปจัดการโดยละเอียดมากนัก ททท.จะทำงานร่วมกับกรมการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาการท่องเที่ยว อบท.ที่จะมีหน่วยงานที่บริหารจัดการเรื่องหลังบ้านอยู่บ้างแล้ว ททท.มีหน้าที่ที่จะหยิบจับ ประเด็นที่ชุมชนเหล่านั้นมาสร้างสรรค์ ส่งเสริม สร้างการรับรู้ต่อไปตามหน้าที่ของททท.” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1)

กระบวนการการขับเคลื่อนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนโดย ททท. ที่ทำงานร่วมกับชุมชนและองค์กรอื่นเพื่อสร้างอัตลักษณ์ให้กับชุมชน

รูปภาพที่ 4.3 แผนภาพกระบวนการการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวโดยชุมชนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปภาพที่ 4.4 มิตีความร่วมมือและเครือข่ายของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

4.2.2 มิติการส่งเสริมศักยภาพ ด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ

1) กลุ่มประธานชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติการส่งเสริมศักยภาพด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าต้องปรับปรุงด้านการบริหารการท่องเที่ยวในชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ด้านการนำเที่ยวของไกด์ให้มีการฝึกทักษะการพูดนำเที่ยวให้มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น การซ่อมบำรุงเรือและแพที่ใช้สำหรับการท่องเที่ยว ปรับปรุงด้านการต้อนรับนักท่องเที่ยว เพราะที่ชุมชนไม่มีบุคลากรที่เพียงพอเพื่อไปต้อนรับนักท่องเที่ยวตอนที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาถึงที่ชุมชนบ้านน้ำราบ ด้านการประชาสัมพันธ์ที่ยังน้อยเกินไป เนื่องจากชาวบ้านในชุมชนอยากให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนให้มากขึ้นเพื่อที่รายได้จากการท่องเที่ยวก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้แล้วกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์บางคนกล่าวว่าควรปรับปรุงด้านการบริหารจัดการขยะในชุมชน เนื่องจากชาวบ้านบางคนในชุมชนเก็บขยะแต่บางคนก็ไม่เก็บ ส่วนในด้านการเงินกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นว่าไม่มีปัญหาที่จะต้องปรับปรุง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“คิดว่าควรปรับปรุงเรื่องการท่องเที่ยวในการบริการ อย่างด้านการนำเที่ยวและไกด์ให้มีความ professional มากขึ้น” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 1)

“คิดว่าควรปรับปรุงด้านการบริหาร ในส่วนของการบริการรับแขกเพราะคนไม่เพียงพอในการบริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามา อีกอย่างคือควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 10)

“คิดว่า โอเคแล้ว เพราะด้านการเงินก็บริหารดี พอเอาปุมาขายก็ง่ายสุด แล้วก็ชาวบ้านคนไหนที่ไม่มีทุนมาออกเรือไปทำประมงก็มีการออกทุนให้ก่อน มีการให้ชาวบ้านลงเงินเป็นเงินกองกลางแล้วเอามาหมุนเวียน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 11)

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติการส่งเสริมศักยภาพด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการบริหารด้านการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริการที่ดี แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนกล่าวว่า ทางชุมชนต้องมีการพัฒนาเรื่องความสวยงามของสถานที่และความสะอาดสบาย การบริหารการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่ดีในเรื่องการให้ข้อมูลการเดินทาง นอกจากนี้แล้วบุคลากรในการบริการนักท่องเที่ยวยังมีไม่น้อยเกินไป ทำให้อาจจะเกิดอันตรายต่อนักท่องเที่ยวได้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“มีการบริหารที่ดี โดยการให้นักท่องเที่ยวล่องแพเพื่อชมวิถีและอาหารที่อร่อย พร้อม กับกิจกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าให้กับชุมชน” (นักท่องเที่ยว 1)

“คิดว่ายังต้องพัฒนาอีกเยอะ ไม่ค่อยโอเคเพราะไม่ค่อยดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น เรือที่นั่ง ไม่ค่อยสวย จริงๆสามารถทำได้ดีกว่านี้ได้เยอะ” (นักท่องเที่ยว 4)

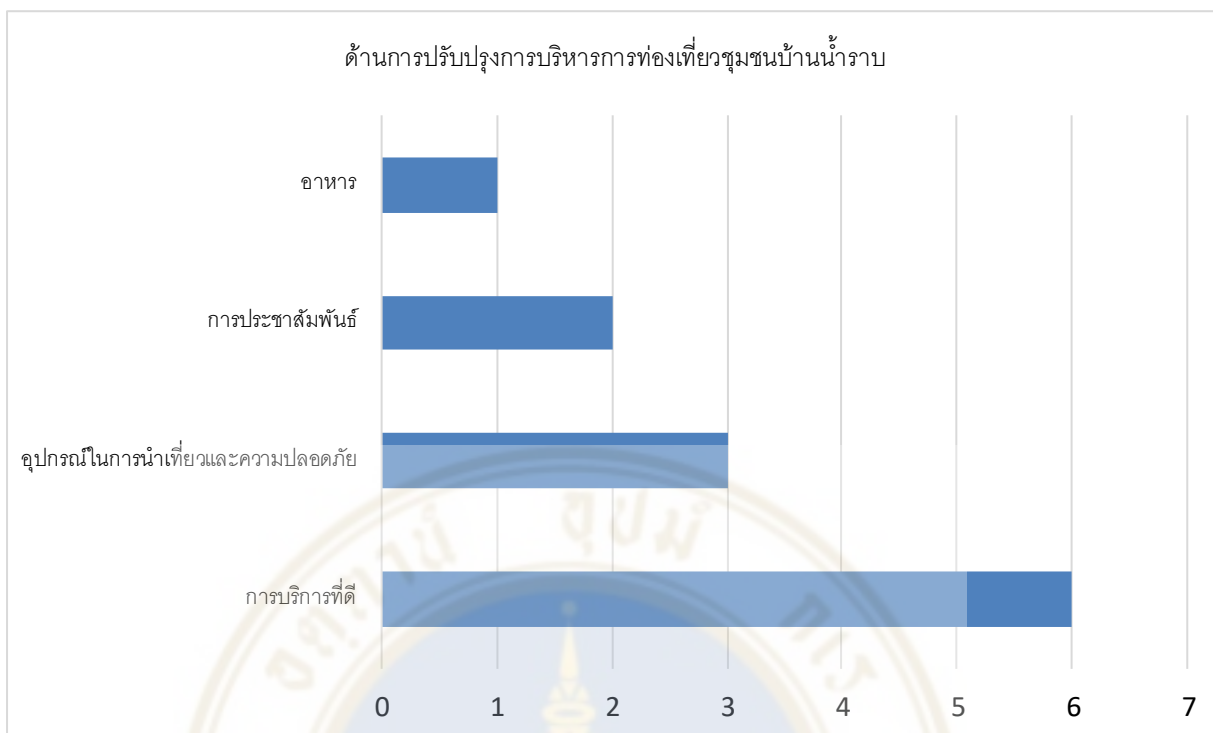
“แก้ไขเรื่องการประชาสัมพันธ์ ถ้าไม่ใช่คนในพื้นที่ก็จะหายาก การเดินทางไปที่อยาก ถ้าไม่ใช่คนในพื้นที่หรือไม่รู้จักกับชาวบ้านแถวนั้น เพราะข้อมูลมันไม่ได้แนะนำจากการท่องเที่ยวในจังหวัดจริง” (นักท่องเที่ยว 8)

“คิดว่ามีการเตรียมตัวดี มีอุปกรณ์การปั่นเขาและคนนำทาง แต่เรื่องไกด์ติดต่อไม่เพียงพอ ต่อการต้องการ เพราะไปกัน 10 คนมีไกด์ดูแลแค่คนเดียวอาจจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ สถานที่ ไม่ได้มีความปลอดภัยเพราะไม่มีราวจับที่มั่นคง” (นักท่องเที่ยว 9)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวได้กล่าวถึงข้อเสนอแนะต่อการบริหารการท่องเที่ยวในชุมชนบ้าน น้ำราบว่า ควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์ การตลาด และการให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวที่จะมี ท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ เพื่อนักท่องเที่ยวจะได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า และ ควรปรับปรุงในด้าน การบริหารความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ในเรื่องของอาหารผู้ให้สัมภาษณ์บางคนกล่าวว่าอาหาร ควรที่จะมีความหลากหลายมากขึ้น และ กิจกรรมระหว่างอยู่บนแพควรที่จะมีมากกว่านี้เพื่อให้ นักท่องเที่ยวที่มาไม่เบื่อ เพราะใช้เวลานานๆเป็นเวลานาน แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวบางคน ที่ ไม่มีข้อเสนอแนะให้กับทางชุมชน เพราะโดยรวมมีการบริหารการท่องเที่ยวที่ดี จากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“การแก้ไขปัญหาเรื่องการติดต่อ คือต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการ PR หรือจ้าง influencer ทำ plan ให้นักท่องเที่ยวจะได้ไปง่ายขึ้น” (นักท่องเที่ยว 8)

“ราคาหัวละ 500-600 บาท คิดว่าตัวเลือกอาหารน้อยน่าจะเสริมเมนูอาหารให้เยอะ กว่านี้ ตัวเรือที่นั่งน่าจะตกแต่งให้เยอะกว่านี้” (นักท่องเที่ยว 4)

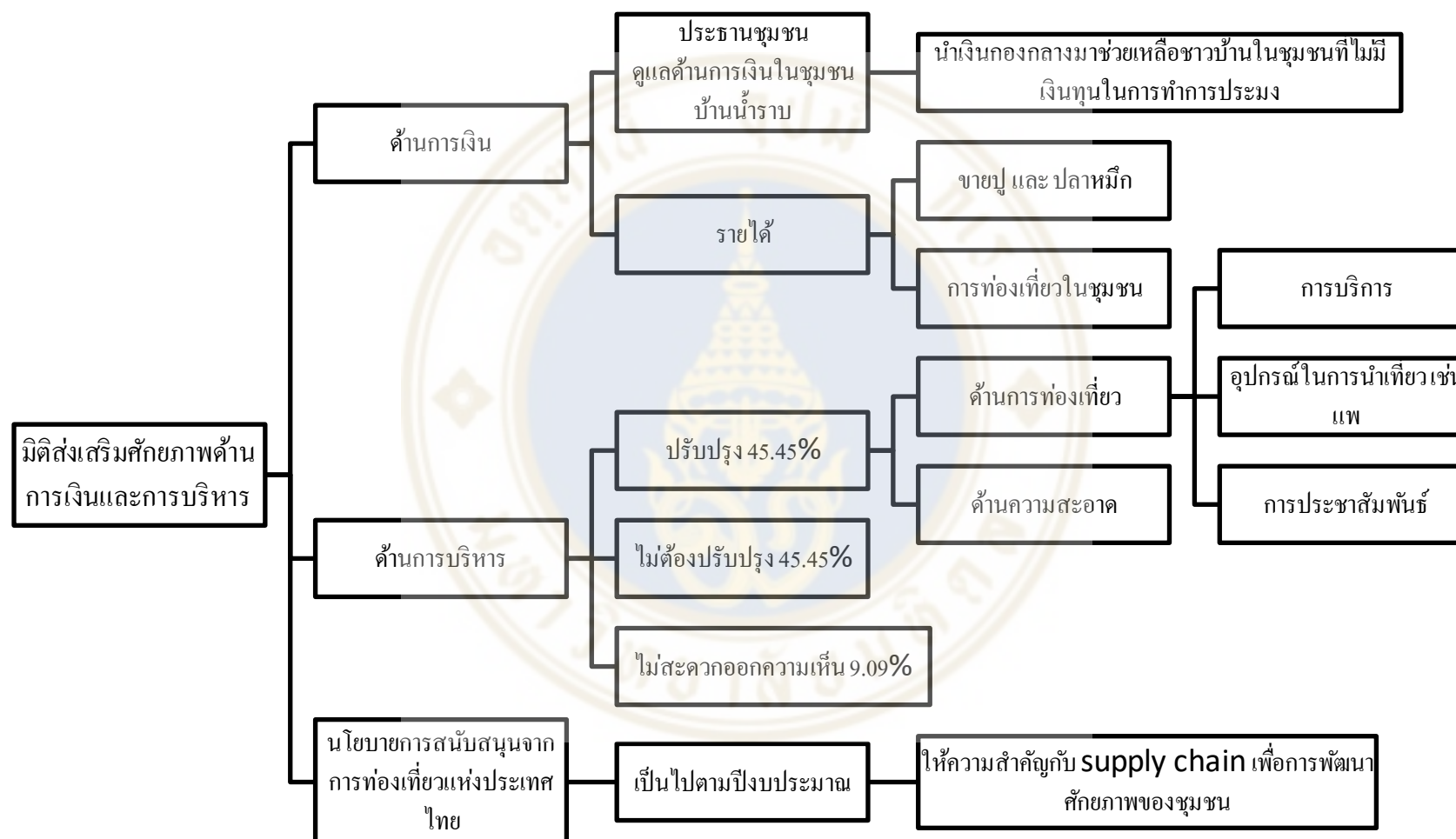

รูปภาพที่ 4.5 แสดงสัดส่วนข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวด้านการบริหารการท่องเที่ยวในชุมชนชุมชนบ้านน้ำราบ

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในด้านมิติการส่งเสริมศักยภาพด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ ทางกรท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะให้การสนับสนุนด้านการเงินกับชุมชนตามปีงบประมาณของโครงการที่ทางองค์กรกำหนดไว้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“นโยบายหรือแผนพัฒนาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ โดยหน่วยงานมีรูปแบบการทำงานตามปีงบประมาณ ที่ได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ขององค์กรในแต่ละปี เรื่องดังกล่าวเป็นหลักในการกำหนดงบประมาณและการบริหารจัดการโครงการ ในรายละเอียดการทำงานที่ให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์/พัฒนา/ส่งเสริมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ในบริบทของสินค้าการท่องเที่ยว (แหล่งชุมชน แหล่งธรรมชาติ แหล่งวัฒนธรรม ฯลฯ) กล่าวโดยสรุปคือนโยบายด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการจะเกี่ยวเนื่องกับแผนและเป้าหมายขององค์กรในแต่ละปีว่าจะมีแนวทางการทำงานอย่างไร” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2)

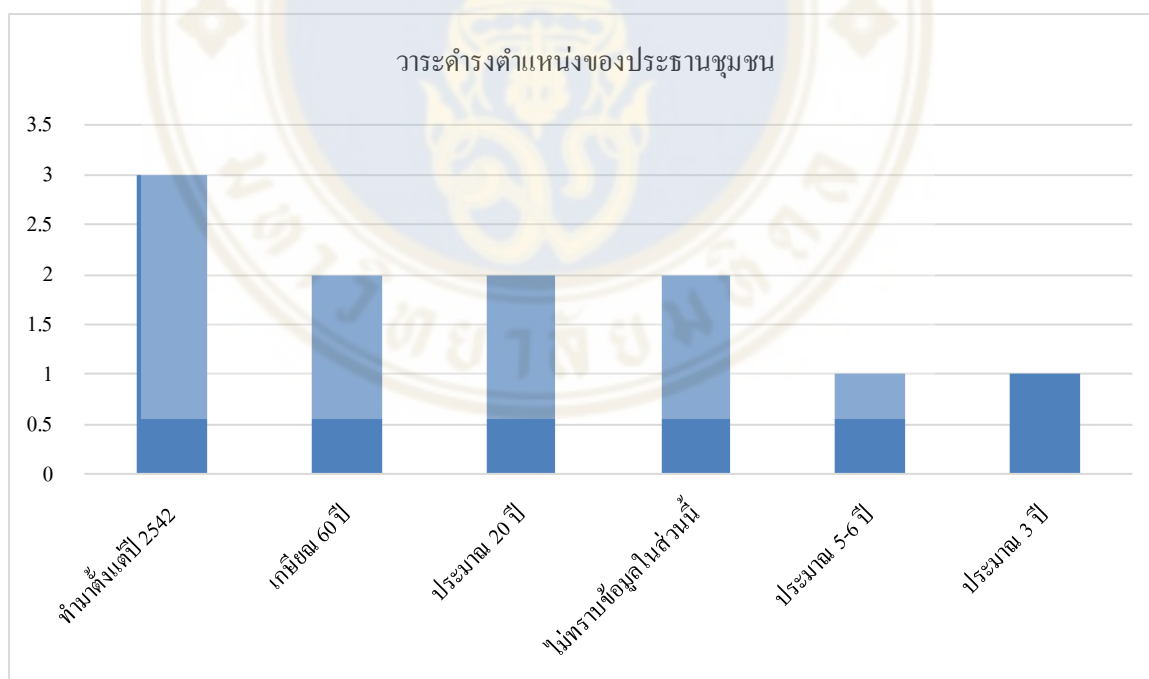

รูปภาพที่ 4.6 มิติส่งเสริมศักยภาพด้านการเงินและการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

4.2.3 มิตិความเป็นผู้นำชุมชน

1) กลุ่มประธานชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติความเป็นผู้นำชุมชน กลุ่มชาวบ้านผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงหน้าที่ของประธานชุมชนบ้านน้ำราบว่าทำหน้าที่หลายอย่างในชุมชนทั้งด้านการประมงและด้านการท่องเที่ยว เช่น ดูแลสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดูแลกลุ่มประมงพื้นบ้าน ช่วยพัฒนาโรงเรียนบ้านน้ำราบ สร้างความร่วมมือกันภายในชุมชน ให้คำแนะนำและดูแลชาวบ้านในชุมชน ประชุมชนและประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในด้านการท่องเที่ยวก็มีหน้าที่รับรองนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาล่องเรือหรือล่องแพ ต้อนรับนักท่องเที่ยว ดูแลการเงินภายในชุมชนบ้านน้ำราบ แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนไม่สะดวกจะให้ข้อมูลในส่วนนี้ ส่วนข้อมูลในด้านวาระดำรงตำแหน่งของประธานชุมชน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลที่หลากหลายมาก เช่น ดำรงตำแหน่ง 3 ปี , ถึงอายุเกษียณ 60 ปี , 20-30ปี และ บางคนกล่าวว่าดำรงตำแหน่งมาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2542 จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 23 ปี แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

รูปภาพที่ 4.7 แสดงสัดส่วนการรับรู้วาระดำรงตำแหน่งของประธานชุมชนบ้านน้ำราบของชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าเมื่อชุมชนเกิดปัญหา บุคคลที่เข้ามาเสนอแนวทางแก้ปัญหา คือประธานชุมชนและหน่วยงานภาครัฐ เช่น ผู้ใหญ่บ้านและนายอำเภอ และมีชาวบ้าน ภายในชุมชนร่วมกันเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วย โดยชุมชนจะมีไลน์กลุ่มเพื่อให้ ชาวบ้านแจ้งปัญหาภายในชุมชนและช่วยกันเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ในด้านมิตិความเป็นผู้นำชุมชน กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ว่าประธานชุมชนควรปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์และการตลาดให้มากขึ้น เพื่อความ สะดวกต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ เช่น การให้ influencers มาโปรโมทการท่องเที่ยวในชุมชน โปรโมทสถานที่ท่องเที่ยวใน Facebook รองลงมาคือ ควรปรับปรุงด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ในตอนที่ลงเรือและตอนขึ้นเขาจมน้ำ นอกจากนี้แล้วในส่วนของการจัดรถก็ต้องปรับปรุงให้มีความปลอดภัยมากขึ้นและขยาย การบริการให้กว้างขึ้น ผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านกล่าวว่า อยากให้ทางชุมชนพัฒนาห้องน้ำ ด้านความสะอาด และปรับปรุงถนนให้ไม่เป็นฝุ่น นอกจากนี้ยังอยากให้พัฒนาบุคลากรใน การนำเที่ยวเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกรูปแบบ เช่น ไกด์สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“คิดว่าผู้นำชุมชนมีการบริหารที่ดี มีการขึ้นเขาไปเที่ยวและสามารถเลือก route ได้ว่าต้องการไปเที่ยวในแบบไหน และมีกิจกรรมให้ทำให้นักท่องเที่ยวเกิด การมีส่วนร่วมและสนุกเช่นการทำขนมครก” (นักท่องเที่ยว 1)

“อยากให้มีการโปรโมทตัวชุมชนให้รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เช่น ใน Facebook และการเข้าออกทางขึ้นเขาที่ตอนนี้อาจจะจำกัดได้แค่veyoที่ยังแข็งแรงอยู่ ไม่เหมาะสำหรับผู้สูงอายุแต่ถ้าทำให้มันมีราวจับ มีความปลอดภัยมากขึ้นก็จะทำให้ กลุ่มสูงอายุสามารถมาเที่ยวได้อย่างสบายใจ” (นักท่องเที่ยว 9)

“คิดว่าควรปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์ของชุมชน เพราะเวลาที่ลูกค้า ไปถึงควรมีคนที่คอยให้ข้อมูล แล้วที่ทราบมาคือชุมชนมีการแบ่งกลุ่มกันรับ ลูกค้าเราก็เลยไม่รู้ว่าจะต้องไปกลุ่มไหน ไปยังไง” (นักท่องเที่ยว 12)

“คิดว่าลานจอดรถไม่ค่อยดี เพราะเป็นที่จอดกลางแจ้ง ไม่มีบริการกันแดด ให้รถ อยากให้พัฒนาให้ช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้กับจุดจอดรถ มีเป็นช่องให้รถ จอด” (นักท่องเที่ยว 6)

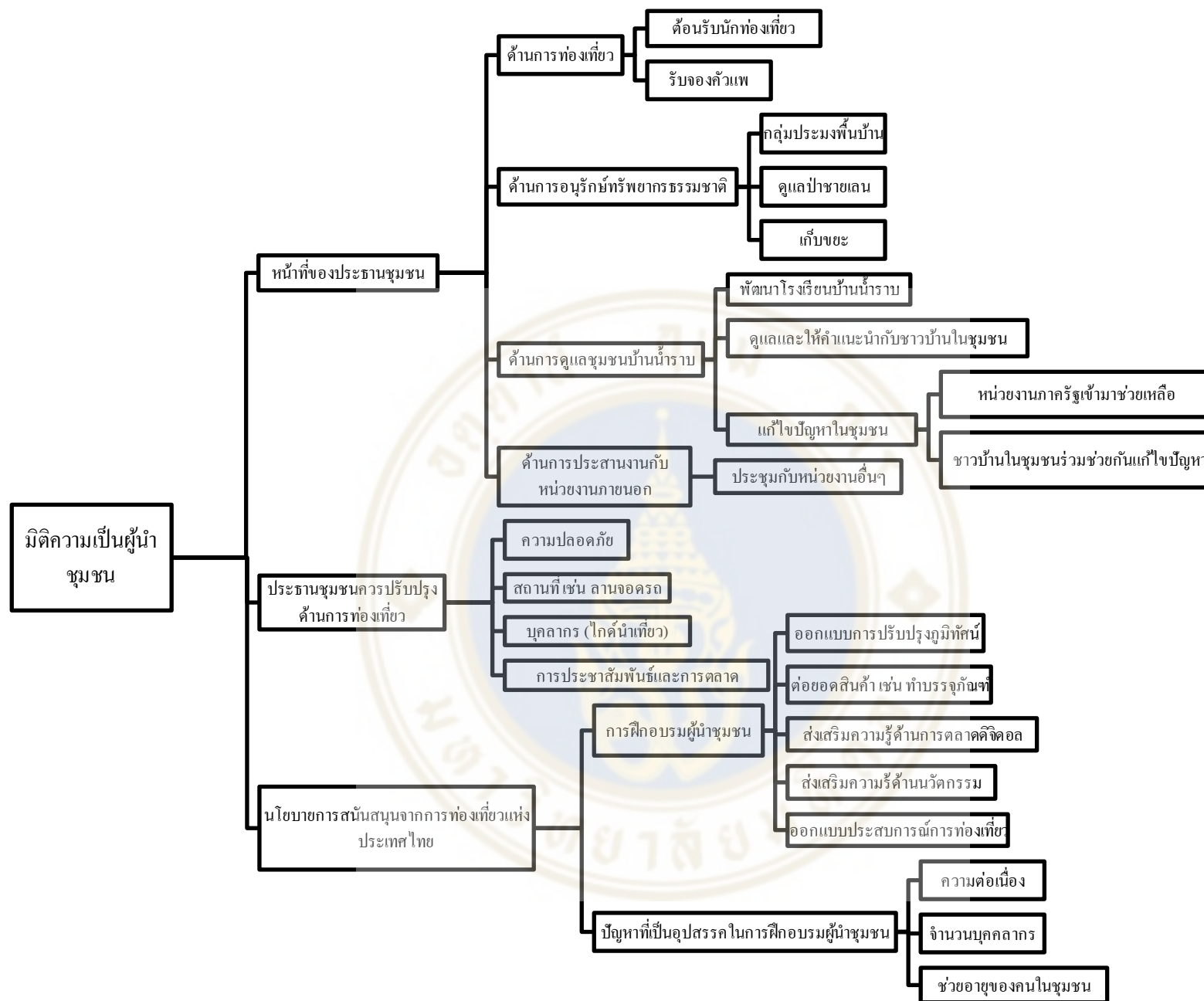
“อาจจะมีการพัฒนาบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการของ นักท่องเที่ยวได้ทุกรูปแบบเช่น ถ้ามีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาก็มีไกด์ที่พูด

ภาษาอังกฤษได้” (นักท่องเที่ยวน 10)

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในด้านมิติความเป็นผู้นำชุมชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีกระบวนการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยที่ทางชุมชนสามารถนำความรู้ในส่วนนี้ไปทำการตลาดต่อยอดให้กับชุมชน โดยที่ไม่จำเป็นต้องใช้ Influencers ในการโปรโมทการท่องเที่ยวให้กับชุมชน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“มีการไปฝึกอบรม หลักๆจะเป็นตัว process งานหนึ่งเลยในการไปฝึกอบรมผู้นำชุมชน ซึ่งททท.เริ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างเป็นทางการมาตั้งแต่ปี 2560 หลักๆที่จะไปทำคือการต่อยอดสินค้า การทำ packaging design ออกแบบประสบการณ์ท่องเที่ยว ออกแบบการปรับปรุงภูมิทัศน์ ส่งเสริมความรู้ด้านนวัตกรรมต่าง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่สำคัญคือเป็นเครื่องมือด้านตลาดดิจิทัล การเรียนรู้เรื่องการใช้ Facebook , Social media ทั้งหมด ททท.ก็จะให้น้ำหนักในการเป็นองค์ความรู้ที่จะฝึกผู้นำชุมชน เช่น เรื่องการถ่ายรูป การเขียน caption ทำวิดีโอ การตัดต่อ ก็จะมีประเด็นเหล่านี้ในการฝึกทักษะชุมชนแฝงอยู่ด้วยในแต่ละปีที่ทางททท.ทำงาน เพื่อให้มันมีความเกี่ยวข้องกับความเป็นหน่วยงานของททท.ด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้นำชุมชนสามารถทำสิ่งเหล่านี้เองได้ ไม่จำเป็นต้องไปพึ่ง KOL หรือ Influencers ในการลงพื้นที่เพื่อถ่ายทำที่เกี่ยวข้องในชุมชน แต่ก็มีปัญหา 3 ข้อที่ ททท.เจอคือเรื่องความต่อเนื่อง เพราะพอคนในชุมชนได้เรียนรู้แล้วพอกลับไปชุมชน เขาก็ไม่ได้ฝึกต่อ พอไม่ทำต่อมันก็ลืมเพราะพอตัวระบบ feature ใน Application ก็พัฒนาต่อไปเรื่อยและมันเยอะ และจำนวนบุคลากรในชุมชนที่มีจำนวนไม่เยอะ เพราะก็เข้าใจว่าบางชุมชนมีคนที่ทำด้านการท่องเที่ยวไม่ได้เยอะมาก และช่วงอายุของคนในชุมชนที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ และชาวบ้านก็ไม่ได้เข้าถึงพวก Application Technology ก็มีผล เพราะก็ต้องเข้าใจด้วยว่าเด็กๆหรือกลุ่มวัยรุ่นในชุมชนไปเรียนหรือไปทำงานที่อื่น ก็ทำให้ททท.เจอปัญหาเรื่องอายุของชาวบ้านด้วย” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1)

รูปภาพที่ 4.8 มิตिकความเป็นผู้นำชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

4.2.4 มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน

1) กลุ่มประธานชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน กลุ่มตัวอย่างชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมในด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น การซ่อมแซมเรือและแพเพื่อไว้สำหรับนักท่องเที่ยว ปรับปรุงทางขึ้นเขาจอมป่า การออกไปหาปูเพื่อให้เอาลูกปูมาให้นักท่องเที่ยวทำกิจกรรมปล่อยลูกปู การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติภายในชุมชน เช่น เป็นหน่วยดูแลสิ่งแวดล้อม การช่วยดูแลตัดต้นไม้ตัดหญ้าที่เกินมา ปลูกหญ้าทะเล ดูแลความสะอาดภายในชุมชน นอกจากนี้ก็ยังมีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนมีส่วนร่วมในเรื่องอื่นๆ เช่น การไอเดียเสนอแนวทางใหม่ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาชุมชน และการเข้าร่วมประชุมหมู่บ้านและออกความคิดเห็นต่างๆ

โดยกลุ่มตัวอย่างชาวบ้านมีความคิดเห็นว่าการที่ให้ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีส่วนร่วมกันเป็นผลดี ทั้งในแง่ของการกระจายรายได้อย่างเท่าเทียม ชาวบ้านมีรายได้เสริมมากขึ้น มีการช่วยออกความคิดเห็นเพื่อทำให้ชุมชนมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น แต่ก็มีชาวบ้านกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่สะดวกตอบให้การสัมภาษณ์ในข้อมูลส่วนนี้ ในด้านการปรับปรุงการมีส่วนร่วม กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการมีส่วนร่วมในชุมชนไม่มีส่วนใดต้องปรับปรุง แต่ก็มีบางคนที่กล่าวว่าควรปรับปรุงด้านความรับผิดชอบต่อส่วนร่วมในการทิ้งขยะ ที่มีชาวบ้านในชุมชนบางคนไม่ทำตามที่ทางเทศบาลได้ตั้งข้อกำหนดไว้ในการทิ้งขยะ และมีชาวบ้านบางคนที่ไม่ได้ใส่ใจรายละเอียดในการประชุมหมู่บ้านจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“มีส่วนร่วมหลายอย่าง เช่น ด้านประมงและการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการซ่อมแซมแพและเรือและสะพาน เครื่องมือเครื่องใช้ต้องปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 1)

“ช่วยพัฒนาเวลามีการปลูกป่าก็ไปช่วยช่วยปรับปรุงทางที่ขึ้นเขาและซ่อมแซมยานพาหนะ เช่น แพ” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 9)

“มีส่วนร่วมในการออกความเห็น และ ช่วยพัฒนาชุมชนในการดูแลความสะอาด เช่นตัดหญ้าและช่วยดูแลป่าไม้” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 5)

“ก็มีการเสนอแนวทาง ในการออกไอเดียใหม่ๆ ในการพัฒนาให้กับชุมชน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 4)

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าชุมชนบ้านน้ำราบต้องปรับปรุงด้านภูมิทัศน์ให้มีทัศนียภาพที่สวยงามมากขึ้น และปรับปรุงในด้านการวางระบบเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว ลานจอดรถ ราวจับเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ป้ายบอกทางต่างๆ นอกจากนี้ในด้านการท่องเที่ยวควรเพิ่มกิจกรรมให้มากขึ้นเพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวเบื่อเวลานั่งแพนานๆ และ อาจจะมีเส้นทางให้นักท่องเที่ยวเลือก สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และ นักท่องเที่ยวที่ต้องการมาท่องเที่ยวทานอาหารและถ่ายรูป แต่ก็มีกลุ่มนักท่องเที่ยวบางคนที่กล่าวว่าชุมชนมีการจัดการที่ดีโดยรวมถือว่าดีแล้วจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“ภูมิทัศน์และสถานที่ไม่ค่อยสะดวกสบาย ถ้าคนสูงอายุลงไปก็จะค่อนข้างอันตราย ทำลงเรือขึ้นเรือจะลำบากเพราะเป็นไม้เล็ก” (นักท่องเที่ยว 2)

“บริการดีหมด แต่มีปัญหาตอนเดินทางที่ไปว่าค่อนข้างยาก และความสะอาดก็ควรที่จะปรับปรุง ห้องน้ำก็ต้องไปขอเข้าบ้านของชาวบ้านเขา ที่จอดรถก็น้อย” (นักท่องเที่ยว 8)

“ที่ควรปรับปรุงตรงช่วงจังหวะที่นักแพนักท่องเที่ยวบางคนที่ไม่ชอบถ่ายรูปหรือพูดคุยอาจจะเบื่อ น่าจะมีกิจกรรมให้ทำระหว่างนั่งแพเพราะระยะทางที่ นั่งค่อนข้างยาว” (นักท่องเที่ยว 1)

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

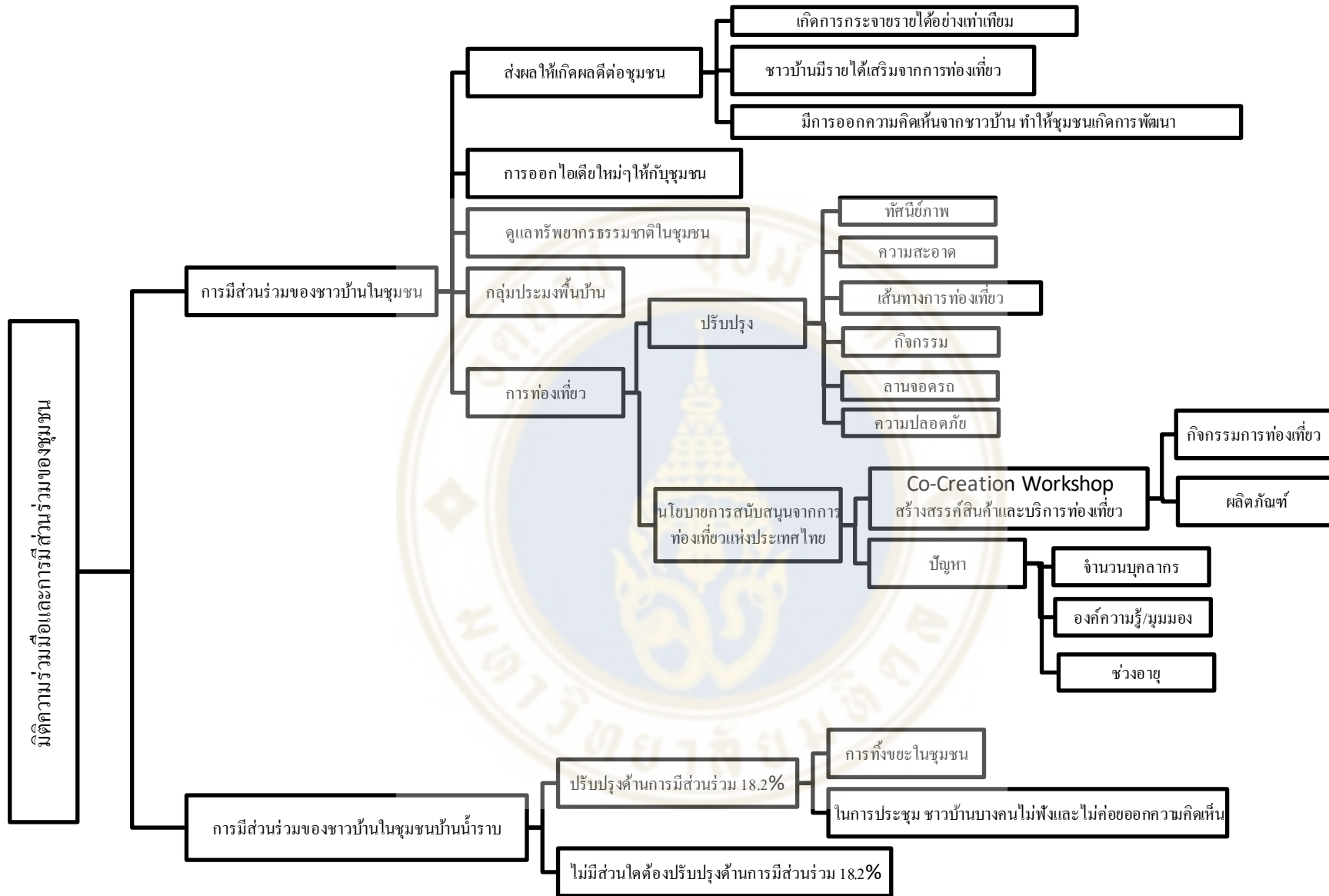
ในด้านมิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีกิจกรรมระดมความคิดเห็น (Co-creation workshop) เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมในการโมเดลร่วมกันกับพันธมิตรทั้งภาครัฐและเอกชน ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวในชุมชน ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคในด้านมิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้วยความที่ชาวบ้านในชุมชนมีงานประจำ เช่น การทำประมงและการทำเกษตร ด้านการท่องเที่ยวซึ่งถือว่าเป็นอาชีพเสริมของชาวบ้าน ทำให้ชาวบ้านบางคนอาจจะไม่มีเวลามา สนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ในชุมชน นอกจากนี้แล้วทัศนคติของชาวบ้านในชุมชนที่อาจจะไม่ได้มีมุมมองในแบบที่นักท่องเที่ยวมอง จำนวนบุคลากรและช่วงวัยของบุคลากรก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะในปัจจุบันก็ต้องมีการทำการตลาดออนไลน์มาก

ขึ้น ทางกาารท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการจัดอบรมในเรื่องนี้อย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“ททท. มีกิจกรรมที่เป็นหนึ่งในกระบวนการที่สำคัญในการทำงาน คือ กิจกรรมระดมความคิดเห็น (Co-Creation Workshop) ที่นำแนวคิด Collaboration สร้างโมเดลหุ้นส่วนความสำเร็จระหว่างพันธมิตรภาครัฐ ภาคการศึกษา ภาคเอกชน เครือข่ายต่างประเทศ มาทำงานร่วมกับชุมชน โดยสรรหาพันธมิตรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาร่วม Co-Creation Workshop สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรม สินค้า บริการท่องเที่ยวใหม่ๆ หรือผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณค่าร่วมกัน” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2)

“ตัวปัญหาคือจำนวนบุคลากร องค์กรความรู้บางเรื่อง ช่วงอายุช่วงวัย ที่ทางททท.มักจะเจอ เพราะต้องทำความเข้าใจก่อนว่าเรื่องท่องเที่ยวของชุมชนมันเป็นรายได้เสริม พอมันเป็นงานเสริมชาวบ้านเลยไม่ได้มีเวลาทำ ซึ่งจริงๆทางททท.ก็กำลังหาทางออกอยู่ โดยจะมีกระบวนการการคัดเลือกชุมชนมาตั้งแต่แรกเลย ที่คัดชุมชนที่มีจำนวนบุคลากรพอสมควรและช่วงวัยที่พอจะเรียนรู้เรื่องราวเหล่านี้ได้ เช่น ชาวบ้านบางชุมชนทำเกษตรก็ต้องไปดูเรื่องต้นไม้ คุนนา เก็บผลผลิต อาจจะไม่มีเวลามานั่งถ่ายรูปไปเรียนเอาไป Post ลง และด้วยความที่ชาวบ้านก็เห็นสิ่งเหล่านี้ทุกวันอยู่แล้ว ทำให้ไม่ได้รู้สึกว่ามันมีความแปลกอะไร เป็นความเคยชิน แต่ไรความเป็นจริงถ้าเขา post ลงไปมันส่งผลให้คนในพื้นที่อื่นๆได้รับรู้และก่อให้เกิดการเดินทางมาท่องเที่ยวได้ ซึ่งในหลายๆครั้งที่ทางททท.มีการจัดฝึกอบรมก็ มีการพูดคุยทุกครั้ง ให้ผู้นำชุมชนมีการเปลี่ยนมุมมองให้เขาารู้สึกว่าสิ่งที่เขาารู้สึกว่ามันปกติมันอาจจะไม่ปกติกับคนอื่นนะ ให้เขามี mindset แบบนั้นด้วย เพราะความปกติของเขาอาจจะพิเศษกับคนอื่น” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1)

รูปภาพที่ 4.9 มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอถ้ำกั้ง จังหวัดตรัง

4.2.5 มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด

1) กลุ่มประชาชนชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและการตลาด กลุ่มชาวบ้านผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า สิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบที่ คือ เขาจอมป่า ทะเลแหวก (สันหลังมังกร) อุโมงค์ป่าโกงกาง ป่าหัวใจ และ อาหารทะเลสด แต่สำหรับความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจและบางคนไม่เคยได้ยิน แต่ก็มีบางคนกล่าวว่าว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์คือการทำกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์และการมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม โดยกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของชุมชนบ้านน้ำราบที่ให้นักท่องเที่ยวได้ทำมีหลากหลายมาก กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า กิจกรรมของชุมชน ประกอบไปด้วย ปล่อยลูกปู ลูกปลาหมึก ปลุกต้นไม้ ปลุกหญ้าทะเล ปลุกป่าโกงกาง กิจกรรมเก็บขยะ และขนมครกทำบัวลอย คาราโอเกะบนแพ กิจกรรมแข่งเรือ กิจกรรมวันพ่อและวันแม่ ที่บางกิจกรรมหยุดไปเพราะโรคระบาดโควิด-19

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและการตลาด โดยกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบจากใน Social media (Facebook และ Google) รองลงมาคือจากเพื่อนและคนรู้จักที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ จะมีส่วนน้อยที่ทราบจากคนในพื้นที่และจากในรายการโทรทัศน์ สิ่งที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวประทับใจมากที่สุดจากการไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคือ การไปถ่ายรูปรองทะเลแหวก บุปเฟ่ต์อาหารทะเลบนแพ และกิจกรรมและขนมครก รองลงมาจะเป็นเขาจอมป่าและธรรมชาติที่ยังสมบูรณ์อยู่ในพื้นที่ โดยก่อนที่กลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์จะมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ ส่วนใหญ่มีการคาดหวังกับวิถีธรรมชาติที่สวยงามและบุฟเฟ่ต์อาหารทะเล รองลงมาคือการเห็นวิถีชีวิตชุมชน แต่ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนไม่ได้คาดหวังก่อนไปท่องเที่ยว แต่พอหลังจากการท่องเที่ยวประทับใจกับความสวยงามของวิวมาก จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“การที่ออกเรือไปเที่ยว ผ่านป่าโกงกางดูธรรมชาติดี และชอบตรงทะเลแหวก สันหลังของทะเลที่ขึ้นเป็นดินขึ้นมา มันก็จะเป็นเวลาที่จะมีแผ่นดินที่ขึ้นมา

ประทับใจมาก แต่ไม่ประทับใจตรงทางขึ้นเขาเพราะทางลำบากกลัวเป็นอันตราย” (นักท่องเที่ยว 12)

“คาดหวังว่าจะไปที่ชุมชน มีอาหารทะเล ที่เกินคาดคือพาไป landmark ตรงที่เป็นซุ้มต้นไม้ให้ถ่ายรูปเพื่งรู้ว่ามิจุดนี้ด้วยสวยดี” (นักท่องเที่ยว 10)

“ไม่ได้คาดหวังอะไร แต่พอเจอสันหลังมังกรกับทะเลแหวกคือประทับใจมาก” (นักท่องเที่ยว 4)

“คาดหวังที่จะเห็นวิวจากมุมสูง ที่ผิวดินก็คิดว่าทริปจะนานกว่านี้หน่อย เพราะใช้เวลาแต่ละจุดสั้นไป แต่ที่เหนือความคาดหมายคือตรงทะเลแหวกเพราะไม่คิดว่าถ่ายรูปออกมาแล้วจะสวย” (นักท่องเที่ยว 9)

ในด้านการให้ความรู้และกิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่าไกด์ได้ให้ความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยอธิบายเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าโกงกาง ประมงปูม้า และ ประวัติความเป็นมาของสถานที่ต่างๆ การพัฒนาของชุมชน ส่วนในด้านกิจกรรมมีกิจกรรมและขนมครก กิจกรรมสอนทำอาหารคาราโอเกะ แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านกล่าวว่าตอนที่ไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบทางชุมชนไม่ได้มีกิจกรรมให้ทำและไม่มีการเล่าถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“ได้ความรู้ได้ด้านการอนุบาลปู แล้วนำไปปล่อย ไม่ให้คนมาจับปูที่มีไข่ เพื่อเกิดอย่างยั่งยืน ความสนุกก็ได้จากการล่องเรือและป็นภูเขาและชมวิวดูระหว่างทาง” (นักท่องเที่ยว 11)

“ทางไกด์ไม่ได้เล่าถึงความรู้เป็น story ในนักท่องเที่ยวฟัง ถ้าเพิ่มตรงนี้จะดีมาก และไม่มีกิจกรรมบนแพ” (นักท่องเที่ยว 8)

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในด้านมิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและการตลาด สำหรับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังไม่ได้มีแผนหรือนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี นี้ เนื่องจากในปี นี้ทาง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีงบประมาณที่จำกัด โดยกระทรวงการท่องเที่ยวกำหนดพื้นที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้ในปี นี้ทั้งหมด 8 จังหวัด ประกอบไปด้วย น่าน เชียงราย สุโขทัย นครราชสีมา สุพรรณบุรี เพชรบุรี ชลบุรี และสตูล การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายที่จะใช้การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้าง

ความสามารถในการแข่งขันของชุมชน เพราะเป็นหัวใจหลักที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว ซึ่งนโยบายดังกล่าวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะยึดหลักในการสามารถเพิ่มมูลค่าได้ สามารถสร้างสรรค์ พัฒนาต่อยอด สร้างมูลค่าได้ จะมีอยู่ 6 ประเภท ประกอบไปด้วย กิจกรรม, อาหาร, ที่พัก, แหล่งท่องเที่ยว / สถานที่, ของที่ระลึก และ การบริการหรือบุคลากร โดยทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะคัดเลือก 1-2 จากใน 6 ประเภทของชุมชน ในการเอามาพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

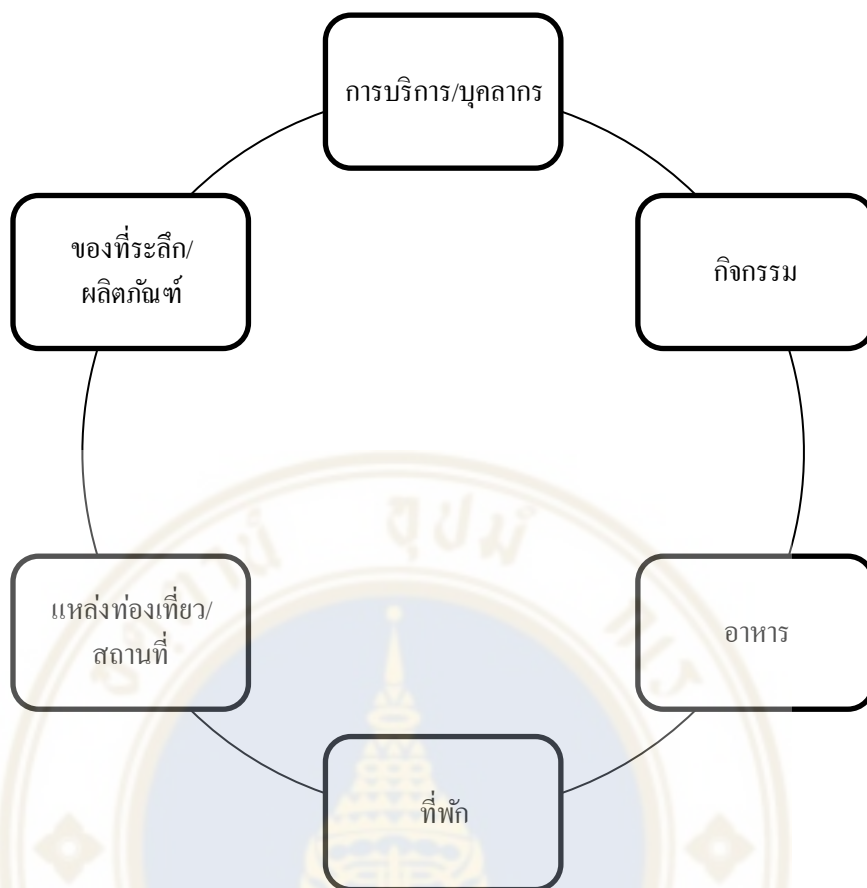
“เนื่องด้วยในปีนี้ ททท. มีงบประมาณจำกัด รวมทั้งพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว “การผลักดันสินค้า ทางการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานให้เกิดการเพิ่มมูลค่า” โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีพื้นที่ในจังหวัดน่าน เชียงราย สุโขทัย นครราชสีมา สุพรรณบุรี เพชรบุรี ชลบุรี และสตูล จึงท าให้ ททท. ต้องดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายดังกล่าว” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2)

“ได้เลย เพราะอันนี้จะเป็นแนวทางหลักที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอยู่แล้ว เพราะว่าทางทททจะยึดหลัก creative tourism เพราะว่าก็เป็นหัวใจหลักที่จะทำให้ให้นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว ในกิจกรรมนั้น เพราะมันก็จะทำให้เกิดประสบการณ์ได้เรียนรู้ร่วมกัน เกิด Local Experience ซึ่งเป็นแนวทางที่ททท.เวลาจะทำงานต้องมีการเลือกทรัพยากรในชุมชน มาสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ทำให้มันมีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร เป็นการจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมให้ชุมชนมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น นับว่า creative tourism เป็นตัวหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และทางททท.มองว่าตัวนี้เป็น Competitiveness โดยทางททท. มีการไปพูดคุยกับชาวบ้านก่อนที่จะทำ creative tourism โดยมีการคัดเลือกชุมชนก่อน จากหน่วยงานอื่นๆ แล้วก็เอามาคัดเลือกผ่านเกณฑ์ของททท. จากนั้นก็มีการไปลงพื้นที่ ว่าสภาพความเป็นจริงเป็นอย่างไร จากข้อมูลที่ททท.ได้มาจากองค์กรอื่นๆ และมีการเกริ่นกับชุมชนเลยว่านโยบายและแนวทางการทำงานของททท.เป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้รู้ว่าตอนที่มาทำงานด้วยกันจริงๆ เช่น 1 ปี จะจูนกันคิดใหม่ สํารวจแบบ deep survey ว่าอาหาร กิจกรรม ผู้นำชุมชน โอเคไหม และพูดคุยกับชุมชนว่าถ้ามีกิจกรรมประมาณนี้ทางชุมชนสะดวกไหม คิดขัดอะไรหรือเปล่า” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1)

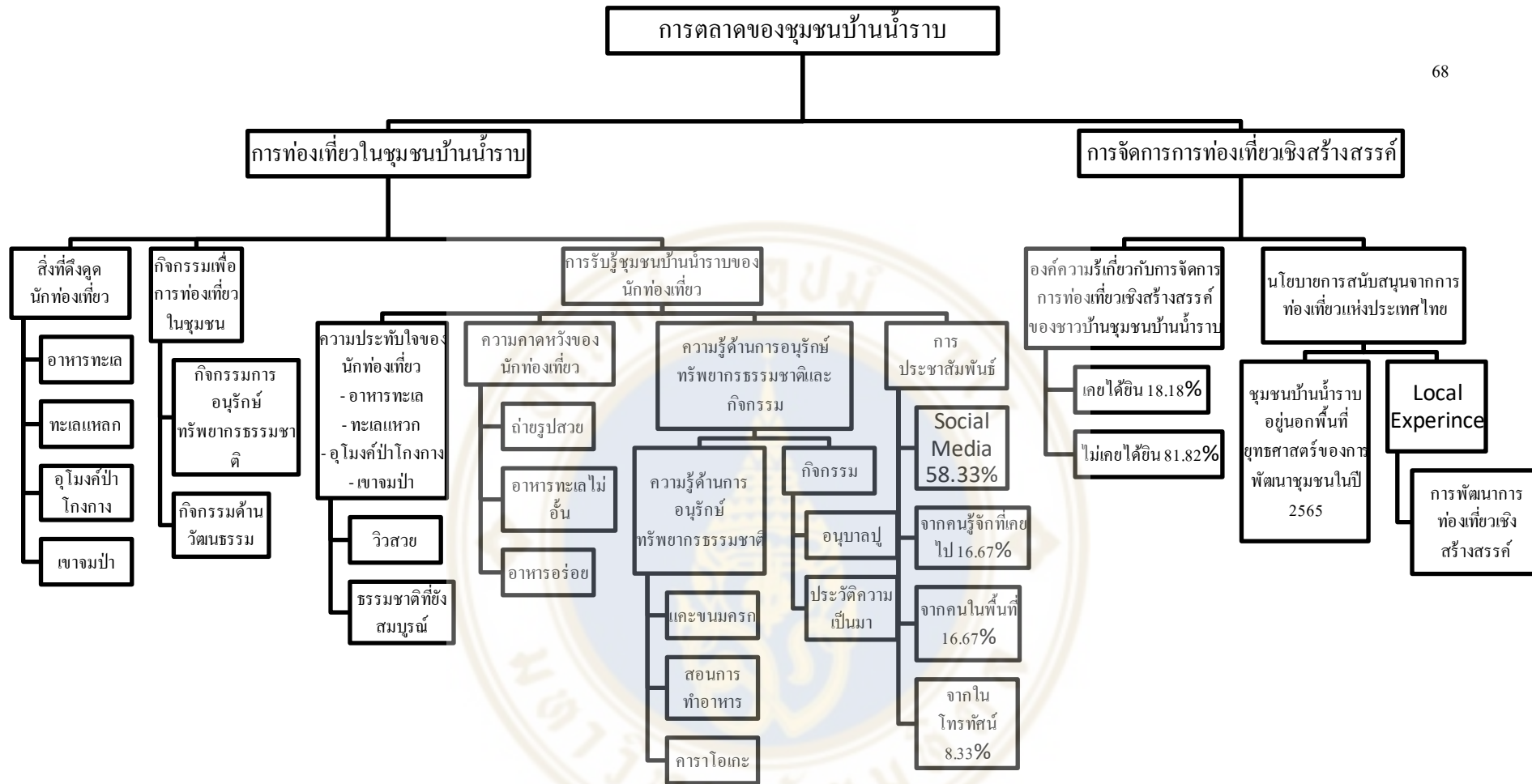
“ททท.จะยึดหลักในการสามารถเพิ่มมูลค่าได้ สามารถสร้างสรรค์ พัฒนาต่อยอด สร้างมูลค่าได้ จะมีอยู่ 6 ประเภท

1. กิจกรรม
2. อาหาร
3. ที่พัก
4. แหล่งท่องเที่ยว / สถานที่
5. ของที่ระลึก
6. การบริการหรือบุคลากร

ในการสร้างสรรค์สินค้าใน 6 ประเภทที่เป็นทุนทรัพยากรของชุมชนนี้ จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ โดยทางทททจะคัดเลือก 1-2 จากใน 6 ประเภทของชุมชน ในการเอามาสร้างสรรค์ที่จะสามารถตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเวลาทททลงไป deep survey จะลงไปด้วยสายตาหลัก 6 ข้อนี้ว่าเราจะมองหา 6 ประเภทนี้ว่า จะมีอะไรที่สามารถเอาไปสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าเพิ่มได้ ที่มันเพิ่มทั้งมูลค่า แข็งขันได้ เรียกให้คนมาเที่ยวได้หรือว่าขายของได้เพิ่มมากขึ้น และต้องมีความเป็นไปได้ ในการสร้างสรรค์ตามงบประมาณที่เรามีและในระยะเวลาที่เรามี” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1)

รูปภาพที่ 4.10 แผนภาพแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปภาพที่ 4.11 มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและการตลาดของชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

4.2.6 มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ

1) กลุ่มประธานชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติการอนุรักษ์ทรัพยากร ในด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติกลุ่มชาวบ้านผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านน้ำราบไม่ได้มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมและธรรมชาติในชุมชน แต่ก็มีกลุ่มชาวบ้านผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านกล่าวว่า การท่องเที่ยวในชุมชนส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมและธรรมชาติในชุมชนแต่ก็ไม่ได้ที่ผลกระทบเยอะ เช่น มีการรับเอาวัฒนธรรมจากด้านนอกมาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และ มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ด้านธรรมชาติเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ให้มีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านของความเป็นอยู่ของชาวบ้านในชุมชนก็มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากพอนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชุมชนมากขึ้น ชาวบ้านในชุมชน ก็จะมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“มีการเปลี่ยนแปลงบ้างแต่ไม่เยอะ เพราะเมื่อก่อนเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แต่มันก็มีการพัฒนาไปเรื่อย มีการร้องเพลง และการเต้นรำ เพื่อตอบสนองรองรับนักท่องเที่ยว เป็นการรับวัฒนธรรมอื่นๆเข้ามา” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 1)

“มีการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ โดยปรับปรุงสถานที่ให้มีความสะดวกมากขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 7)

“มีผลเพราะทำให้ชาวบ้านในชุมชนมีรายได้เสริม ถ้ามีนักท่องเที่ยวมาเยอะก็จะดีเพราะชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนก็จะดีขึ้น แต่นักท่องเที่ยวไม่ได้มีผลกระทบต่อธรรมชาติในชุมชน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 10)

ในด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่า มีการเผยแพร่ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว เพราะการท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น การเพาะพันธุ์ปู การคัดปูม้า การหลวมปลา เป็นต้น ส่วนในด้านการเผยแพร่ด้านวัฒนธรรมก็มีในด้านการเล่าประวัติความเป็นมาของชุมชนบ้านน้ำราบแต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนกล่าวว่าไม่ได้เผยแพร่ทางด้านวัฒนธรรมให้กับนักท่องเที่ยวเพราะชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“มีการเผยแพร่ความรู้ด้านการเพาะพันธุ์ปู ว่าแรกเริ่มเอาปูไข่มมาเลี้ยงเพาะก่อน จากนั้นค่อยเอาไปปล่อยเพื่อให้มันเกิดความยั่งยืน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 10)

“ไม่ได้เผยแพร่ด้านวัฒนธรรม เพราะว่าที่นี่เป็นชุมชนอิสลาม แต่มีการเผยแพร่ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 3)

“แนะนำอุปกรณ์การตัดปูม้า หลวมปลา และ มีการอธิบายการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 9)

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติการอนุรักษ์ทรัพยากร ในด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ ผู้ให้สัมภาษณ์
ส่วนใหญ่กล่าวว่าไม่ได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านชุมชน
บ้านน้ำราบ แต่ก็มีกลุ่มนักท่องเที่ยวบางกลุ่มได้ไปเดินดูวิถีชีวิตชาวบ้านในชุมชนและมีการ
สอบถามถึงความเป็นอยู่และอาชีพของชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ ซึ่งอาชีพของชาวบ้าน
ชุมชนบ้านน้ำราบคือทำประมงและคนส่วนใหญ่ในชุมชนนับถือศาสนาอิสลามและยังคง
ดำรงชีวิตตามหลักศาสนาตั้งเดิมคือละหมาด 5 ครั้งต่อวัน ส่วนในความรู้ด้านการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ได้รับความรู้ในการรักษาธรรมชาติ เช่น การ
เก็บขยะ ไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำ การปลูกหญ้าทะเลเพื่อเป็นอาหารให้พะยูน ไม่ตัดไม้ทำลายป่า
เพื่อที่จะสามารถป้องกันสึนามิได้ ความรู้เกี่ยวกับธนาคารปูม้า แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่าง
นักท่องเที่ยวบางคนที่กล่าวว่าไม่ได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการ
จัดการการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านใน
ชุมชน” (นักท่องเที่ยว 5)

“ส่วนใหญ่คนที่นี่นั้นจะเป็นมุสลิมส่วนใหญ่ เขาก็ยังคงวัฒนธรรมของเขา
ไว้ มีไปถามคนที่เขาขับเรือว่ายังมีการละหมาดอยู่ไหม เขาก็ยังละหมาด 5 เวลาอยู่
ตามวิถีตั้งเดิม แต่ก็ไม่ได้เคร่งมาก” (นักท่องเที่ยว 12)

“มีการให้ความรู้ด้านการปลูกหญ้าทะเล เวลาช่วงน้ำขึ้นประมาณขาอ่อน
ปลาพะยูนก็จะมากิน ชาวบ้านจะไม่ได้เก็บ” (นักท่องเที่ยว 3)

“เขาก็ไม่ให้ตัดไม้ เพราะถ้ามีการตัดไม้สัตว์ทะเลก็ไม่มีที่วางขา ถ้าป่าชาย
เลนหายไปก็ช่วยป้องกันคลื่น อย่าสึนามิ และที่หลบของเรือประมงในกรณีคลื่นลม
แรง” (นักท่องเที่ยว 11)

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในด้านมิติการอนุรักษ์ทรัพยากร ในด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ เจ้าหน้าที่การ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกล่าวว่า การท่องเที่ยวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

และธรรมชาติในชุมชน ในด้านวัฒนธรรมการท่องเที่ยว ส่งผลกระทบทำให้เกิด
 อาชญากรรมในพื้นที่ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ปัญหาเรื่องเพศ ความเสมอภาค นอกจากนี้แล้วยัง
 ส่งผลให้ประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมมีการเปลี่ยนแปลงไป

ในด้านสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวส่งผลทำให้เกิดมลภาวะต่างๆ การทำลาย
 ทรัพยากรทางธรรมชาติเพื่อนำพื้นที่มาก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ทางการท่องเที่ยวแห่ง
 ประเทศไทยก็มีการร่วมมือกับองค์กรภาครัฐเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในการสร้างจิตสำนึก
 ให้กับผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดทำแผน
 “การรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว” ประกอบไปด้วย 6 ข้อ ดังนี้
 การดำเนินงานทางด้านการวางแผนและวิชาการ, การสนับสนุนด้านงบประมาณในการ
 พัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว, การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว, การจัด
 ประชุมสัมมนาในการแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว, การรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมใน
 แหล่งท่องเที่ยว และ การจัดตั้งมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว จากการสัมภาษณ์
 กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

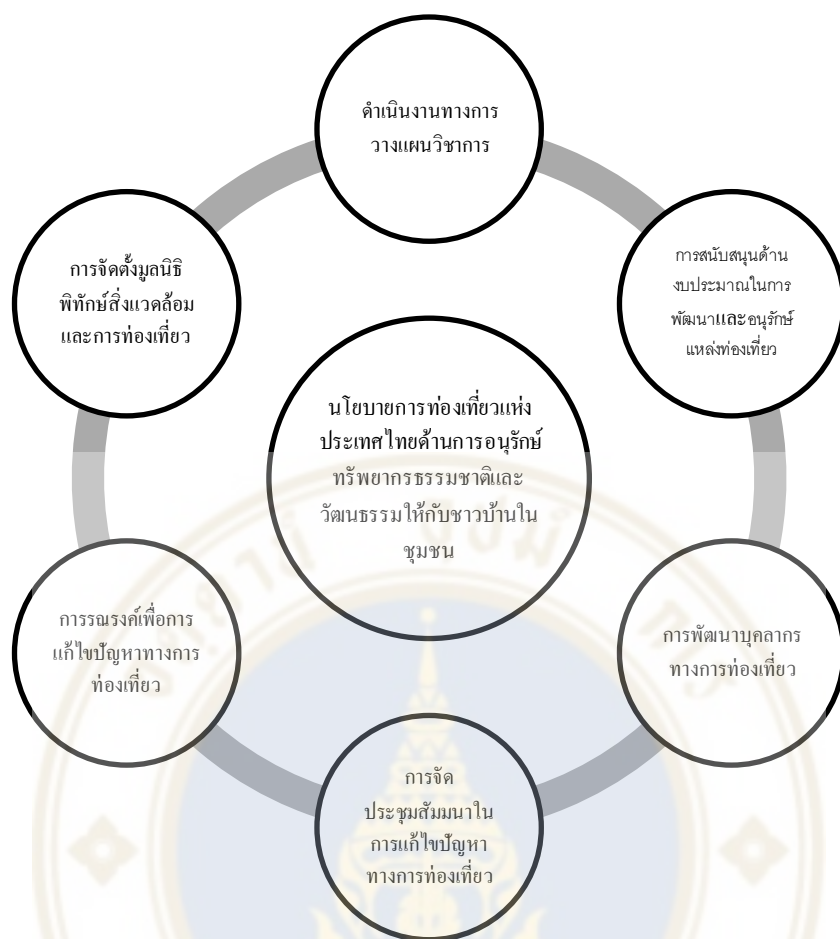
“คิดว่ามีผลมาก การเติบโตของนักท่องเที่ยวตอนปี 2019 ก่อนโควิด
 นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาบ้านเราเกือบ 30 ล้านคน ซึ่งผลกระทบจากนักท่องเที่ยว
 จะแบ่งหลักๆ ได้เลยคือ วัฒนธรรม กับ ธรรมชาติ โดยด้านวัฒนธรรม คือ เรื่อง
 อาชญากรรม ค่าครองชีพ หลอกลวงเอาไรต์เอาเปรียบ ปัญหาเพศพาณิชย์ เรื่องความ
 เสมอภาคในการพัฒนาเฉพาะพื้นที่ ปัญหาค่านิยม การเปลี่ยนแปลงประเพณี การ
 ลดคุณค่าของงานศิลปะ หัตถกรรม สิ่งเหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม
 ทั้งหมด ที่พอนักท่องเที่ยวเข้ามาจำนวนมากก็เข้ามาเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ อีกด้าน
 คือด้านสิ่งแวดล้อม อย่างที่เราทราบกันคือความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ทั้ง
 ด้านการบุกรุก มลภาวะ อาคารสิ่งปลูกสร้าง สายไฟ น้ำเสีย การพัฒนาโครงสร้าง
 พื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก หลักๆ ก็คือไม่ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมเท่าไร ซึ่งก็
 เป็นปัญหาหลักๆ ทั้ง 2 ด้านที่ทางทททเจออยู่ ก็มีข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากสิ่ง
 เหล่านี้อยู่ ซึ่งบางอย่างทางหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด พยายามที่จะร่วมมือกัน
 แก้ปัญหาเหล่านี้อยู่ อันไหนที่มันทำเร่งด่วนได้ก็ทำ เพราะตอนนี้ก็เน้นเรื่องความยั่งยืน
 ให้กับแหล่งท่องเที่ยว โดยทำทั้ง 2 มุมเลย คือ การให้ความรู้ผู้ประกอบการและ
 ให้ความรู้กับนักท่องเที่ยว ว่าให้มีการท่องเที่ยวแบบมีความรับผิดชอบ การ
 ท่องเที่ยวแบบยั่งยืนมันคืออะไร เพราะว่าเบื้องต้นหน่วยงานภาครัฐก็ยังไม่อยากใช้
 กฎหมายในการไปผูกติดกับทั้งผู้ประกอบการ อยากให้พูดกันดีๆ ก่อน ไม่อยากให้

กฎหมายเป็นตัวบีบบังคับ อยากให้เป็นจิตสำนึกมากกว่า บางอย่างก็แก้ปัญหาไปได้ บ้างทั้งเรื่องวัฒนธรรม มลภาวะ เรื่องการทิ้งขยะ แต่ถ้าในเชิงโครงสร้าง ผู้เกี่ยวข้องจะเยอะ อาจจะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย ในอนาคตก็ต้องค่อยๆพัฒนากันไป เพราะบางคนอาจจะคิดว่าใช้ในตัวกฎหมายบังคับอาจจะดีมากกว่า แต่บางครั้งเจ้าหน้าที่รัฐก็อาจจะใช้ช่องทางนี้ในการทุจริตอีก เบื้องต้นอยากที่จะใช้จิตสำนึกก่อน เป็นการสร้างความรู้สึกเบื้องต้น ว่าถ้าคุณทิ้งขยะลงในทะเลอันดามัน วันหนึ่งอาชีพของคุณก็จะหมดไป ลูกหลานของคุณก็จะไม่มีงานทำ ต้องให้ความร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐเพื่อทำให้มันเกิดความยั่งยืน” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1)

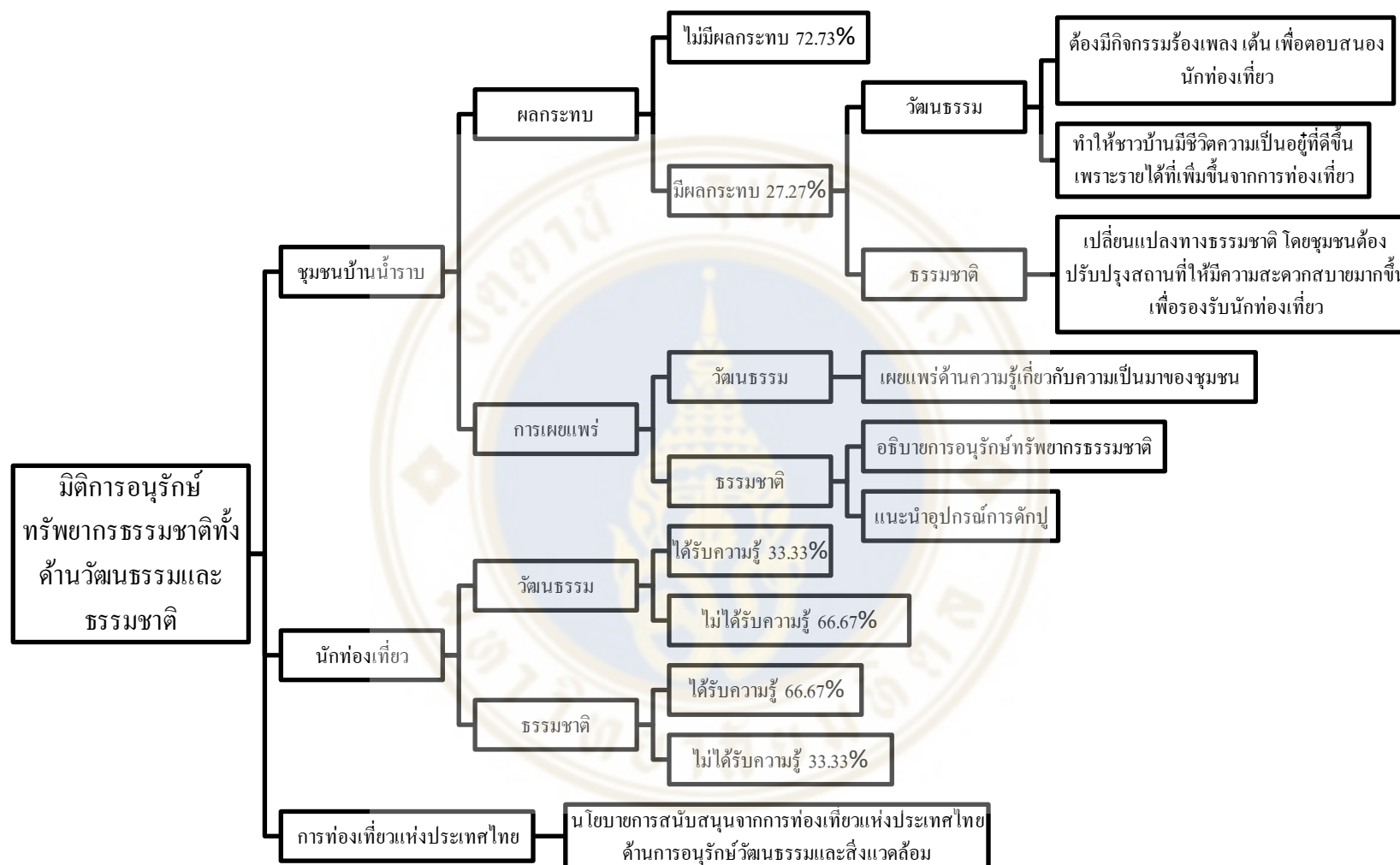
“ททท. ได้มีนโยบายในการจัดทำแผนอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยมีจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1. การดำเนินงานทางด้านการวางแผนและวิชาการ
2. การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
3. การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว
4. การจัดประชุมสัมมนาในการแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว
5. การรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
6. การจัดตั้งมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

โดยในหัวข้อของ “การรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว” ได้มีการดำเนินโครงการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนในประเด็นการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ เช่น โครงการ Responsible Tourism ในปี 2562 ที่ได้ดำเนินการในพื้นที่ชุมชนแหลมสักนาติน ทูงหิเฝ็ง หนองทะเล จังหวัดกระบี่ และชุมชนบ้านห้วยอี่ บ้านห้วยแก้วบน บ้านเมืองแพม บ้านผามอน บ้านเมืองปอน บ้านห้วยตองก้อ จังหวัดแม่ฮ่องสอน” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2)

รูปภาพที่ 4.12 แผนภาพนโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมให้กับชาวบ้านในชุมชนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปภาพที่ 4.13 มิตินโยบายการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

4.2.7 มติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม

1) กลุ่มประชาชนชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ

ในด้านมติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม กลุ่มตัวอย่างชาวบ้านส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การที่จะนำการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ ความเข้มแข็งของชาวบ้านในชุมชนและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมดั้งเดิมเอาไว้ ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่นกล่าวว่า ต้องมีหน่วยงานจากภายนอกเข้ามาช่วยเหลือชุมชน ถึงจะทำให้เกิดความยั่งยืนได้ นอกจากนี้แล้วยังมีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนมีความคิดเห็นว่า หากชุมชนมีการบริการนักท่องเที่ยวที่ดี รับผิดชอบต่อลูกค้า ก็จะทำให้ชุมชนมีรายได้ที่มากขึ้นและจะสามารถเอารายได้จาก การท่องเที่ยวมาพัฒนาชุมชนให้เกิดความยั่งยืนต่อไป จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“คิดว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมเอาไว้จะนำไปสู่ความยั่งยืน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 10)

“คิดว่าควรจะมีหน่วยงานภายนอกเข้ามาช่วยเหลือ อย่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 3)

“คิดว่าการมีนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นจะทำให้เกิดความยั่งยืน พอมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น เอาเงินนั้นมาพัฒนาชุมชนให้ไปต่อไป” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 9)

ส่วนในด้านของปัญหาและอุปสรรคของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าความขัดแย้งเป็นปัญหาสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพราะทำให้ชุมชนพัฒนาต่อไปไม่ได้ หากเกิดความขัดแย้งกันเองภายในชุมชน รongลงมาจะเป็นเรื่องของชาวบ้านในชุมชนที่ไม่เก่งในการใช้โซเชียลมีเดียในการโปรโมทชุมชน และบางคนกล่าวว่านักท่องเที่ยวก็เป็นอีกหนึ่งปัญหา เช่น การทิ้งขยะไม่เป็นที่ และการไม่ตรงต่อเวลาของนักท่องเที่ยว และอุปสรรคด้านทักษะของไกด์ในชุมชนที่ยังต้องการพัฒนาอีกเยอะ แต่ก็ยังมีกลุ่มชาวบ้านบางคนกล่าวว่าชุมชนไม่ได้มีอุปสรรคและปัญหา เพราะชุมชนมีความสามัคคีกัน และ ประชาชนชุมชนเป็นผู้นำที่ดี จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“ปัญหาหลักจะเป็นขยะแต่ไม่เยอะ ที่ส่วนใหญ่เกิดจากนักท่องเที่ยว” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 1)

“ปัญหาคือมีความขัดแย้งกันภายในชุมชนด้านการท่องเที่ยว ความคิดเห็นไม่ตรงกัน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 5)

“คิดว่าไปต่อได้ ไม่มีปัญหาอะไร เพราะประธานชุมชนเป็นผู้นำที่ดี” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 8)

“คิดว่าไม่มีปัญหา เพราะเราร่วมมือกัน” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 2)

โดยในอนาคตชุมชนบ้านน้ำราบมีแผนพัฒนาสะพานเดินยาวเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินไปป่าโกงกางได้ ทำถนนให้ดียิ่งขึ้น ขยายแพ ทำที่พัก และ ทำการตลาดมากขึ้น เพื่อให้ชุมชนเกิดความยั่งยืน แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้จึงไม่สามารถให้ข้อมูลได้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“มีการพัฒนาถนนที่ทาง อบต. อบจ. ทำให้ และมีการสร้างสะพานเดินไปป่าโกงกาง” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 8)

“โดยในอนาคตมีแผนพัฒนาคือการขยายแพ แต่การทำตลาดมากขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 5)

“มีการสร้าง Homestay มีสร้างสะพานที่เป็น walkway” (ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ 7)

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ในด้านมิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการบริการและความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยวจะทำให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำและเกิดการบอกต่อ การร่วมมือกันอนุรักษ์ทรัพยากรในชุมชน ก็เป็นสิ่งที่ทำให้ชุมชนเกิดความยั่งยืนต่อไปได้ ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนมีความคิดเห็นว่าหากมีหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือด้านเงินทุน และการพัฒนาศักยภาพชุมชนให้ดียิ่งขึ้นก็จะทำให้ชุมชนเกิดความยั่งยืน แต่ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนมีความคิดเห็นว่าชาวบ้านในชุมชนต้องสร้างความเข้มแข็งกันภายในชุมชนและทำกิจกรรมใหม่ๆเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวที่ชุมชนก็จะทำให้ชุมชนเกิดความยั่งยืนต่อไป โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนคือเงินลงทุนในการเอาไปพัฒนาต่อยอดและชาวบ้านในชุมชนอาจจะไม่อยากจะให้เกิดการพัฒนา และศาสนาก็เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคเพราะชาวบ้านในชุมชนนับถือศาสนาอิสลาม อาจจะให้นักท่องเที่ยวบางคนรู้สึกกลัว แต่ก็มีผู้ให้สัมภาษณ์บางคนที่มีความคิดเห็นว่าเรื่องสภาพอากาศก็เป็นปัญหาในการจัดการการท่องเที่ยว โดย

ชุมชนเพราะหากฝนตกก็ออกเรือหรือแพไม่ได้ และนักท่องเที่ยวบางกลุ่มอาจจะไม่ชอบ การท่องเที่ยวแบบวิถีชุมชน ชุมชนจึงต้องหากิจกรรมเพื่อ มาดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวนี้ จาก การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“คิดว่าการนำเที่ยว อาหาร การบริการ ถ้าทำได้ดี คนก็อยากไปถูกคำก็บอก ปากต่อปาก ทำให้เกิดความยั่งยืน” (นักท่องเที่ยว 5)

“คิดว่าความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจกันในชุมชนเพื่อช่วยเหลือกันอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และต้องมีการปลูกฝังคนในชุมชนให้ อนุรักษ์ทั้งธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นเอาไว้” (นักท่องเที่ยว 6)

“ต้องมีหน่วยงานเข้าไปประสานช่วยให้ความรู้ชาวบ้าน และช่วยบริหาร ให้ดูเป็นสถานที่ท่องเที่ยว อาจจะทำเป็น route ว่ามีสถานที่ท่องเที่ยว unseen ให้กับ นักท่องเที่ยว เพราะที่ตรงสถานที่ท่องเที่ยวเยอะแต่ไม่ค่อยโปรโมท ทั้งที่มี สนามบินพร้อม ที่เที่ยวก็เยอะ ถ้าไม่รู้จักคนตรงเลยก็ไม่รู้เลยว่าที่กินที่เที่ยวอยู่ ตรงไหน” (นักท่องเที่ยว 8)

“คิดว่าความเข้มแข็งของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ มีการทำโครงการอะไรใหม่ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเพื่อที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน การ โปรโมทใน Facebook, Instagram, TikTok เพื่อให้ดูน่าสนใจขึ้น และต้องมีผู้นำที่ เข้มแข็งเพื่อเป็นแกนนำให้กับชาวบ้านในการทำสิ่งใหม่ๆ” (นักท่องเที่ยว 10)

“คิดว่าปัญหาคือชาวบ้านในชุมชนอาจจะเลือกที่จะไม่พัฒนาต่อ และขาด เงินทุนในการพัฒนาเพราะถ้าไม่สามารถมีเงินทุนหมุนเวียนจากการอนุบาลปู ก็ไม่มี เงินในการไปลงทุนพัฒนาชุมชน” (นักท่องเที่ยว 9)

“จริงๆ ศาสนาก็เป็นอุปสรรคเพราะนักท่องเที่ยวบางคนค่อนข้างกลัว เส้นทางที่เข้าไปในชุมชนเข้าไปลึกอาจจะทำให้คนกลัว ครั้งแรกหาคนที่เคยไปไป ด้วยจะดีกว่า” (นักท่องเที่ยว 2)

3) กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ในด้านมิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้าน สิ่งแวดล้อมและสังคมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีโครงการ การท่องเที่ยวอย่าง รับผิดชอบ (Responsible tourism) โดยจะมีแนวทางของทางการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ จะมี 8 แนวทาง ประกอบไปด้วย ลดผลกระทบทางลบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม,ยกระดับทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น, ให้

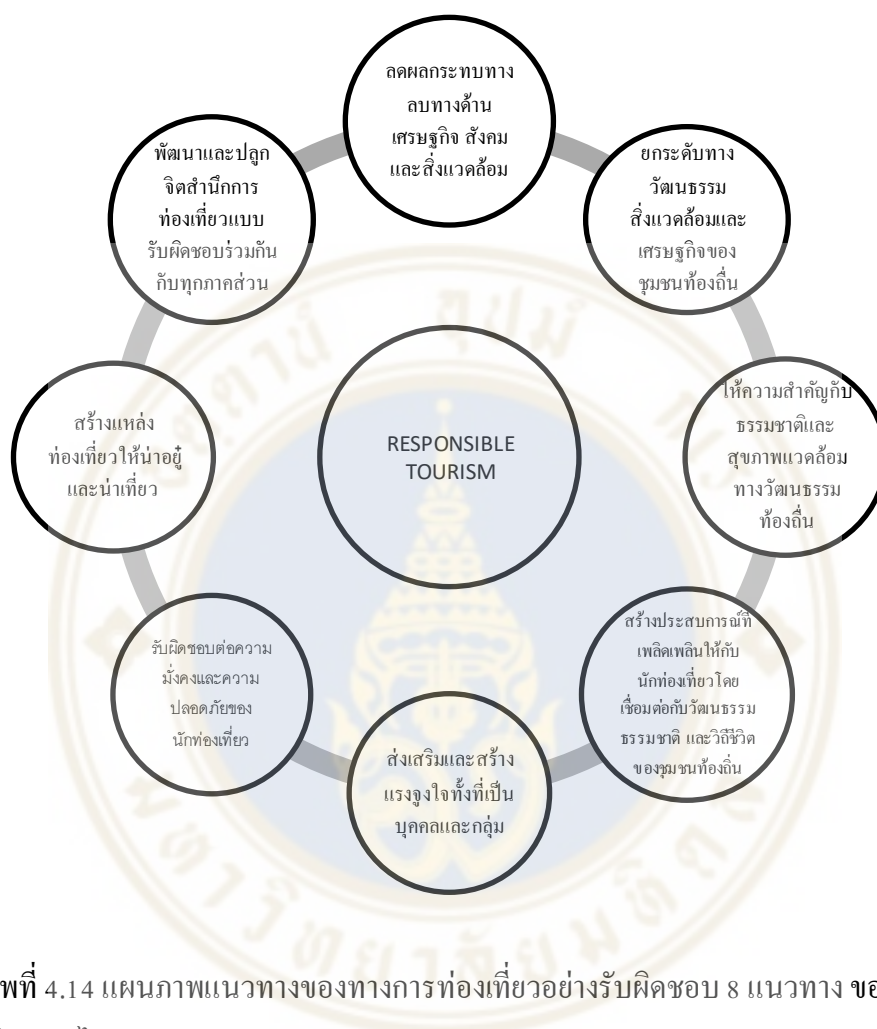
ความสำคัญกับธรรมชาติและสุขภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น, สร้างประสบการณ์ที่เพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวโดยเชื่อมต่อกับวัฒนธรรม ธรรมชาติ และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น, ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจทั้งที่เป็นบุคคลและกลุ่ม, รับผิดชอบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว, สร้างแหล่งท่องเที่ยวให้น่าอยู่และน่าเที่ยว และ พัฒนาและปลุกจิตสำนึกการท่องเที่ยวแบบรับผิดชอบต่อร่วมกันทุกภาคส่วน โดยจะแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบที่จะมีหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ โดยมีแนวทางปฏิบัติที่แยกกันเพื่อที่จะไปถึงเป้าหมายคือการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“โครงการ Responsible tourism ที่ทางททท. ทำปี 62 ว่ามีการนิยามการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบว่า เป็นการท่องเที่ยวที่สร้างผลกระทบน้อยที่สุด เคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม อนุรักษ์และสืบทอดประเพณี วิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น ปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการสร้างประสบการณ์และความเพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวและก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่คนในท้องถิ่น แต่ในแนวทางของทางการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบจะมี 8 แนวทาง

1. ลดผลกระทบทางลบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. ยกระดับทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น
3. ให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสุขภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. สร้างประสบการณ์ที่เพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวโดยเชื่อมต่อกับวัฒนธรรม ธรรมชาติ และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น
5. ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจทั้งที่เป็นบุคคลและกลุ่ม
6. รับผิดชอบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
7. สร้างแหล่งท่องเที่ยวให้น่าอยู่และน่าเที่ยว
8. พัฒนาและปลุกจิตสำนึกการท่องเที่ยวแบบรับผิดชอบต่อร่วมกันทุกภาคส่วน

เป็นแนวทางใหญ่ของ responsible tourism และจะแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบที่จะมีหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ จะมี

แนวทางปฏิบัติที่แยกกันเพื่อที่จะไปถึงเป้าหมายคือการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1)

รูปภาพที่ 4.14 แผนภาพแนวทางของทางการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อ 8 แนวทาง ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

โดยอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ประกอบไปด้วย บุคลากร ที่มีจำนวนไม่เพียงพอ โดยมากจะเป็นผู้สูงอายุที่เป็นผู้รับผิดชอบ จึงอาจส่งผลให้ขาดทักษะในการจัดการในภาพรวมและทักษะในการทำการตลาดออนไลน์ ทั้งยังขาดความต่อเนื่องในการบริหารจัดการในครั้งที่ผู้นำไม่อยู่, งบประมาณ ที่มีจำนวนจำกัด และบางครั้งขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุน, แผนการทำงานที่ชัดเจน: โดยส่วนมากชุมชนจะไม่มีแผนการทำงานที่ชัดเจน จึงทำให้ชุมชนขาดความเป็นเอกลักษณ์หรือตัวตนของตนเองไปในบางครั้ง และ หน่วยงานที่เข้าไปร่วมทำงานมีแผนงานตัวชี้วัด

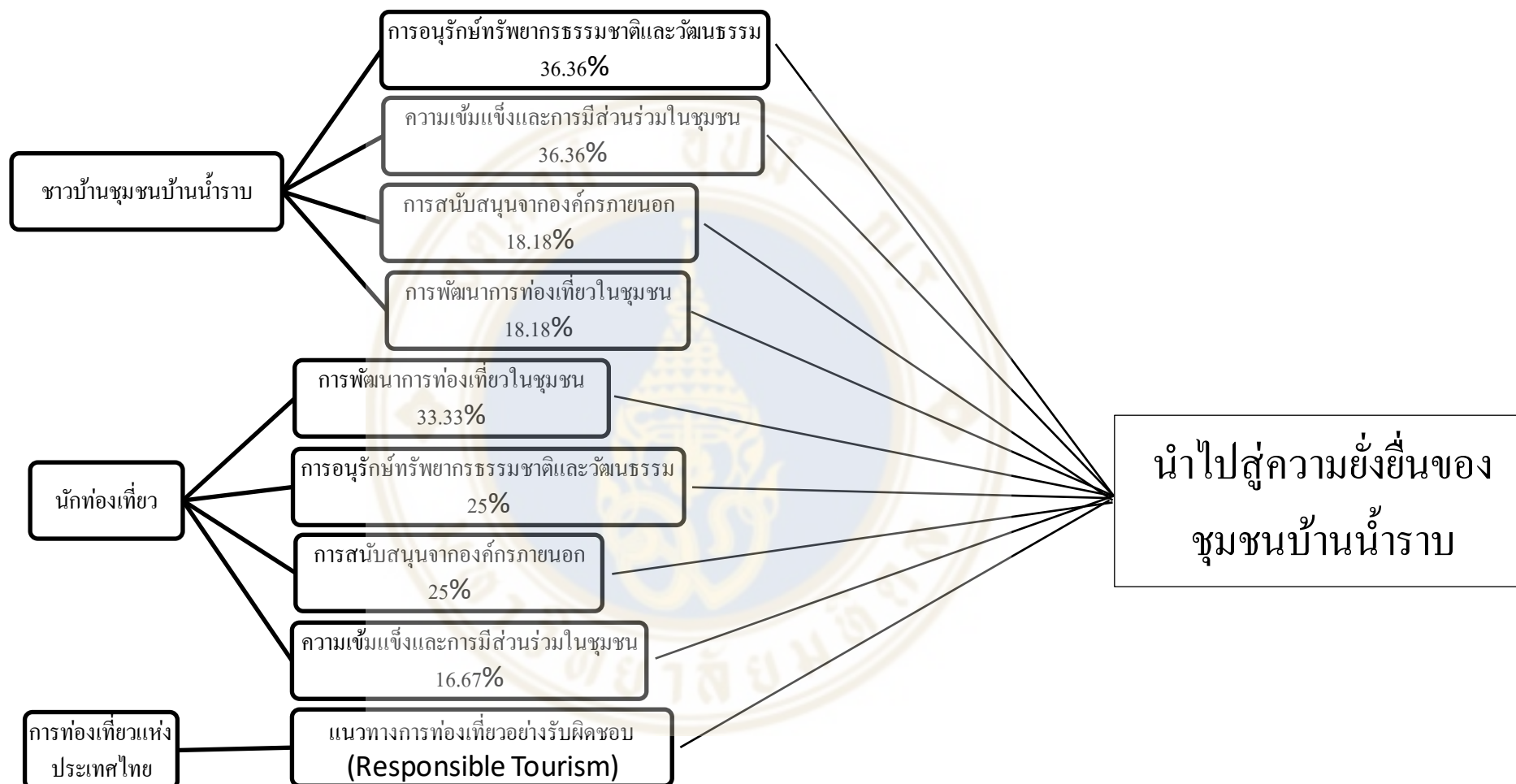
กันคนละอย่าง จึงทำให้ชุมชนไม่มีทิศทางที่ชัดเจน เปลี่ยนแปลงไป ตามหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“อุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ

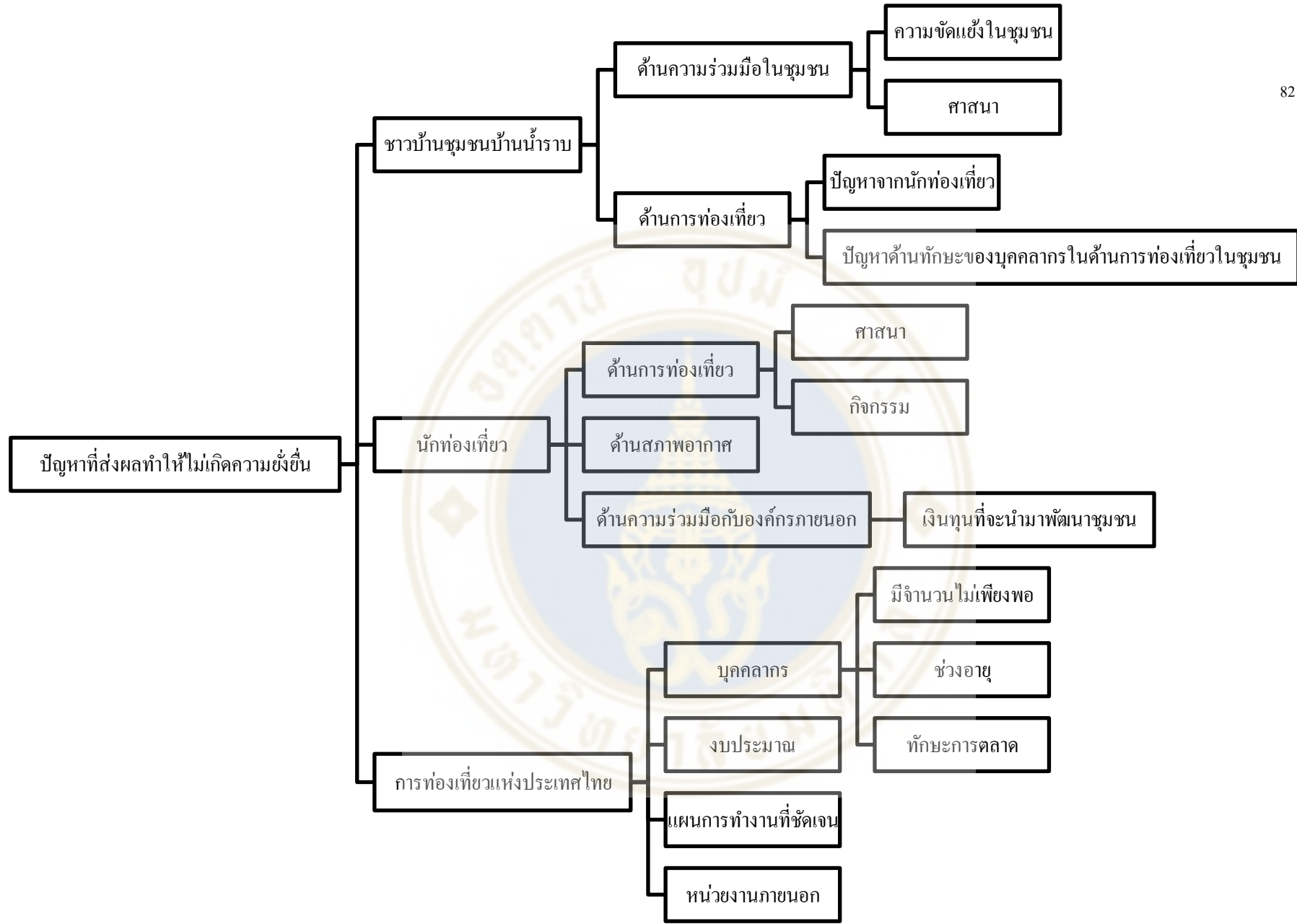
1. บุคลากร: มีจำนวนไม่เพียงพอ โดยมากจะเป็นผู้สูงอายุที่เป็นผู้รับผิดชอบ จึงอาจส่งผลให้ขาดทักษะในการจัดการในภาพรวม และทักษะในการทำการตลาดออนไลน์ ทั้งยังขาดความต่อเนื่องในการบริหารจัดการในครั้งที่ผู้นำไม่อยู่
2. งบประมาณ: มีจำนวนจำกัด และบางครั้งขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุน
3. แผนการทำงานที่ชัดเจน: โดยส่วนมากชุมชนจะไม่มีแผนการทำงานที่ชัดเจน จึงทำให้ชุมชนขาดความเป็นเอกลักษณ์ หรือตัวตนของตนเองไปในบางครั้ง
4. หน่วยงาน: ที่เข้าไปร่วมทำงานมีแผนงานตัวชี้วัดกันคนละอย่าง จึงทำให้ชุมชนไม่มีทิศทางที่ชัดเจน เปลี่ยนแปลงไป ตามหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุน” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2)

โดยในอนาคตการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะปฏิบัติตามโครงการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อ (Responsible tourism) เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความยั่งยืนของ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

“ททท. จะดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อของหน่วยงานภาครัฐจำนวน 8 แนวทางซึ่งเป็นแนวทางในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความยั่งยืนของ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีมาตรการในการป้องกันไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ และมีการแนวทางในการปกป้องการกระทำผิดที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ประกอบการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว” (เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2)

รูปภาพที่ 4.15 แผนภาพแสดงความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่จะนำการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

รูปภาพที่ 4.16 แผนภาพแสดงความเห็นของกลุ่มตัวอย่างถึงปัญหาหรืออุปสรรคของการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนที่จะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4.3 บทสรุป

จากการวิจัยพบว่าจากคำถามทั้ง 7 มิติ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย กลุ่มประธานชุมชนและชาวบ้านบ้านน้ำราบ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ และ กลุ่มเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สะท้อนให้เห็นถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอคันดั่ง จังหวัดตรัง ที่จะนำไปพัฒนาเป็นโมเดลในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

บทที่ 5

การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” : กรณีศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยใช้ชุมชนบ้านน้ำราบและระบุถึงอุปสรรคและปัญหา เพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นอกจากนี้เป็นการหาแนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ โดยกลุ่มตัวอย่างคือประชากรจำนวน 25 คน ประกอบไปด้วย ประธานชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบจำนวน 11 คน นักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบจำนวน 12 คนและเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำนวน 2 คน สำหรับเนื้อหาในส่วนของสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ จะแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ประกอบไปด้วย

- 5.1 การสรุปผลการศึกษาวิจัยเพื่อตอบคำถามการวิจัยภายใต้กรอบการศึกษาวิจัย
 - 5.1.1 มิตិความร่วมมือและเครือข่าย
 - 5.1.2 มิตติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ
 - 5.1.3 มิตติความเป็นผู้นำชุมชน
 - 5.1.4 มิตติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน
 - 5.1.5 มิตติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด
 - 5.1.6 มิตติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ
 - 5.1.7 มิตติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม
- 5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย
- 5.3 ข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ
- 5.4 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

5.1 การสรุปผลการศึกษาวิจัย

5.1.1 มิติความร่วมมือและเครือข่าย

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีการร่วมมือกับองค์กรภายนอกที่เข้ามาสนับสนุนในด้านต่างๆ ในชุมชนทั้งด้านประมงพื้นบ้านในชุมชน ด้านการท่องเที่ยวในชุมชนและเข้ามาช่วยเรื่องการแก้ปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชน และชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบส่วนใหญ่ต้องการการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกมากขึ้น เนื่องจากทางชุมชนบ้านน้ำราบไม่ได้มีเงินทุนมากเพียงพอต่อการพัฒนาทั้งด้านการประมงและการท่องเที่ยวในชุมชน นอกจากนี้แล้วนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบบางส่วนมีความคิดเห็นว่าชุมชนควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในชุมชน โดยชุมชนอาจจะมีความร่วมมือกับองค์กรภายนอกเพื่อจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้สะดวกต่อนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ ในส่วนของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็มีการร่วมมือกับชุมชนและร่วมมือกับองค์กรในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อขับเคลื่อนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งก็จะมีขั้นตอนระดมความคิดเห็น (Co-Creation Workshop) ที่ทางเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการเข้าไปพูดคุยและปรึกษากับชาวบ้านในชุมชนเพื่อหาจุดเด่นและเอกลักษณ์ของชุมชน และนำมาพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชนนั้น

5.1.2 มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ

ในด้านการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการของชุมชนบ้านน้ำราบ ประธานชุมชนและชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรปรับปรุงด้านการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ให้ศักยภาพมากขึ้นเพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น ส่วนในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบต้องมีการปรับปรุงด้านการท่องเที่ยวเยอะมาก ทั้งด้านทัศนียภาพ การบริการและนำเที่ยว การประชาสัมพันธ์ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ส่วนในการสนับสนุนด้านการเงินและการบริหารจากองค์กรภายนอก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะมีการสนับสนุนด้านการเงินกับชุมชนโดยจะเป็นไปตามปีงบประมาณที่ทางองค์กรกำหนดไว้ ส่วนด้านการบริหารจะจัดทำเป็นโครงการ ซึ่งในรายละเอียดการทำงานที่ให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์/พัฒนา/ส่งเสริมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น ที่จะเป็นไปตามเป้าหมายของแต่ละปีขององค์กร

5.1.3 มิติความเป็นผู้นำชุมชน

ด้านมิติความเป็นผู้นำชุมชน พบว่าประธานชุมชนบ้านน้ำราบมีหน้าที่หลายอย่างในชุมชนทั้งด้านการท่องเที่ยว การประมงพื้นบ้าน การพัฒนาชุมชน และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก นอกจากนี้ประธานชุมชนมีการทำงานร่วมกับชาวบ้านในชุมชนเพื่อแก้ปัญหาภายในชุมชน โดยจะมีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาชุมชนในทุกเดือน ในด้านการท่องเที่ยว พบว่าประธานชุมชนบ้านน้ำราบควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาดให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรปรับปรุงด้านบุคลากรการท่องเที่ยวในชุมชนและความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวให้มากขึ้น ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็ได้มีการสนับสนุนในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อนำความรู้ไปต่อยอดพัฒนาการตลาด การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ ทั้งด้านการตลาดแบบดิจิทัล การสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยว การออกแบบสินค้าและบริการในชุมชน

5.1.4 มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ พบว่าชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีส่วนร่วมทั้งในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนและด้านการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวในชุมชน นอกจากนี้แล้วการส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมกันภายในชุมชนยังช่วยส่งเสริมในการสร้างรายได้และการกระจายรายได้อย่างเท่าเทียมในชุมชน และช่วยให้ชาวบ้านในชุมชนได้มีโอกาสที่จะออกความคิดเห็นต่างๆเพื่อนำไปพัฒนาชุมชนต่อไป ซึ่งในด้านการท่องเที่ยวพบว่าชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบควรร่วมมือกันวางแผนปรับปรุงด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านความปลอดภัย การอบรมบุคลากร การเพิ่มกิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยวและด้านภูมิทัศน์ในชุมชน ส่วนในด้านการส่งเสริมจากหน่วยงานภายนอกอย่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้มีนโยบายการจัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น (Co-creation workshop) เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการการท่องเที่ยวในชุมชน โดยได้ทำงานร่วมกันกับองค์กรพันธมิตรทั้งภาครัฐและเอกชน

5.1.5 มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด

การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ มีสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว โดยกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมความบันเทิงเพื่อสร้างความกับนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความประทับใจทั้งด้านกิจกรรม

และการสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชนบ้านน้ำราบ โดยนักท่องเที่ยวก็ได้รับทั้งความสนุกและความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามที่คาดหวังไว้ก่อนเดินทางท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับรู้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจากช่องทางโซเชียลมีเดียและคนที่เคยไปท่องเที่ยวมาแล้วที่ชุมชนบ้านน้ำราบ ในด้านการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกอย่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่ให้นักท่องเที่ยวได้เกิดประสบการณ์ท่องเที่ยวแบบใหม่ ที่ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวในชุมชน โดยมีการวางแผนร่วมกันกับทางชุมชนเพื่อมาสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ทำให้ชุมชนมีเอกลักษณ์ เป็นการจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมให้ชุมชนมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น

5.1.6 มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ

ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนบ้านน้ำราบ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการท่องเที่ยวไม่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชน นอกจากนี้แล้วการท่องเที่ยวยังทำให้ชาวบ้านในชุมชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นเพราะมีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยว โดยการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่ความรู้ทั้งด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งด้านการประมงและการดูแลรักษาทรัพยากรท้องถิ่น ซึ่งเป็นการปลูกจิตสำนึกให้กับนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตของชาวบ้านในชุมชนต่อไป โดยทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็มีนโยบาย “การณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว” ประกอบไปด้วย 6 ข้อ ดังนี้ การดำเนินงานทางด้านการวางแผนและวิชาการ, การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว, การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว, การจัดประชุมสัมมนาในการแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว, การณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว และ การจัดตั้งมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยหลักการคือการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เกี่ยวข้องในทุกๆ ฝ่าย

5.1.7 มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม

การจัดการการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบในด้านการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พบว่าสิ่งที่นำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมความสามัคคีและความร่วมมือกันในชุมชน ผู้นำชุมชนที่ดี และการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อสร้าง

รายได้ที่ยั่งยืนให้กับคนในชุมชน แต่ก็ยังมีชาวบ้านบางส่วนในชุมชนบ้านน้ำราบไม่ได้ต้องการการท่องเที่ยวในชุมชนเติบโตมากจนเกินไปเนื่องจากกลัวว่าจะกระทบถึงทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน ในส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการจัดทำโครงการ การท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible tourism) โดยจะมีแนวทางของทางการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบจะมี 8 แนวทาง ประกอบไปด้วย ลดผลกระทบทางลบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม, ยกกระดับทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น, ให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสุขภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น, สร้างประสบการณ์ที่เพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวโดยเชื่อมต่อกับวัฒนธรรม ธรรมชาติ และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น, ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจทั้งที่เป็นบุคคลและกลุ่ม, รับผิดชอบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว, สร้างแหล่งท่องเที่ยวให้น่าอยู่และน่าเที่ยว และ พัฒนาและปลูกจิตสำนึกการท่องเที่ยวแบบรับผิดชอบต่อส่วนทุกภาคส่วน โดยจะแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบที่จะมีหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ โดยมีแนวทางปฏิบัติที่แยกกันเพื่อที่จะไปถึงเป้าหมายคือการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

โดยทั้งใน 7 มิติได้สอดคล้องกับหลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainability Tourism) ในงานวิจัยของ สิริพร สิมโรง (2562) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาเกาะกูด ตำบลเกาะกูด อำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด โดยหลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainability Tourism) ประกอบไปด้วย 1) การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี ทั้งในส่วนของทรัพยากรธรรมชาติ สังคม วัฒนธรรม 2) การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและลดของเสีย เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาวและเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยว 3) การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายทางธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรมซึ่งจะช่วยให้เติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต 4) ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว เข้ากับแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการท่องเที่ยว 5) การท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมในท้องถิ่น โดยจะคำนึงถึงราคาและการพัฒนาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่จะประหยัดแต่ยังช่วยป้องกันไม่ให้สิ่งแวดล้อมถูกทำลายอีกด้วย 6) การเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การจัดการผลตอบแทนเพื่อผลประโยชน์ต่อคนในชุมชนและสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน 7) การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการคนในท้องถิ่น องค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยลดความขัดแย้งและช่วยกันร่วมแก้ปัญหา 8) การฝึกอบรมบุคลากร ในการฝึกอบรมต้องมีการสอดแทรกเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ให้กับบุคลากรท้องถิ่น เพื่อยกระดับการบริการการท่องเที่ยวในชุมชน 9) การสื่อสารที่สื่อให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องมุ่งมั่นเพื่อสร้างความเข้าใจในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สังคม

และวัฒนธรรม 10) การวิจัยและตรวจสอบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมและแก้ไขการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ให้พัฒนาด้านการท่องเที่ยวในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยสัมภาษณ์ทั้งหมด 3 กลุ่ม ประกอบไปด้วย ประธานชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ นักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ และ เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งจะแบ่งคำถามการสัมภาษณ์เป็น 7 มิติ ประกอบไปด้วย มิติความร่วมมือและเครือข่าย มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ มิติความเป็นผู้นำชุมชน มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน มิติการบริหารจัดการ ที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม โดยผลการสัมภาษณ์ทั้งหมดสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตารางที่ 5.1 ตารางผลการวิจัยและความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมการศึกษางานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างประธานชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ

คำถามงานวิจัย	ผลการวิจัย	ทบทวนวรรณกรรม	ความสอดคล้อง
1. มิติความร่วมมือและเครือข่าย	ชุมชนบ้านน้ำราบได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ จากองค์กรภายนอกทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน นอกจากนี้แล้ว	การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ คนในท้องถิ่น องค์กร และสถาบันที่เกี่ยวข้อง ช่วยลดความขัดแย้งและช่วยกันร่วมแก้ไขปัญหา (ศิริพร สิมโธง, 2562)	สอดคล้อง

	องค์กรภาครัฐก็ยังเข้ามาช่วยใกล้เคียงด้านความขัดแย้งในชุมชน แต่ก็ยังมีบางอย่างในชุมชนที่ชาวบ้านยังต้องการให้องค์กรภายนอกเข้ามาพัฒนาชุมชนให้ดียิ่งขึ้น		
2. มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ	ชุมชนบ้านน้ำราบควรปรับปรุงด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ทั้งในด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ การบริการ การบริหารความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว		ไม่สอดคล้อง
3. มิติความเป็นผู้นำชุมชน	ประธานชุมชนบ้านน้ำราบทำหน้าที่แทบทุกอย่างในชุมชน ทั้งในด้านการท่องเที่ยว การประมง พื้นบ้านและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ยิ่งไปกว่านั้นซึ่งประธานชุมชนก็รับฟังและร่วมมือกันกับชาวบ้านในชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆและให้คำแนะนำกับชาวบ้านในชุมชน	ผู้นำชุมชนที่มีอำนาจน้อยหรือไม่ได้รับความเคารพจากผู้คนในชุมชนเท่าที่ควรจะพบว่าทำงานในชุมชนยากในการร่วมงานกับองค์กรภายในชุมชนและภายนอกชุมชน การสื่อสารก็เป็นสิ่งที่สำคัญอีกเช่นเดียวกันโดยผู้นำชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการแจ้งข้อมูลต่างๆให้สมาชิกภายในชุมชนได้ทราบผ่านการประชุม โดยการประชุมนั้นจะช่วยลดการขาดความรู้ของสมาชิกในชุมชน การมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวจะรวมไปถึงการตัดสินใจ การนำไปปฏิบัติ การแบ่งปันผลประโยชน์ การติดตามผลและการประเมินผลโครงการพัฒนาการ	สอดคล้อง

		ท่องเที่ยวในชุมชน (Kontogeorgopoulos et al., 2013)	
4. มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน	ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีความร่วมมือกันทั้งในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและด้านการท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลดีต่อชาวบ้านเพราะส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ อย่างเท่าเทียมและชาวบ้านในชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและทำให้ชุมชนพัฒนา มากยิ่งขึ้น	การเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น การจัดการผลตอบแทนเพื่อผลประโยชน์ต่อคนในชุมชนและสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน (ศิริพร สิมโรง, 2562)	สอดคล้อง
5. มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด	ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบส่วนใหญ่ไม่เคยรับรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ แต่ที่ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมมากมายให้นักท่องเที่ยว ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความสนุกในเวลาเดียวกันซึ่งถือว่ามี การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยวได้ โดยมาจากการมีส่วนร่วมทางกิจกรรมระหว่างคนในท้องถิ่นและสมาชิกในชุมชน นอกจากนี้ยังพบว่าอุปสงค์และอุปทานเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการการท่องเที่ยวที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในระยะยาว (Buaban,2016)	สอดคล้อง
6. มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้าน	ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบบางคนมีความเห็นว่า	การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวเข้ากับแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ	สอดคล้อง

<p>วัฒนธรรมและ ธรรมชาติ</p>	<p>การจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชน ไม่มีผลกระทบ ต่อวัฒนธรรมและ ธรรมชาติในชุมชน แต่ก็มี ส่วนน้อยที่คิดว่ามี ผลกระทบในด้านการ ปรับปรุงภูมิทัศน์และรับ วัฒนธรรมภายนอกเข้ามา เพื่อตอบสนอง นักท่องเที่ยว โดยชุมชนก็ จะมีการให้ความรู้กับ นักท่องเที่ยวทั้งด้านการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรม</p>	<p>การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยเพิ่ม ศักยภาพในการท่องเที่ยว (ศิริพร สิม โโรง, 2562)</p>	
<p>7. มิตินการสร้าง ประโยชน์ให้กับ ชุมชนในด้าน เศรษฐกิจ ด้าน วัฒนธรรม ด้าน สิ่งแวดล้อมและ ด้านสังคม</p>	<p>ชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ มีความคิดเห็นว่สิ่งที่จะนำ การจัดการการท่องเที่ยว ไปสู่ความยั่งยืนได้ ประกอบไปด้วย ความ เข้มแข็งในชุมชน การ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรม การสนับสนุน จากองค์กรภายนอกและ การพัฒนาการท่องเที่ยวใน ชุมชน โดยอุปสรรคที่จะส่งผลให้ การจัดการการท่องเที่ยว</p>	<p>การจัดการการท่องเที่ยวท้องถิ่นและ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของ สมาชิกในชุมชนและการกำหนด เป้าหมายทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้าน ชุมชน เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้สอดคล้อง กับค่านิยมของชุมชน จะนำไปสู่ ความสำเร็จในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยชุมชน (Dodds et al.,2016)</p>	<p>สอดคล้อง</p>

	<p>โดยชุมชนไม่นำไปสู่ความยั่งยืนคือความขัดแย้งภายในชุมชน และศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน และนักท่องเที่ยวที่ไม่มีควมรับผิดชอบในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</p>		
--	---	--	--

ตารางที่ 5.2 ตารางผลการวิจัยและความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมการศึกษางานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

คำถามงานวิจัย	ผลการวิจัย	ทบทวนวรรณกรรม	ความสอดคล้อง
1. มิตินร่วมมือและเครือข่าย	<p>นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้มีปัญหาในการติดต่อชุมชนบ้านน้ำราบ แต่ก็มีบางส่วนที่มีความคิดเห็นว่าติดต่อชุมชนยาก ชุมชนควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์</p>		ไม่สอดคล้อง
2. มิตินส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ	<p>ชุมชนบ้านน้ำราบควรพัฒนาการบริหารด้านการท่องเที่ยวให้ปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์ที่ต้องการให้ชุมชนให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อที่จะได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า และ</p>		ไม่สอดคล้อง

	ด้านการบริการ ทั้งด้าน อาหารและการทำกิจกรรม		
3. มิติความเป็น ผู้นำชุมชน	ประธานชุมชนบ้านน้ำราบ ควรปรับปรุงด้านการไป รโมทสถานที่ท่องเที่ยวและ ปรับปรุงภูมิทัศน์ของ สถานที่ท่องเที่ยวให้ดูน่า ดึงดูดมากขึ้น และ พัฒนา บุคลากรด้านการท่องเที่ยว ให้ดีขึ้น	ผู้นำชุมชนเป็นอีกปัจจัยสำคัญใน ความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่นเพราะ เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่จูงใจสมาชิกใน ชุมชน ให้ข้อมูลและทำหน้าที่เป็น สะพานเชื่อมระหว่างชาวบ้านในชุมชน กับองค์กรภายนอก (Kontogeorgopoulos et al., 2013)	สอดคล้อง
4. มิติความ ร่วมมือและการ มีส่วนร่วมของ ชุมชน	ชุมชนบ้านน้ำราบยังต้อง ร่วมมือกันในการพัฒนาใน ทุกภาคส่วนด้านการ ท่องเที่ยว ทั้งด้านการ ต้อนรับนักท่องเที่ยวและ ทัศนียภาพ	ความร่วมมือและสร้างพันธมิตร เพื่อ อำนวยความสะดวกในการเข้าไปสู่ ตลาดในการสร้างรายได้ให้กับชุมชน (Dodds et al., 2016)	สอดคล้อง
5. มิติการ บริหารจัดการที่ นำไปสู่ ความสามารถ ในการแข่งขัน ทั้งด้านการเงิน และด้าน การตลาด	ชุมชนบ้านน้ำราบมี กิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ ความรู้และความสนุกไปใน เวลาเดียวกัน โดยไกด์มีการ ให้ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ เป็นมาและวิถีชีวิตของ ชาวบ้านในชุมชน เช่น อาชีพประมงซึ่งเป็นอาชีพ หลักและรายได้หลักของ ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำ ราบ	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มีแรง บันดาลใจมาจากความโดดเด่นด้าน วัฒนธรรมของประเทศในแถบเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ที่จะคำนึงถึง ความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวและ ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อเป็นการ ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยว และชาวบ้านในท้องถิ่นได้มีการ แลกเปลี่ยนและเรียนรู้วัฒนธรรมอย่าง จริงจังผ่านประสบการณ์ที่ได้รับจาก การท่องเที่ยวในชุมชน นอกจากนี้แล้ว ยังทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความ	สอดคล้อง

		ประทับใจอย่างลึกซึ้งกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในชุมชน (สุภัทรา สังข์ทอง และ คณะ,2564)	
6. มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ	ชุมชนบ้านน้ำราบมีการให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวทั้งด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม	การสื่อสารที่สื่อให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องมุ่งเน้นเพื่อสร้างความเข้าใจในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม (ศิริพร สิมโรง, 2562) และ การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าของบ้านที่อยู่ในชุมชนก็เป็นอีกหนึ่งอย่าง que ช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชน มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน สอบถามถึงความเป็นอยู่ การเหมือนและความแตกต่างในการใช้ชีวิตในท้องถิ่นของตนเอง (ปวีรวรรต สมณี,2555)	สอดคล้อง
7. มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม	นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น ว่าสิ่งที่นำการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนบ้านน้ำราบ ไปสู่ความยั่งยืนได้คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยต้องมีการสนับสนุนด้านเงินลงทุน และด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน นอกจากนี้แล้ว สภาพอากาศและศาสนาก็เป็นอุปสรรคที่ทำให้		ไม่สอดคล้อง

	นักท่องเที่ยวยุคดิจิทัลว่า เวลามาท่องเที่ยวที่ชุมชน		
--	--	--	--

ตารางที่ 5.3 ตารางผลการวิจัยและความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมการศึกษางานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

คำถามงานวิจัย	ผลการวิจัย	ทบทวนวรรณกรรม	ความ สอดคล้อง
1. มิติความ ร่วมมือและ เครือข่าย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายร่วมมือกับ ชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างสรรค์อัตลักษณ์ ของชุมชนเพื่อสร้างความ โดดเด่นให้กับชุมชน จากนั้นก็ทำการตลาดเพื่อโปร โมทการจัดการการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน	ความสำคัญของการกำหนดการมีส่วนร่วม ร่วมในท้องถิ่นคือกระบวนการการ กระจายอำนาจ ความร่วมมือ และการ สร้างทุนทางสังคม นอกจากนี้ กระบวนการเรียนรู้จะควบคู่ไปกับการ แลกเปลี่ยนและการเจรจาความรู้ ก็เป็น อีกหนึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ (Lindström & Larson, 2016)	สอดคล้อง
2. มิติการ ส่งเสริม ศักยภาพทั้ง ด้านการเงิน และด้านการ บริหารจัดการ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะส่งเสริมด้านศักยภาพ และการเงินกับชุมชนจะ เป็นไปตามปีงบประมาณ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้สามารถ แข่งขันในระดับสากล โดย จะให้ความสำคัญกับการ สร้างสรรค์พัฒนา ส่งเสริม ห่วงโซ่อุปทานให้มีศักยภาพ เพิ่มมากขึ้น	ความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ (รัฐบาล, สถาบันด้านการเงินและ ภาคเอกชน) เพื่ออำนวยความสะดวกใน การเข้าถึงเศรษฐกิจในระบบ (Dodds et al., 2016)	สอดคล้อง

<p>3. มิตិความเป็นผู้นำชุมชน</p>	<p>การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการอบรมผู้นำชุมชน เพื่อให้สามารถนำทักษะในส่วนนี้ไปต่อยอดในการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน ทั้งด้านการออกแบบสินค้าและการทำการตลาดดิจิทัล</p>	<p>การฝึกอบรมบุคลากร ในการฝึกอบรม ต้องมีการสอดแทรกเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้กับบุคลากรท้องถิ่น เพื่อยกระดับการบริการการท่องเที่ยวในชุมชน (ศิริพร สิมโรง, 2562)</p>	<p>สอดคล้อง</p>
	<p>มีปัญหาด้านความต่อเนื่องของการฝึกอบรม เนื่องจากการตลาดแบบดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้แล้วพอมันไม่ได้ทำไปนานๆก็อาจจะลืมได้ปัญหาด้านจำนวนของบุคลากรและปัญหาเรื่องอายุของบุคลากรในชุมชน</p>	<p>ประเด็นสำคัญของภาวะผู้นำในการบริหารในภาวะวิกฤติคือการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบไปด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้นำต้องมีการปรับเปลี่ยนการทำงาน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีความกระตือรือร้น โดยปรับเปลี่ยนจากการทำงานแบบภาคบังคับให้เปลี่ยนเป็นการเรียนรู้ อยากทำ และเพื่อเป็นการตอบโต้ภัยกับสังคมในปัจจุบัน 2. ผู้นำต้องปรับเปลี่ยนการเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ เปลี่ยนแนวคิดเป็นการคิดแบบนอกกรอบ เรียนแบบถ่ายทอดและชี้แนะให้ฟัง 3. ผู้นำต้องปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ในการปลูกฝังจิตสาธารณะ โดยการสร้างคุณค่าร่วม มีการระดมความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่มเพื่อการทำงานร่วมกันอย่าง 	<p>สอดคล้อง</p>

		สร้างสรรค์ (Kontogeorgopoulos et al., 2013)	
4. มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบาย Co-creation workshop ที่มีแนวคิดในการทำงานร่วมกันกับองค์กรและชุมชนในทุกภาคส่วนเพื่อสร้างสรรค์สินค้าและบริการของชุมชน โดยอุปสรรคของการทำงานร่วมกันกับชุมชนคือ ทัศนคติหรือมุมมอง ช่วงอายุ และ จำนวนบุคลากรในชุมชน	การให้ชาวบ้านในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผนและเสริมสร้างขีดความสามารถ เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้กับชุมชน (Dodds et al., 2016)	สอดคล้อง
5. มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสนับสนุนด้านความสามารถในการแข่งขันของชุมชนโดยสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ที่จะสามารถสร้างมูลค่าให้กับชุมชนได้ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเกิด Local Experience	การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สามารถเป็นเครื่องมือในการยกระดับท้องถิ่นได้ เพราะรูปแบบการท่องเที่ยวสามารถสร้างความแตกต่างให้กับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน (Buaban, 2016)	สอดคล้อง
6. มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้ง	การท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในชุมชน โดยทางการ	การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความต้องการและผลประโยชน์ของคนท้องถิ่นเป็นหลัก	สอดคล้อง

ด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ	ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีนโยบายจัดทำแผนการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมซึ่งจะมีการร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับชุมชน นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน	โดยเน้นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้สามารถรักษาความมั่นคงของระบบนิเวศ ตลอดจนวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนเพื่อประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (นิตยา งามยิ่งยง และละเอียด ศิลา น้อย, 2560)	
7. มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีโครงการการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ (Responsible tourism) เพื่อลดผลกระทบทางลบต่อด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยจะมีการร่วมมือกับทั้งหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ	ทฤษฎีแนวคิด Triple Bottom Line (TBL) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยจะเชื่อมโยงไปกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Stoddard et al., 2012, p. 5) โดยต้องมีการสร้างผลกระทบทางลบพิชให้ได้น้อยที่สุด ซึ่งจะสอดคล้องกับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่จะเน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างอาชีพและรายได้ อย่างเท่าเทียมกันภายในชุมชน (สุคนอม ตันเจริญ, 2560)	สอดคล้อง

5.3 ข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

จากการสรุปและอภิปรายผลการวิจัยในหัวข้อ การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา ชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง พบว่าโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่นำไปสู่กว่ายั่งยืน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม

ตามกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์วิจัย ประกอบไปด้วย กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ นักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบและเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยจะมีความสอดคล้องจากการทบทวนวรรณกรรมดังนี้

5.3.1 กลุ่มผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ

มีความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมด 6 หัวข้อจาก 7 หัวข้อ โดยหัวข้อที่ไม่สอดคล้องคือมิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการพบว่าชุมชนบ้านน้ำราบควรปรับปรุงด้านการท่องเที่ยวในชุมชน ทั้งในด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ การบริการ การบริหารความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

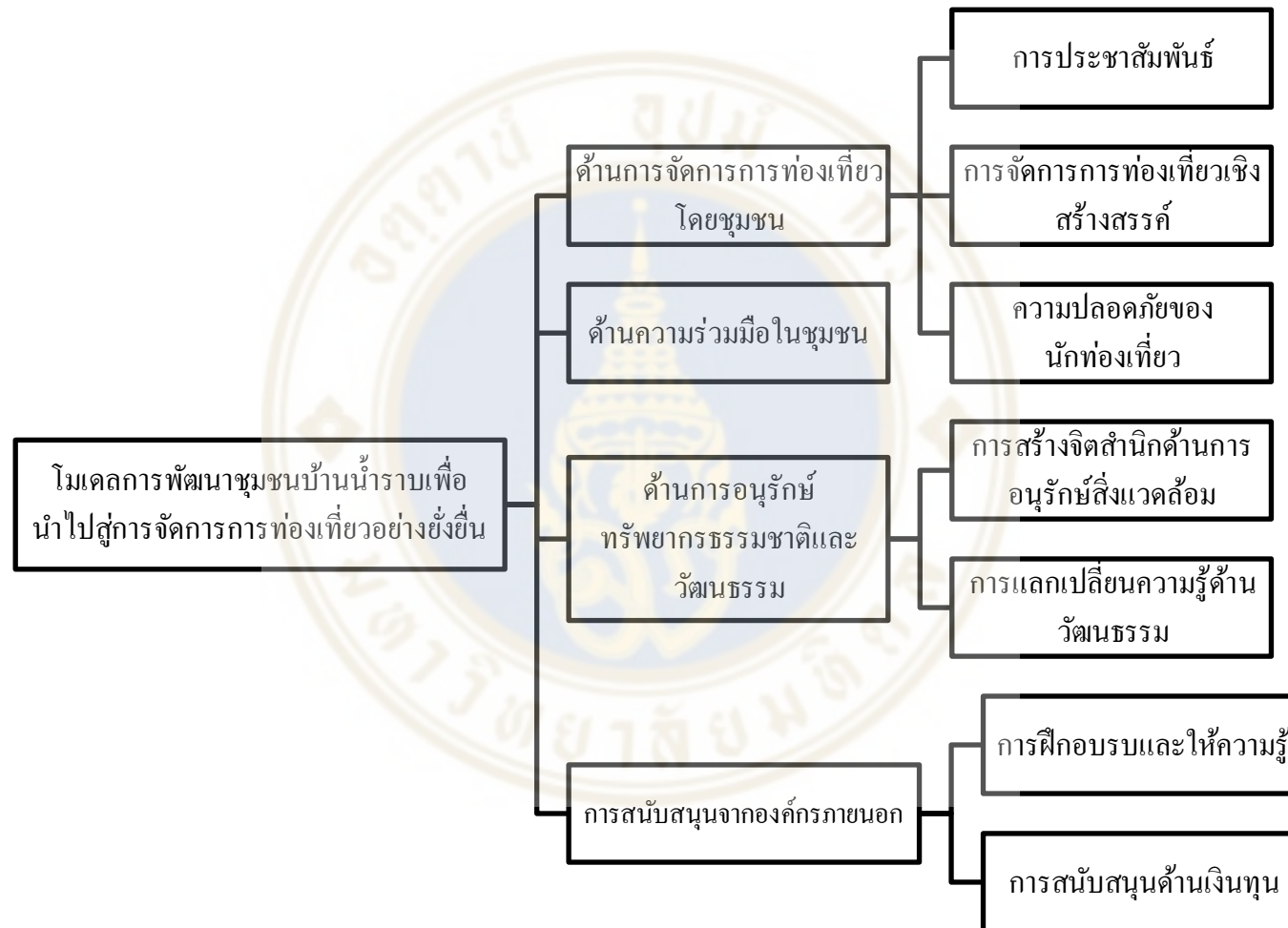
5.3.2 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

มีความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมด 4 หัวข้อจาก 7 หัวข้อ โดยมี 3 หัวข้อที่ไม่สอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งหัวข้อที่ไม่สอดคล้องประกอบไปด้วย มิติความร่วมมือและเครือข่าย พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้มีปัญหาในการติดต่อชุมชนบ้านน้ำราบ แต่ก็มีบางส่วนที่มีความคิดเห็นว่าติดต่อชุมชนยาก ชุมชนควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์ และมิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ พบว่าชุมชนบ้านน้ำราบควรพัฒนาการบริหารด้านการท่องเที่ยวให้ปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์ที่ต้องการให้ชุมชนให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อที่จะได้เตรียมตัวมาล่วงหน้า และ ด้านการบริการ ทั้งด้านอาหารและการทำกิจกรรม และมิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม พบว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าสิ่งที่นำการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบไปสู่ความยั่งยืนได้คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยต้องมีการสนับสนุนด้านเงินลงทุน และด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน นอกจากนี้แล้วสภาพอากาศและศาสนาก็เป็นอุปสรรคที่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกกังวลว่าเวลามาท่องเที่ยวที่ชุมชน

5.3.3 เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

โดยการผลการวิจัยพบว่ามีความสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมด ไม่มีหัวข้อใดไม่สอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรม

โมเดลการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนบ้านน้ำราบเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

รูปภาพที่ 5.1 แผนภาพแสดงโมเดลการนำไปสู่ความยั่งยืนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ทำให้เห็นถึงอุปสรรคและปัญหาของการจัดการการท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ ทำให้เกิดเป็น โมเดลการนำไปสู่ความยั่งยืนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง พบว่าการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบยังต้องมีการพัฒนาใน 4 ด้าน ประกอบไปด้วย การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยชุมชนต้องมีการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีการรับรู้และพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ที่จะช่วยสร้างมูลค่าและเอกลักษณ์ให้กับชุมชนเพื่อใช้ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่นในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมากขึ้น นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาความร่วมมือในชุมชนเพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งสามัคคี เพื่อให้ชุมชนสามารถพัฒนาต่อไปได้ และการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับคนในชุมชนและนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้และถ่ายทอดวัฒนธรรมให้กับคนรุ่นต่อไปในชุมชนและนักท่องเที่ยว ยิ่งไปกว่านั้นยังต้องการการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่ต้องเข้ามาสนับสนุนด้านเงินลงทุนและการฝึกอบรมและให้ความรู้กับชุมชนเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต โดยจากโมเดลนี้จะสามารถส่งเสริมและแก้ไขการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนในอนาคต

5.4 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

จากการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง มีข้อเสนอแนะในระดับชุมชนและระดับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ดังนี้

5.4.1 ข้อเสนอแนะระดับชุมชน

ชุมชนควรมีแผนในการพัฒนาด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อไว้ชี้แจงกับหน่วยงานภายนอกที่ต้องการเข้ามาสนับสนุนชุมชนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของชุมชนว่าต้องการพัฒนาในส่วนใด เพื่อให้การพัฒนาชุมชนไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งชุมชนบ้านน้ำราบควรมีหน่วยงานภายนอกเข้ามาสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านต่างๆและให้คำปรึกษาในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในชุมชนให้เกิดการพัฒนาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งด้านการเงิน ด้านการบริหาร ทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งความร่วมมือของคนในชุมชนก็เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชนไปสู่ความยั่งยืน ซึ่งในปัจจุบัน

ชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวแยกกันเป็นกลุ่ม ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสับสนว่าต้องติดต่ออย่างไร ชุมชนควรจัดตั้งองค์กรภายในชุมชนเพื่อเป็นตัวกลางในการประสานงานด้านการท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ยิ่งไปกว่านั้นชาวบ้านในชุมชนควรพัฒนาศักยภาพและความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในอนาคต

5.4.2 ข้อเสนอแนะระดับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากจังหวัดตรังเป็นเมืองรอง ที่ไม่ได้เป็นจังหวัดจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวมากนักหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดตรัง เช่นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดตรัง ควรให้การสนับสนุนและทำการตลาดด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดตรังให้มากขึ้น เพื่อให้จังหวัดตรังกลายเป็นจังหวัดท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของประเทศไทย นอกจากนี้แล้วองค์กรที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบในทุกภาคส่วน เช่น ด้านการเงิน ด้านการให้ความรู้และการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในชุมชนให้กับประธานชุมชนและชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบ โดยควรมีการจัดอบรมความรู้ด้านการท่องเที่ยวให้กับชาวบ้านเป็นประจำทุกปี เพื่อความต่อเนื่องในการพัฒนาในการทบทวนความรู้เดิมและรับความรู้ใหม่ โดยความรู้ในส่วนนี้ชาวบ้านก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและเพิ่มรายได้ให้กับการท่องเที่ยวในชุมชน

5.4.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

- ควรมีการศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยใช้กรณีศึกษาเป็นชุมชน ในเขตพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและสามารถนำโมเดลของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในแต่ละพื้นที่ มาเปรียบเทียบและนำองค์ความรู้ในแต่ละพื้นที่มาพัฒนาเป็นโมเดลการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป
- ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการศึกษาวิจัยในอนาคตอาจจะมีการศึกษาวิจัยในรูปแบบการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อให้ได้ผลการศึกษาวิจัยที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
- เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ทำให้ช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด ในการศึกษาวิจัยในอนาคตอาจจะมีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างชาติ เพื่อให้ได้ผลวิจัยที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

5.4.4 ข้อจำกัดงานวิจัย

ปัจจุบันชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีความขัดแย้งด้านการบริหารการท่องเที่ยว ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการตอบคำถามสัมภาษณ์บางคำถามที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือและความขัดแย้งในชุมชน

ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาชุมชนบ้านน้ำราบ อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง รวมถึงนำข้อมูลไปเพื่อต่อยอดและพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนและเป็นประโยชน์ต่อองค์กรการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนให้เกิดความยั่งยืนต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- Blackstock, K. (2005). A critical look at community-based tourism. *Community Development Journal*, 40(1), 39–49. <https://doi.org/10.1093/cdj/bsi005>
- Buaban, M. (2016). *Community-Based Creative Tourism Management to Enhance Local Sustainable Development in Kanchanaburi Province, Thailand*. University of Exeter.
- Dodds, R., Ali, A., & Galaski, K. (2016). Mobilizing knowledge: Determining key elements for success and pitfalls in developing community-based tourism. *Current Issues in Tourism*, 21(13), 1547–1568. <https://doi.org/10.1080/13683500.2016.1150257>
- Donohoe, H. M., & Needham, R. D. (2006). Ecotourism: The evolving contemporary definition. *Journal of Ecotourism*, 5(3), 192–210. <https://doi.org/10.2167/joe152.0>
- Harwood, S. (2010). Planning for Community Based Tourism in a remote location. *Sustainability*, 2(7), 1909–1923. <https://doi.org/10.3390/su2071909>
- Hsieh, H.-F., & Shannon, S. E. (2005). Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative Health Research*, 15(9), 1277–1288. DOI: doi.org/10.1177/1049732305276687
- Kayat, K. (2014). Community-based rural tourism: A proposed sustainability framework. *SHS Web of Conferences*, 12, 01010. <https://doi.org/10.1051/shsconf/20141201010>
- Kontogeorgopoulos, N., Churyen, A., & Duangsaeng, V. (2013). Success factors in community-based tourism in Thailand: The role of luck, external support, and local leadership. *Tourism Planning & Development*, 11(1), 106–124. <https://doi.org/10.1080/21568316.2013.852991>
- Lindström, K. N., & Larson, M. (2016). Community-based tourism in practice: Evidence from three coastal communities in Bohuslän, Sweden. *Bulletin of Geography. Socio-Economic Series*, 33(33), 71–78. <https://doi.org/10.1515/bog-2016-0025>
- Lindström, K. N., & Larson, M. (2016). Community-based tourism in practice: Evidence from three coastal communities in Bohuslän, Sweden. *Bulletin of Geography. Socio-Economic Series*, 33(33), 71–78. <https://doi.org/10.1515/bog-2016-0025>

- Lo, Y.-C., & Janta, P. (2020). Resident's perspective on developing community-based tourism – a qualitative study of Muen Ngoen Kong community, Chiang Mai, Thailand. *Frontiers in Psychology, 11*. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01493>
- López-Guzmán, T., Borges, O., & Castillo-Canalejo, A. M. (2011). Community-based tourism in Cape Verde - A case study. *Tourism and Hospitality Management, 17*(1), 35–44. <https://doi.org/10.20867/thm.17.1.3>
- Mensah, J. (2019). Sustainable development: Meaning, history, principles, pillars, and implications for human action: Literature review. *Cogent Social Sciences, 5*(1), 1653531. <https://doi.org/10.1080/23311886.2019.1653531>
- Ngo, T., Hales, R., & Lohmann, G. (2018). Collaborative Marketing for the Sustainable Development of community-based Tourism Enterprises: A reconciliation of diverse perspectives. *Current Issues in Tourism, 22*(18), 2266–2283. <https://doi.org/10.1080/13683500.2018.1446919>
- NorthNFE. (2019). เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูล : การสัมภาษณ์. สืบค้นเมื่อ 28 เมษายน 2565, จาก <https://northnfe.blogspot.com/2019/08/ED256212.html>
- Rozan, M. Z. A. (2016). The presence of beneficial knowledge in web forum: Analysis by Kipling's framework. Academia.edu. Retrieved April 18, 2022, from https://www.academia.edu/24840818/The_Presence_of_Beneficial_Knowledge_in_Web_Forum_Analysis_by_Kiplings_Framework
- Rozan, M. Z. A. (2016). The presence of beneficial knowledge in web forum: Analysis by Kipling's framework. Academia.edu. Retrieved April 18, 2022, from https://www.academia.edu/24840818/The_Presence_of_Beneficial_Knowledge_in_Web_Forum_Analysis_by_Kiplings_Framework
- Sauders, M., Lewis, P., & Thornhill, A., (2016), *Research Methods for Business Students Seventh Edition*, Pearson Education.
- Showkat, N., & Parveen, H. (2017). In-depth Interview. Retrieved April 28, 2022, from https://www.researchgate.net/publication/319162160_In-depth_Interview
- Stoddard, J. E., Pollard, C. E., & Evans, M. R. (2012). The triple bottom line: A Framework for Sustainable Tourism Development. *International Journal of Hospitality & Tourism Administration, 13*(3), 233–258. <https://doi.org/10.1080/15256480.2012.698173>

- Stone, L. S., & Stone, T. M. (2011). Community-based Tourism Enterprises: Challenges and prospects for Community Participation; khama rhino sanctuary trust, Botswana. *Journal of Sustainable Tourism*, 19(1), 97–114.
<https://doi.org/10.1080/09669582.2010.508527>
- Tabares, S., Morales, A., Calvo, S., & Molina Moreno, V. (2021). Unpacking B corps' impact on sustainable development: An analysis from structuration theory. *Sustainability*, 13(23), 13408. <https://doi.org/10.3390/su132313408>
- Weaver, D. B. (2003). *The encyclopedia of ecotourism*. CABIPub. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2565, จาก file:///C:/Users/User/Downloads/3.pdf.
- Workpoint TODAY. (2564). *ท่องเที่ยววิถีชุมชนอย่างยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำในยุคดิจิทัล*. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2565, จาก <https://workpointtoday.com/rural-tourism-in-digital-world/>
- World Tourism Organization. UNWTO. (n.d.). สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2565 จาก <https://www.unwto.org/sustainable-development>
- เพื่อนร่วมเดินทาง. (2562). *ชุมชนบ้านน้ำราบ : ล่องแพ ปีนเขา กินปู ชมเล*. TAT contact center สืบค้น เมื่อ 18 มีนาคม 2565, จาก <https://www.tatcontactcenter.com>
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (ม.ป.ป.). *การวิเคราะห์และนำเสนอผลในงานวิจัยเชิงคุณภาพ*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- กิริยา สังข์ทองวิเศษ. (ม.ป.ป.). *การออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ*. สาขาวิชาพีชไร์ ภาควิชาพีชศาสตร์ และทรัพยากร การเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2565, จาก https://www.ubu.ac.th/web/files_up/08f2015112819560099.pdf
- จักรวาล วงศ์มณี, รัชพงษ์ วงศาโรจน์. (2564). *คุณลักษณะการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่นักท่องเที่ยวคาดหวังในแหล่งจุดหมายปลายทางเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทย*. คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ฐานรินทร์ หาญเกียรติวงศ์, รุจิกาญจน์ สานนท์ (2563). *ภาวะผู้นำการบริหารในภาวะวิกฤติสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ณัฐพัชร มณีโรจน์. (2560). *การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน : กรุงเทพมหานคร*. คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ

- นิตยา งามยิ่งยง, ละเอียดยศ ศิลาน้อย. (2560). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ชุมชน
บริเวณริมฝั่งคลองดำเนินสะดวก ในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดราชบุรี. วารสาร
วิทยาลัยอุตสาหกรรม
- บุษกร เชี่ยวจินดาภรณ์.(2561). เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน
2565, จาก <http://arts.hcu.ac.th/upload/files/JournalLib/2561/9-13-25.pdf>
- ปวีรรต สมนึก. (2555). การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านภูกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม.
อุบลราชธานี: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- พิฑูรย์ ทองนิม. (2558). การจัดการความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะลันตา จังหวัด
กระบี่. สงขลา: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิศิษฐ ตันทวนิช, พนา จินดาศรี.(2561). ความหมายที่แท้จริงของค่า IOC. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วันทนา ถิ่นกาญจน์.(ม.ป.ป.). การตรวจสอบเชิงสามเส้า. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2565, จาก
<http://sutir.sut.ac.th:8080/jspui/bitstream/123456789/5866/1/img-204133750.pdf>
- ศรัณยา พรหมจิโน, ชูเกียรติ ชัยบุญศรี, อนุภาค เสาร์เสาวภาคย์. (ม.ป.ป.). ผลกระทบของการท่องเที่ยว
ที่มีต่อชุมชนในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน.
- ศิริพร สิมโรง. (2562). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา
เกาะกูด ตำบลเกาะกูด อำเภอเกาะกูด จังหวัดตราด.
ศูนย์ทดสอบและประเมินเพื่อพัฒนาการศึกษาและวิชาชีพ. (ม.ป.ป.). คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). *เที่ยวเมืองไทย ใครใครก็อยากมา*. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2565, จาก
http://service.nso.go.th/nso/web/article/article_33.html
- สุดถนอม ตันเจริญ. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่าง
ยั่งยืน ของชุมชนบางขันแตก จังหวัดสมุทรสงคราม. กรุงเทพมหานคร : คณะวิทยาการ
จัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทย
นานาชาติ
- สุภัทรา สังข์ทอง, กัญญาพัชร พัฒนา โภคินสกุล, วิภาวี ความวุฒิ. (2564). การศึกษากิจกรรมเพื่อ
พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ตำบลเขาคราม อำเภอเมือง จังหวัด
กระบี่. ภูเก็ต: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. วารสารศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สุภางค์ จันทวานิช.(2563).วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ.ครั้งที่ 25.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย:สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุมิตร สุวรรณ.(ม.ป.ป.). การออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2565, จาก
https://pirun.ku.ac.th/~fedusmsw/publication/p1_1.pdf

สุรพงษ์ คงสัตย์, วีระชาติ ธรรมวงศ์. (2551). การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC).
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาวงศ์ราชวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2565, จาก
<https://www.mcu.ac.th/article/detail/14329>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทสัมภาษณ์ Interview Transcript หัวหน้าชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1 (ผู้นำชุมชน)

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีทั้งองค์กรภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุน ประกอบไปด้วย ที่เป็นภาคเอกชนคือ BigC และมูลนิธิอานันทามัน ส่วนภาครัฐคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และธนาคารออมสิน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดยเข้ามาปรับปรุงด้านอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับการท่องเที่ยวและการประมงในชุมชน

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: อยากให้เข้ามาสนับสนุนสร้างสถานที่ต่างๆ ในชุมชนที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหากับองค์กรภายนอกที่เข้ามาสนับสนุน

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เมื่อก่อนมีปัญหาความขัดแย้งบ้างในชุมชน อย่างเรื่องสถานที่ โดยคนที่เข้ามาแก้ไขปัญหาคือนายอำเภอเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ย

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรปรับปรุงเรื่องการท่องเที่ยวในการบริการ อย่างด้านการนำเที่ยวและไกด์ ให้มีความ professional มากขึ้น

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนทำหน้าที่หลายอย่าง ด้านการท่องเที่ยวจะมาทีหลัง แต่เรื่องสิ่งแวดล้อมทำมานานแล้วจะเน้นไปที่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตามปกติวาระ 3 ปี

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ส่วนใหญ่แล้วท่านนายอำเภอจะเป็นคนมาเสนอแนวทางในการปัญหา

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีส่วนร่วมหลายอย่าง เช่น ด้านประมงและการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการซ่อมแซมแพและเรือและสะพาน เครื่องมือเครื่องใช้ต้องปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าเป็นผลดี เพราะทำให้มีการกระจายรายได้ที่เท่าเทียม ชาวบ้านนอกจากมีรายได้จากการประมง ขายกุ้งหอยปูปลา ก็มีรายได้จากการท่องเที่ยวด้วย

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำใ้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: อาหารทะเล เขามัจป้า และทะเลแหวก

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีกิจกรรมปล่อยปลา และปล่อยปูม้า

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการเปลี่ยนแปลงบ้างแต่ไม่เยอะ เพราะเมื่อก่อนเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แต่มันก็มีการพัฒนาไปเรื่อย มีการร้องเพลง และการเดินรำ เพื่อสอยสนองรองรับนักท่องเที่ยว เป็นการรับวัฒนธรรมอื่นๆเข้ามา

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการเผยแพร่ทุกครั้งด้านวัฒนธรรม ในการเล่าประวัติความต่างๆ เพราะว่าที่นี่เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็พยายามอย่าให้มันเกิดสิ่งใหม่ๆเข้ามาเยอะ เพราะว่าที่นี่เป็นธรรมชาติอยู่แล้วไม่อยากจะให้มีการเปลี่ยนแปลง ไม่อยากให้อะไรเข้ามากระทบกับชุมชน

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปัญหาหลักจะเป็นขยะแต่ไม่เยอะ ที่ส่วนใหญ่เกิดจากนักท่องเที่ยว

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ในอนาคตจะรับนักท่องเที่ยวเยอะๆก็ไม่ได้เพราะพื้นที่ไม่เยอะ เอาแค่พอดีๆ เดียว อาจจะมีการสร้างเพิ่มเติม

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2 (รองผู้นำชุมชน)

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีเข้ามาบ้างแต่ไม่มาก เช่น องค์กรของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ อบต

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เข้ามาในด้านการพัฒนา ในส่วนถนนที่เข้าชุมชน และช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือ ข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีความขัดแย้งบ้างบางครั้ง แก้ปัญหาโดยการเรียกมาพูดคุย

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงิน และด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ต้องบำรุงด้านการท่องเที่ยว เช่น แพทที่เราต้องซ่อมอยู่เรื่อยๆ ให้มันแข็งแรง

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: บทบาทคือคุณแลธรรมชาติและต้องประชุมให้ความร่วมมือ ปลุกป่าชายเลย เก็บขยะ ส่วนใหญ่จะเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติ

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: นานแล้ว บังเดี่ยมาทำตรงนี้อยู่คนเดียวตั้งแต่ปี 2542 ทำเป็นกลุ่มออมทรัพย์ประมง พื้นบ้าน พอเราเริ่มมีรายได้เลยคิดทำการท่องเที่ยว

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เป็นหน่วยดูแลสิ่งแวดล้อม

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลดี ทุกคนในกลุ่มมีงานทำและรายได้เสริมขึ้นมา พอได้เลี้ยงปากเลี้ยงท้อง

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีที่ต้องปรับปรุง เพราะมีการปรึกษาทุกครั้ง มีการคุยกันตลอดถ้าตรงไหนไม่
พอใจก็มาบอก

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เขาจมป่า เกาะหัวใจ ทะเลแหวก

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: มีกิจกรรมแข่งเรือ และขนมครก การทำโอเคเบนแพกินอาหารทะเลสดๆ ปลูกต้นไม้

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชน
 อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี เพราะเราห้าม

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ
 ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีการเผยแพร่วัฒนธรรม แต่มีการเผยแพร่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
 พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีกลุ่มประมงพื้นบ้านที่เข้มแข็ง

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
 ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าไม่มีปัญหา เพราะเราร่วมมือกัน

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการสร้างสะพานไปที่ป่าโกงกางแต่เราไม่มีงบประมาณในการทำแผนพัฒนามาก
 โดยงบประมาณจะเอาเงินในกลุ่มมาทำ ร่วมมือช่วยกันทำ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการ
 ท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีเข้ามาเลย

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ถ้ามีการเชิญไปก็มา

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: อยากให้องค์กรภายนอกมีความยุติธรรมและถามความเห็นของคนในชุมชน

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่สะดวกตอบคำถาม

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหา

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่สะดวกตอบคำถาม

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าน่าจะเกษียณ 60 ปี

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็ไปฟ้องนายอำเภอ

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็มีส่วนร่วมในการไปช่วยตัดต้นไม้

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่สะดวกตอบคำถามเพราะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนเท่าไร

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีส่วนใดต้องปรับปรุง

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการท่องเที่ยวและอาหารทะเลที่อร่อย

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่เคยได้ยิน

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีปลูกหญ้า ป่า โกงกาง และการทำงานนศรค

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีผลกระทบ

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ
ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้เผยแพร่ด้านวัฒนธรรม เพราะที่นี้เป็นชุมชนอิสลาม แต่มีการเผยแพร่ด้าน
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรจะมีหน่วยงานภายนอกเข้ามาช่วยเหลือ อย่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่สามัคคีกัน เพราะที่นี่มีแต่คนอิสลามและคนอิสลามไม่ชอบคนพุทธ

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็ทำไปเรื่อยๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีองค์กรภายนอกเข้ามาสนับสนุน เช่น BigC และ ธนาคารออมสิน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดยทาง BigC เข้ามาช่วยเรื่องประชาสัมพันธ์

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: ควรจะสนับสนุนเพิ่มเติมด้านอุปกรณ์ในการทำธนาคารปูม้า

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: มีบ้าง ก็การแก้ปัญหาคือการคุยกับและการเจรจา

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงิน
 และด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ด้านการเงินมีประธานกลุ่มดูแลอยู่ ไม่มีอะไรให้ปรับปรุง

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็คอยดูแลลูกบ้าน

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี
 ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าประมาณ 5-6 ปี

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา
 ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผู้นำหมู่บ้านและชาวบ้านช่วยกันเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ
 อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็มีการเสนอแนวทาง ในการออกไปเที่ยวใหม่ๆ ในการพัฒนาให้กับชุมชน

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดี
 อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการกระจายรายได้ให้สมาชิกในกลุ่ม สนับสนุนการซื้อของ เช่น ซื้อปลาจาก
 ชาวบ้านมาทำอาหาร

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
 ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปูม้า เขามป้า ทะเลแหวก

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปล่อยลูกปูม้า ปล่อยลูกปลาหมึก ปลุกต้นไม้ ปลุกหญ้าทะเล ทำขนมครก

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีผลกระทบอะไร

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการเผยแพร่ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติเพราะเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ต้องมีการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกและด้าน social media ไม่ค่อยเก่ง

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่เก่งด้าน Social media

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตอนนี้กำลังรอทำถนนตอนปลายปีนี้ ที่ทางอบตและอบจ มาทำให้

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีเข้ามาบ้าง เช่น มหาวิทยาลัยและภาครัฐ

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เข้ามาสนับสนุนเกี่ยวกับธนาคารปูม้า และช่วยเรื่องการปลูกต้นไม้

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรเข้ามาสนับสนุนด้านถนนที่เข้าหมู่บ้าน

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีความขัดแย้งบ้างเล็กน้อยแต่ก็มีการแก้ไขโดยการพูดคุยกัน

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ด้านการท่องเที่ยวก็อยากให้ชุมชนมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้นจะได้มีเงินเข้ามามากขึ้น

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีหน้าที่คอยดูแลและให้คำแนะนำกับชาวบ้านในชุมชน

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่า 20-30 ปี

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ผู้นำชุมชนและชาวบ้านในชุมชน

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีส่วนร่วมในการออกความเห็น และ ช่วยพัฒนาชุมชนในการดูแลความสะอาด เช่น ตัดหญ้าและช่วยดูแลป่าไม้

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลดี เพราะทำให้ชุมชนมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เขาจมน้ำ อุโมงค์ โกงกาง ป่าหัวใจ และ ทะเลแหวก

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีกิจกรรม เช่น การแกะขนมครก คาราโอเกะ ปลูกหญ้าปีละครั้ง

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีผลกระทบ

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการเผยแพร่ อย่างการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวและให้คำปรึกษากับคนที่มาดูงาน

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชน ชาวบ้านต้องช่วยเหลือกัน

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปัญหาคือมีความขัดแย้งกันภายในชุมชนด้านการท่องเที่ยว ความคิดเห็นไม่ตรงกัน

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดยในอนาคตมีแผนพัฒนาคือการขยายแพแต่การทำตลาดมากขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

ผู้ให้สัมภาษณ์ 6

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีองค์กรภายนอกเข้ามาช่วยเหลือบ้าง เช่น หัวหน้าป่าชายเลน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เข้ามามีส่วนร่วมในการการบริหารและส่งเสริมธนาคารปูม้า

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: อยากให้เข้ามาสนับสนุนในการทำถนน และ อูเรือ ให้มีหลังคา

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือ ข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาอะไร

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีบ้างบางครั้ง โดยคนที่เข้ามาแก้ไขปัญหาคือผู้ใหญ่ในหน่วยงานราชการเข้ามาไกล่เกลี่ย

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงิน และด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ต้องมีส่วนไหนปรับปรุง

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: หน้าที่ของประธานชุมชนคือดูแลกลุ่มประมงพื้นบ้าน และ ดูแลป่าชายเลน

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: หลายปีมาก ประมาณ 20 ปี

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนและชาวบ้านเป็นคนเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: อยู่กับกลุ่มประมงพื้นบ้าน ในส่วนการท่องเที่ยวก็เข้าไปช่วยบ้าง

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลดี เพราะทำให้คนมีอาชีพ ได้รายได้จากการทำงานมากขึ้น

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหา

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เขาจมป่า ทะเลแหวก และลอดอุโมงค์ป่าโกงกาง

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีกิจกรรมทำขนมครก ทำบัวลอย ปล่อยลูกปลาหมึกและปู

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีผล

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ
ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการเผยแพร่ด้านความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของชุมชนและการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการจัดการกลุ่มประมงพื้นบ้าน ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหา เพราะเราทำงานกันเป็นกลุ่ม โดยจะนัดประชุมในทุกๆวันที่ 10 ของเดือน

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน
 ผู้ให้สัมภาษณ์: มีแผนพัฒนาที่จะสร้างสะพานเพื่อที่จะเดินไปที่ป่าโกงกางได้เลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ 7

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีบ้าง เช่น BigC การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดย BigC จะมาสนับสนุนในเรื่องการลงทะเบียน การปล่อยปุ๋ยและปลูกป่าชายเลย ส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็เข้ามาสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรจะต้องมาสนับสนุนในส่วน of โรงเรียนบ้านน้ำราบ ให้มันดียิ่งขึ้น

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีบ้าง ที่บางกลุ่มไปด้วยกันไม่ได้ การแก้ปัญหาคือ ให้ผู้ใหญ่บ้าน อบต มาพูดไกล่เกลี่ย

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรปรับปรุงในด้านการบริหารจัดการการบริการนักท่องเที่ยวในการนำเที่ยว

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: หน้าที่คือประสานงานกับลูกบ้าน

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าจนถึงเกษียณ 60 ปี

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: เมื่อเกิดปัญหาผู้ใหญ่บ้านจะเป็นคนเสนอแนวทางแก้ปัญหา โดยจะมีไลน์กลุ่มหมู่บ้านเพื่อแจ้งปัญหาและช่วยกันหาทางแก้ไข

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีส่วนในการดูแลความสะอาดในชุมชน

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ผลดี เพราะคนในชุมชนมีการช่วยเหลือกัน ไม่มีความขัดแย้ง ชุมชนก็มีการเติมโตขึ้นพัฒนาขึ้น

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรปรับปรุงเรื่องขยะ ที่บางคนไม่ทำตามทั้งที่เทศบาลมาตั้งจุดทิ้งขยะแล้ว

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เขาจอมป่า ทะเลแหวก และ ปูม้า

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คือการทำกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ล่องแพ ปลูกป่าชายเลน มีกิจกรรมประจำปีคือ กินเลี้ยง จัดการประจำปี ในวันพ่อ
 และวันแม่

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและขนานของชุมชน
 อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการเปลี่ยนแปลงทางขนานชาติ โดยปรับปรุงสถานที่ให้มีความสะดวกมากขึ้นเพื่อ
 รองรับนักท่องเที่ยว

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ขนานชาติ
 ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ขนานชาติ และมีการเผยแพร่วัฒนธรรม

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
 พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าการให้บริการ การดูแลลูกค้า และการรับผิดชอบต่อลูกค้า

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
 ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีความขัดแย้งกันเอง ก็ทำให้หยุดการพัฒนาทุกอย่างในชุมชน

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการสร้าง Homestay มีสร้างสะพานที่เป็น walkway

ผู้ให้สัมภาษณ์ 8

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการ
 ท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มี เช่น ธนาคารออมสิน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์การภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ธนาคารออมสินเข้ามาสนับสนุนเรื่องธนาคารปูม้า องค์กรอื่นๆมีการเข้ามาสนับสนุนด้านการจัดงานวันพ่อวันแม่ กิจกรรมปลูกต้นไม้ ที่ผู้ใหญ่และกำนันเป็นคนจัดงาน

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าอยากให้เข้ามาสนับสนุนเพิ่มเติมด้านธนาคารปูม้า

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงิน และด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: บริหารด้านการเก็บขยะ บางคนก็เก็บบางคนก็ไม่เก็บ

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนมีหน้าที่ต้อนรับนักท่องเที่ยว รับจองคิวแพ ได้เงินมาก็เอาเข้ากลุ่ม

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: หลายปีแล้วตั้งแต่ปี 2542

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนเป็นคนช่วยแก้ไขปัญหา

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีส่วนร่วม ไปช่วยปลูกหญ้าทะเลบ่อยๆ

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลดี โดยจะมีการประชุมทุกเดือนในวันที่ 10 เป็นกองกลุ่มประมง

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เขาจมป่า ทะเลแหวก อุโมงค์ป่าโกงกาง เกาะหัวใจ อาหารทะเลปูม้าและหมึก

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: กิจกรรม มีการแข่งเรือแต่ไม่จัดแล้วเพราะมีโควิด มีกิจกรรมงานวันพ่อวันแม่ที่ปีนี้
อาจจะจัด

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ
ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการให้ความรู้ด้านการปกป้องธรรมชาติ

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าเป็นความสามัคคีกันในชุมชน

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าไปต่อได้ ไม่มีปัญหาอะไร เพราะประธานชุมชนเป็นผู้นำที่ดี

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการพัฒนาถนนที่ทางอบต. อบจ. ทำให้ และมีการสร้างสะพานเดินไปป่าโกงกาง

ผู้ให้สัมภาษณ์ 9

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทางขึ้นเขาจมป่า เป็นบันไดไม้ซึ่งค่อนข้างอันตรายต่อนักท่องเที่ยว

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีความขัดแย้ง

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงิน
 และด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ
 ผู้ให้สัมภาษณ์: อยากให้ท่านประธานทำหน้าที่รับผิดชอบส่วนของตัวเองให้ดี

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: หน้าที่หลายอย่าง เช่น ปลูกป่าชายเลน ช่วยพัฒนาโรงเรียนบ้านน้ำราบ

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา
 ผู้ให้สัมภาษณ์: นายอำเภอจะมาช่วยเสนอแนวทางการแก้ปัญหา

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบ
 อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ช่วยพัฒนาเวลาที่มีการปลูกป่าก็ไปช่วย ช่วยปรับปรุงทางที่ขึ้นเขาและซ่อมแซม
 ยานพาหนะ เช่น แพ

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดี
 อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลดี เพราะจะได้ช่วยเหลือกันแก้ไขปัญหาได้และเพื่อหาแนวทางการดึงดูด
 นักท่องเที่ยว พร้อมทั้งแนะนำให้ช่วยกันอนุรักษ์ป่าชายเลนเพื่อความยั่งยืน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
 ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ชาวบ้านบางคนไม่ค่อยออกเสียงในที่ประชุม ตอนที่ชาวบ้านบางคนพูดคนในห้อง
 ประชุมบางคนก็ไม่ฟัง

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทะเลแหวก

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการทำงานมรดก มีการทำกะปิขายให้กับนักท่องเที่ยว กิจกรรมปลูกป่าและเก็บขยะ

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ
ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: แนะนำอุปกรณ์การดำน้ำ ล้วนปลา และ มีการอธิบายการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติ

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าการมีนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นจะทำให้เกิดความยั่งยืน พอมีนักท่องเที่ยวเพิ่ม
มากขึ้นก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น เอาเงินนั้นมาพัฒนาชุมชนให้ไปต่อไป

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าความมีวินัยของนักท่องเที่ยวก็เป็นอุปสรรค นักท่องเที่ยวบางคนมาไม่ตรงเวลา
และการนำเที่ยวของไกด์ชุมชนยังทำหัดไม่ดีพอ

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีมูลนิธิอานันทมัม การไฟฟ้า และธนาคารออมสิน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ธนาคารออมสินเข้ามาช่วยเรื่องทำห้องน้ำ ส่วนการไฟฟ้าก็เข้ามาเรื่องทำเสาไฟ ดึงไฟฟ้าเข้ามาในหมู่บ้าน มูลนิธิอานันทมัมก็เข้ามาสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: อยากให้เข้ามาอบรมด้านการพูด การนำเที่ยว และสอนภาษาอังกฤษ เวลาเมื่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาเที่ยวไกด์จะได้นำเที่ยวได้

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีความขัดแย้งในชุมชน

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรปรับปรุงด้านการบริหาร ในส่วนของการบริการรับแขกเพราะคนไม่เพียงพอในการบริการนักท่องเที่ยวที่เข้ามา อีกอย่างคือควรปรับปรุงด้านการประชาสัมพันธ์

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนก็มีหน้าที่หลายอย่าง เช่น รับแขก ไปประชุมกับหน่วยงานอื่นๆ เก็บขยะในชุมชนด้วย

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนทำมาตั้งแต่ปี 2542

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนและชาวบ้านในชุมชน

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ออกไปหาปู โดยปูเป็นที่มิใช่ก็จะเอามาให้กลุ่มเพาะพันธุ์จากนั้นก็จะมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเอาลูกปูไปปล่อย

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลดี เพราะทุกคนก็ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นและการช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น การร่วมกันไปปลูกหญ้าทะเล

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำใ้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าไม่มีส่วนไหนต้องปรับปรุง

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เขาจมป่า ทะเลแหวก อุโมงค์ป่าโกงกาง

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มี

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: มีกิจกรรมในวันพ่อและวันแม่ ไปเก็บขยะ ปลูกหญ้าทะเล ร้องคาราโอเกะ

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและชนชาติของชุมชน
 อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลเพราะทำให้ชาวบ้านในชุมชนนิรภัยได้เสริม ถ้ามีนักท่องเที่ยวมาเยอะก็จะดี
 เพราะชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนก็จะดีขึ้น แต่นักท่องเที่ยวไม่ได้มีผลกระทบต่อชนชาติใน
 ชุมชน

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติ
 ให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการเผยแพร่ความรู้ด้านการเพาะพันธุ์ปู ว่าแรกเริ่มเอาปูไข่มาเลี้ยงเพาะก่อน จากนั้น
 ค่อยเอาไปปล่อยเพื่อให้มันเกิดความยั่งยืน

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
 พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมเอาไว้จะ
 นำไปสู่ความยั่งยืน

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
 ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าไม่มีอุปสรรคอะไร

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ในอนาคตก็จะมีการทำถนนลาดยางให้ดีขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ 11

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์: อยากให้เข้ามาปรับปรุงที่จอดรถเพราะมันแคบไป

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็มีบ้างแต่ไม่เยอะ คนที่เข้ามาช่วยไกล่เกลี่ยคือนายอำเภอ

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าโอเคแล้ว เพราะด้านการเงินก็บริหารดี พิเอาปุมมาขายก็ง่ายสุด แล้วก็ชาวบ้านคนไหนที่ไม่มีทุนมาออกเรือไปทำประมงก็มีการออกทุนให้ก่อน มีการให้ชาวบ้านลงเงินเป็นเงินกองกลางแล้วเอามาหมุนเวียน

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทำทุกอย่าง

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประธานชุมชนเป็นคนเสนอแนวทางในการแก้ไข

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีประชุมก็เข้ามาฟังประชุม และมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น ต้องช่วยกันมีส่วนร่วมกันในชุมชน

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีผลดี เพราะทำให้ชาวบ้านก็มีรายได้ ไม่ตกงาน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: หากไม่มีส่วนร่วมในชุมชน ท่านมีความคิดเห็นว่าจะปรับปรุงส่วนใดที่จะทำ
ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าโอเคแล้ว

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
คืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทะเลแหวก เขามงป้า

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่ามีความคิดสร้างสรรค์แบบทำกิจกรรม

(Q15) ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้กินอาหารทะเลสดๆ มีการแข่งเรือเร็วแต่ว่าโควิดก็เลยหยุดไป

(Q16) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีผลต่อในการเปลี่ยนแปลง เพราะมีการเก็บขยะ และ ปลูกต้นไม้ตลอด

(Q17) ผู้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็มีการเผยแพร่ให้กับนักท่องเที่ยว คือการปล่อยลูกปลาหมึกและลูกปู

(Q18) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าความสะอาดเป็นสิ่งสำคัญ และ การอนุรักษ์ธรรมชาติด้วย

(Q19) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ความขัดแย้งในหมู่บ้าน ชาวบ้านในชุมชนต้องเคารพเสียงส่วนใหญ่เป็นประชาธิปไตยชุมชนถึงจะไปต่อได้

(Q20) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ก็ในอนาคตจะมีโครงการสร้างสะพาน

บทสัมภาษณ์ Interview Transcript
นักท่องเที่ยวที่เคยไปชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงทัวร์มาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: จงทัวร์มีน้องติดต่อกับทางชุมชนโดยตรง

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจงทัวร์

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการบริหารที่ดี โดยการให้นักท่องเที่ยวล่องแพเพื่อชมวิวและอาหารที่อร่อย พร้อมกับกิจกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าให้กับชุมชน

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีข้อเสนอแนะอะไร

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าผู้นำชุมชนมีการบริหารที่ดี มีการขึ้นเขาไปเที่ยวและสามารถเลือก route ได้ว่าต้องการไปเที่ยวในแบบไหน และมีกิจกรรมให้ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดการมีส่วนร่วมและสนุกเช่นการทำขนมครก

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ที่ควรปรับปรุงตรงช่วงจังหวะที่นักแพนักท่องเที่ยวบางคนที่ไม่ชอบถ่ายรูปหรือพูดคุยอาจจะเบื่อ น่าจะมีกิจกรรมให้ทำระหว่างนั่งแพเพราะระยะทางที่นั่งค่อนข้างยาว

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ทราบจากใน Facebook

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: สิ่งที่น่าประทับใจคือตรงที่ไปถ่ายรูปเนินทรายและกิจกรรมและขนมครก

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
 ผู้ให้สัมภาษณ์: คาดหวังอาหารทะเลและจัดที่ถ่ายภาพ

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีใกล้เคียงกับป่าโกงกางและมีกิจกรรมและขนมครก

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้คิดหน่อยเพราะไม่ได้ไปพูดคุยกับชาวบ้าน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้ความรู้เกี่ยวกับการเก็บขยะและป่าโกงกาง

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าเป็นการบริการและการใส่ใจนักท่องเที่ยว

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: นักท่องเที่ยวบางกลุ่มอาจจะไม่ได้ชอบวิถีชาวบ้าน ต้องทำให้คนกลุ่มนั้นสนใจโดยการสร้างจัดให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนั้นประทับใจ มีกิจกรรมไม่ให้นักเบื่อ ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกสนุกกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่บ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงท้าวรมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: จงท้าวอยู่กับน้องคนในพื้นที่หาท้าวในนั้นให้

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจงท้าว

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการบริหารจัดการดี มีธนาคารปูม้า หน่วยงานราชการมีการให้การสนับสนุน มีอุปกรณ์ชูชีพพร้อมบนเรือ อาหารก็ดี คนเรือนิสัยดี Friendly ดี ให้ข้อมูลดี

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: อาจจะเป็นชุมชนเล็กๆ ไม่ใหญ่โต อยากให้เพิ่มให้หน่วยงานภายนอกเข้ามาช่วยเหลือ เข้าอบรมไกด์เพิ่มเติม สร้างอาชีพให้คนในชุมชนมากขึ้น support คนในชุมชนมากขึ้น เป็นการจัดการร่วมกัน

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ต้องมีการประชาสัมพันธ์มากกว่านี้ มีการ PR มากขึ้น ทำ Presentation ให้เกิดการท่องเที่ยวมากขึ้นว่าเป็นการเรียนรู้ผ่านชุมชน

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ภูมิทัศน์และสถานที่ไม่ค่อยสะดวกสบาย ถ้าคนสูงอายุลงไปก็จะค่อนข้างอันตราย ทำลงเรือขึ้นเรือจะลำบากเพราะเป็นไม้เล็ก

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ทราบจากเพื่อนและน้องคนที่พาไปมาพูดคุยฟัง

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ธรรมชาติที่ยังสมบูรณ์ หาดทรายขาว สวยมาก

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ก่อนที่ไปไม่ได้คาดหวังอะไร ก็แค่อยากไปคูวิมและไปกินปู

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ให้ความรู้ด้านธนาคารปู ชาวประมงถ้าเจอปูไข่ก็ให้มาเลี้ยงไว้ที่ธนาคารปูก่อนให้
 ออกไข่ก่อน ให้โตก่อนไม่เอามากิน เพราะจะได้ไม่คลาดแคลนกินได้ทั้งปี เพื่อความยั่งยืน ด้าน
 กิจกรรมมีปิ่นเขา ทำอาหารในเรือ มีคาราโอเกะ พายเรือคายัก มีทำขนมครกที่เตรียมไว้ให้
 นักท่องเที่ยวทำ

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน
 อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ส่วนใหญ่เป็นชุมชนอิสลาม ไม่ได้ไปสัมผัสกับชาวบ้านในชุมชน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติว่าไม่ทิ้งอะไรลงในน้ำ

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าถ้าพัฒนามากกว่านี้เป็นวิถีชีวิตพอเพียงก็จะสามารถนำไปสู่ความยั่งยืนได้

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: จริงๆศาสนาก็เป็นอุปสรรคเพราะนักท่องเที่ยวบางคนค่อนข้างกลัว เส้นทางที่เข้าไปในชุมชนเข้าไปลึกอาจจะทำให้คนกลัว ครั้งแรกหากคนที่เคยไปไปด้วยจะดีกว่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ 3

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจูงตัวรมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีเพื่อนในพื้นที่เป็นคนจัดการ ไปจัดทริปมา เราแค่ขับรถไปที่ท่าเรือ

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจูงตัวรมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจูงตัวร แต่มีการเพิ่มราคาต่อคนเพราะเป็นช่วงโควิดจะจัดทริปจะเล็กลง แต่ไม่ได้เพิ่มเยอะมาก

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตรงนี้เรื่องบริหารไม่แน่ใจ เพราะไม่ได้พูดคุยกับคนในพื้นที่ เรื่องการบริหารท่องเที่ยวก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรแต่อาหารก็ลดปริมาณลง แต่มีการแจ้งกับนักท่องเที่ยวล่วงหน้าก่อนแล้ว ปูอาจจะตัวเล็กกว่าปกติ

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีข้อเสนอแนะอะไร

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: อยากให้ผู้นำชุมชนมีการเพิ่มการตลาด เพราะถ้าไม่รู้จักคนในพื้นที่หรือไม่ใช่คนในพื้นที่ก็ไม่ว่ามีสถานที่ท่องเที่ยวที่นี่ ให้ Promote เยอะๆ

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: นักท่องเที่ยวบางคนไม่ได้อยากได้ความรู้จากการท่องเที่ยวอาจจะมีแยก route ไปเลย
อยากไปถ่ายรูปแต่ไกด์ดี ถ่ายรูปสวย บอกให้ทำท่าแบบไหน รู้มุมถ่ายรูป ประทับใจ

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด
ผู้ให้สัมภาษณ์: ทราบจากคนในพื้นที่

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร
ผู้ให้สัมภาษณ์: ประทับใจไกด์ ที่ดูแลดีมาก และแม่ครัว และกิจกรรมทำขนมครก

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
ผู้ให้สัมภาษณ์: ก่อนที่จะไปคิดว่าร้อนแน่นอน แต่พอไปไม่ค่อยร้อนมากเพราะเวลาไปแดดไม่แรง
และมีลมเย็นๆ

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสุขและความรู้จากการ
จัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร
ผู้ให้สัมภาษณ์: ไกด์อธิบายก่อนลงทะเลแหวก เป็นช่วงเวลาน้ำขึ้นน้ำลง แต่ส่วนตัวไม่ค่อยชอบ ชอบ
ไปนั่งคุย มีกิจกรรมให้ทำให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม สนุกด้วย มีสอนการทำอาหารด้วยว่าทำยังไงให้
รสชาติดี

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน
อย่างไร
ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้เรียนรู้ เติมน้ำขายของของชาวบ้าน ที่มีขายปู ไม่ได้พูดคุยแต่ไปเดินดู

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร
ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการให้ความรู้ด้านการปลูกหญ้าทะเล เวลาช่วงน้ำขึ้นประมาณขาอ่อนปลาพะยูนก็
จะมากิน ชาวบ้านจะไม่ได้เก็บ

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: เรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่าให้การท่องเที่ยวมารบกวนธรรมชาติ

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าเป็นเรื่องสภาพอากาศ เพราะว่าถ้าฝนตกก็เที่ยวไม่ได้ ทำให้ขาดรายได้จากนักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยว

ผู้ให้สัมภาษณ์ 4

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจูงตัวรมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: โทรศัพท์จูงโดยตรงกับทางชุมชน ที่มีให้ในเว็บไซต์

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจูงตัวรมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจูงตัวร

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่ายังต้องพัฒนาอีกเยอะ ไม่ค่อยโอเคเพราะไม่ค่อยดีคือนักท่องเที่ยว เช่น เรือที่นั่งไม่ค่อยสวย จริงๆสามารถทำได้ดีกว่านี้ได้เยอะ

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ราคาหัวละ 500-600 บาทคิดว่าตัวเลือกอาหารน้อยน่าจะเสริมเมนูอาหารให้เยอะกว่านี้ ตัวเรือที่นั่งน่าจะตกแต่งให้เยอะกว่านี้

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: แก้ไขส่วนที่ลงเรือ ตอนที่นักท่องเที่ยวลงเรือตรงสะพานต้องทำให้มันปลอดภัยมากกว่านี้ ด้านภูมิทัศน์คิดว่ายังไม่ค่อยสะอาด เป็นธรรมชาติแบบต่างจังหวัด ควรทำทางเข้าให้สวยกว่านี้

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่ายังต้องพัฒนาแทบทุกจุด เพราะคนที่มาทำแบบวิถีชาวบ้าน เลยทำดูไม่ค่อยเป็นระบบ คิดว่าการสนับสนุนด้านการเงินเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทั้งถนน ทัศนียภาพต่างๆ

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด
ผู้ให้สัมภาษณ์: พูดปากต่อปากในจังหวัด จากคนที่เคยไป และใน Facebook

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร
ผู้ให้สัมภาษณ์: ประทับใจทะเลแหวกหรือสันหลังมังกร ภูเขาที่กินบนเรือสดมากและไม่อื่น

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้คาดหวังอะไร แต่พอเจอสันหลังมังกรกับทะเลแหวกคือประทับใจมาก

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คนที่นำเที่ยวอธิบายดี แนะนำ บรรยายประวัติให้ฟังสถานที่ต่างๆที่นั่งเรือผ่าน มีกิจกรรมและขนทกรบนเรือ กับร้องเพลงคาราโอเกะบนเรือ ใจดีใจดีรู้มุมถ่ายรูป ถ่ายรูปสวย

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้เรียนรู้ว่าอาชีพวิถีชีวิตชาวบ้านของชุมชนคือทำประมง

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ใจดีได้อธิบายถึงธนาคารเกี่ยวกับธนาคารปูม้า

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าถ้ามีหน่วยงานเข้ามาช่วยเหลือจะทำให้เกิดความยั่งยืนได้ เพราะต้องมีเงินมาลงทุนเพื่อนำมาพัฒนา

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปัญหาหลักเลยคือไม่มีเงินทุนที่จะเอาไปพัฒนาต่อยอดได้ ต้องมีคนที่มีลงทุนและสนับสนุน เช่น หน่วยงานของภาครัฐที่จะมีจัดการเรือถนนและท่าเรือ เพราะผู้สูงอายุลงท่าเรือยากมาก ค่อนข้างอันตราย

ผู้ให้สัมภาษณ์ 5

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจองทัวร์มาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: หาเบอร์ใน search engine แล้วโทรไปจอง

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจองทัวร์มาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจองทัวร์

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่ามีการจัดการที่ดี

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: น่าจะมีการเพิ่มกิจกรรมเข้าไปเพิ่มเพราะทัวร์ค่อนข้างนาน ทำแค่ 2 กิจกรรมเพราะน้ำขึ้นทำให้ทำกิจกรรมบางอย่างไม่ได้

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: สถานที่ตรงลานจอดรถ ถ้ามีลูกค้าเยอะที่ขับรถไปเข้าไปจอดรถก็อาจจะไม่พอ น่าจะมีการพัฒนาให้กว้างเพื่อสามารถรองรับรถให้เยอะขึ้น สะดวกสำหรับคนที่ไปลงแพในกรณีที่ถูกค้าเอารถไปหลายๆคัน

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรจะพัฒนาในส่วนของลานจอดรถที่ให้ทำให้กว้าง เพื่อที่พอลูกค้ามาเยอะจะได้รองรับได้เพียงพอ

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด

ผู้ให้สัมภาษณ์: ดูในทีวี เพื่อนเล่าให้ฟัง และใน social media

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประทับใจธรรมชาติ ที่ยังมีความคิบบอยู่ ที่ไม่สามารถหาได้ในเมือง

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คาดหวังว่าไปแล้วสนุก อาหารอร่อยเสิร์ฟไม่อั้น แต่คุณภาพของปูจะมีความค้อยลงไปหน่อย

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีกิจกรรมและการให้ความรู้ไม่มี มีแค่การนำเที่ยวอย่างเดียว

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยว
โดยชุมชน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าการนำเที่ยว อาหาร การบริการ ถ้าทำได้ดี คนก็อยากไปลูกค้าก็บอกปากต่อปาก
ทำให้เกิดความยั่งยืน

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าสภาพอากาศเป็นอุปสรรคมากในการท่องเที่ยวที่ชุมชน เพราะถ้าฝนตกก็ไป
เที่ยวได้แต่นักท่องเที่ยวก็จะไม่ได้ลงแพไปเที่ยวที่เขาจมป่า ทะเลแหวก

ผู้ให้สัมภาษณ์ 6

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงตัวรมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เพื่อนของพี่สาวเชิญไปท่องเที่ยวที่ชุมชน ไปเป็นคนนำเที่ยว

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจงตัวรมาท่องเที่ยวที่
ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจงตัวร

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: บริหารจัดการได้ดี มีการนัดช่วงเวลาในการออกเรือแต่ลูกค้ามาไม่ทันก็รอ เพราะจุด
ที่ไปค่อนข้างหายาก

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีข้อเสนอแนะอะไร มีการบริการที่ดี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าสถานจอดรถไม่ค่อยดีเพราะเป็นที่จอดกลางแจ้ง ไม่มีบริการกันแดดให้รถ อยากให้พัฒนาให้ช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้กับจุดจอดรถ มีเป็นช่องให้รถจอด

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าตรงลานจอดรถควรพัฒนาให้มีความปลอดภัยมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีค่าบริการจอดรถก็เต็มใจเพราะจะได้มีการรับรองหากกรณีมีการเสียหาย

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด

ผู้ให้สัมภาษณ์: เล่าบอกต่อกันมา

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: อาหารการกินเต็มที่ ไม่อั้น มีการอธิบายถึงความปลอดภัยในการท่องเที่ยว มีการพูดคุยให้ความรู้ต่างๆในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คาดหวังว่าเห็นวิวสวยๆ และอาหารจะเหมือนกับที่ริวิวมาใหม่

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้รับความสนุกด้านการถ่ายรูป ใกล้เคียงรูปร่างจุดมุมมอง และก็มีอธิบายให้ความรู้ต่างๆในสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้มีความรู้ในส่วนนี้ เพราะไปเป็นกลุ่ม สนุกในกลุ่มเพื่อนมากกว่า แต่ก็มีการไปอ่านป้ายให้ความรู้ต่างๆเกี่ยวกับชุมชน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตั้งกลุ่มธนาคารปูม้า

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจกันในชุมชนเพื่อช่วยเหลือกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และต้องมีการปลูกฝังคนในชุมชนให้อนุรักษ์ทั้งธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นเอาไว้

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่รู้ว่าในชุมชนมีการบริหารจัดการในรูปแบบไหน ไม่สามารถตอบได้ว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคในการนำไปสู่ความยั่งยืนของชุมชนและคิดว่าชุมชนอาจจะไม่ต้องมีแรงสนับสนุนจากภาครัฐเพราะคิดว่ามีความเข้มแข็งแล้ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ 7

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจองทัวร์มาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เพื่อนจองให้ ไปประมาณ 15 คน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจองทัวร์มาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจองทัวร์

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าไม่มีปัญหาอะไรด้านบริหารงานด้านการท่องเที่ยวของชุมชน

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีอะไรปรับปรุง อาหารก็ดี

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าตรงการขึ้นเขา ควรจะมีความปลอดภัยมากกว่านี้ เพราะต้องปีนไปถึงยอดเขา ไม่มีตัว safety เลยเพราะคนที่อายุเยอะจะกลัวการขึ้นเขา ต้องไต่ขึ้นไป แต่คนอายุน้อยยังโอเคอยู่

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ระหว่างทางที่จะไปแพและทางเข้าคู่มไม่ค่อยสะอาด แต่ถ้าตรงที่จอดจอร์จน้อยไปหน่อย

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด

ผู้ให้สัมภาษณ์: ลงใน Facebook และ จากเพื่อนๆแนะนำมา

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: น้ำทะเลสวย แต่ตอนขึ้นเขา adventure ดี

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คาดหวังว่าจะได้เห็นวิถีชุมชนและการท่องเที่ยวที่จัดการโดยชุมชน ว่าเป็นอย่างไร

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้บรรยากาศไปอีกแบบ มีหรรษาสัมผัสการท่องเที่ยวที่แปลกและแตกต่างไปอีกแบบ ในด้านความรู้ไม่ได้มีการอธิบาย

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าเรื่องการบริหารจัดการที่ต้องทำเพื่อให้ดีกว่านี้ให้สวยและรองรับคนได้เยอะความนี้ นอกจากนี้แล้วต้องปรับปรุงด้านความสะอาด

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปัญหาที่อยู่ในชุมชน เพราะไม่ได้ไปเจาะลึกด้านการบริหารจัดการ เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าไปสัมผัสได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ 8

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงตัวรมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ติดต่อผ่านเพื่อน โทรไปจองกับทางชุมชน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจองตัวรมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ค่อย professional เท่าไร ต้องค่อยสอบถามไม่มีตารางเวลาที่ชัดเจนในการออกรเรือ และทางนักท่องเที่ยวต้องเป็นคน follow up เองในการสอบถาม เช่น หากเกิดเหตุการณ์ฝนตก

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: แก้ไขเรื่องการประชาสัมพันธ์ ถ้าไม่ใช่คนในพื้นที่ก็จะหายาก การเดินทางไปที่อยาก ถ้าไม่ใช่คนในพื้นที่หรือไม่รู้จักกับชาวบ้านแถวนั้น เพราะข้อมูลมันไม่ได้แนะนำจากการท่องเที่ยว ในจังหวัดจริง

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ
ผู้ให้สัมภาษณ์: การแก้ไขปัญหาเรื่องการติดต่อ คือต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการ PR หรือจ้าง influencer ทำ plan ให้นักท่องเที่ยวจะได้ไปง่ายขึ้น

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าต้องมีการ PR ให้มากขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวสะดวกในการเดินทางไปท่องเที่ยว

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: บริการดีหมด แต่มีปัญหาตอนเดินทางที่ไปว่าค่อนข้างยาก และความสะอาดก็ควรที่จะปรับปรุง ห้องน้ำก็ต้องไปขอเข้าบ้านของชาวบ้านเอา ที่จอดรถก็น้อย

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด

ผู้ให้สัมภาษณ์: เพื่อนใน Facebook ไปมาเลยทักไปถามเพื่อนว่าไปยังไง

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ชอบตอนล่องแพทานข้าว seafood กินไม่อ้วน

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: พอจะรู้อยู่แล้วว่ามันเป็นประมานนี้ ตรงตามที่คาดหมายไว้

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทางไกด์ไม่ได้เล่าถึงความรู้เป็น story ในนักท่องเที่ยวฟัง ถ้าเพิ่มตรงนี้จะได้ดีมาก และไม่มีการมบนแพ

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน ไปถึง
แล้วขึ้นเรือเลย

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยว
โดยชุมชน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ต้องมีหน่วยงานเข้าไปประสานช่วยให้ความรู้ชาวบ้าน และช่วยบริหารให้ดูเป็น
สถานที่ท่องเที่ยว อาจจะให้เป็น route ว่ามีสถานที่ท่องเที่ยว unseen ให้กับนักท่องเที่ยว เพราะที่ตรง
สถานที่ท่องเที่ยวเยอะแต่ไม่ค่อยโปรโมท ทั้งที่มีสนามบินพร้อม ที่เที่ยวก็เยอะ ถ้าไม่รู้จักคนตรงเลย
ก็ไม่รู้เลยว่าที่กินที่เที่ยวอยู่ตรงไหน

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ชาวบ้านก็เป็นปัญหาหลักส่วนหนึ่งเพราะชาวบ้านก็อาจจะไม่ยอมให้มาพัฒนาเป็น
สถานที่ท่องเที่ยวเกินไป เพราะจะไปทำลายความเป็นอยู่ของชาวบ้านในชุมชน และชุมชนขาดการ
ประสานงานกับหน่วยงานภายนอก

ผู้ให้สัมภาษณ์ 9

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงตัวรมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีเพื่อนที่เคยไปแล้วรอบนี้แล้วรู้จักเจ้าของแพเลยติดต่อจงตัวรให้

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจองทัวร์มาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจองทัวร์

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่ามีการเตรียมตัวดี มีอุปกรณ์การปั่นเขาและคนนำทาง แต่เรื่องไกด์คิดต่อไม่เพียงพอต่อการต้องการ เพราะไปกัน 10 คนมีไกด์ดูแลแค่คนเดียวอาจจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ สถานที่ไม่ได้มีความปลอดภัยเพราะไม่มีราวจับที่มั่นคง

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: จะเป็นเรื่องพื้นที่ที่จัดคนให้มาดูให้เพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ในกรณีที่เป็นกลุ่มใหญ่ เพื่อความปลอดภัย อาหารทำได้ดีแต่อาจจะมีการคนเพิ่มเพื่อให้บริการที่ดียิ่งขึ้น

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: อดีมีการโปรโมทตัวชุมชนให้รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เช่น ใน Facebook และการเข้าออกทางขึ้นเขาที่ตอนนี้อาจจะจำกัดได้แค่วัยที่ยังแข็งแรงอยู่ ไม่เหมาะสำหรับผู้สูงวัย แต่ถ้าทำให้มันมีราวจับ มีความปลอดภัยมากขึ้นก็จะทำให้กลุ่มสูงอายุสามารถมาเที่ยวได้อย่างสบายใจ

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: ในส่วนที่จอดรถก็อาจจะทำให้มันดูเป็นกิจลักษณะให้มีป้ายบอก ห้องน้ำก็ต้องเข้าไปขอเข้าจากบ้านของชาวบ้าน ทางชุมชนก็ควรทำให้เป็นห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด

ผู้ให้สัมภาษณ์: เห็นเพื่อนไปและดูใน website ท่องเที่ยวที่มีคนที่เป็น blogger ไปสวยดี

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: จุดที่ประทับใจคือทะเลแหวก เพราะแพจะไปจอดตรงทะเลแหวกพอดีให้
นักท่องเที่ยวเดินลงไปถ่ายรูป

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คาดหวังที่จะเห็นวิวจากมุมสูง ที่ผิวดินก็คิดว่าทริปจะนานกว่านี้หน่อยเพราะใช้เวลา
แต่ละจุดสั้นไป แต่ที่เห็นคือความคาดหวังคือตรงทะเลแหวกเพราะไม่คิดว่าถ่ายรูปออกมาแล้วจะ
สวย

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการ
จัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดดได้ให้ความรู้เกี่ยวกับอนุบาลปู ว่างูตัวเล็กๆ ว่างูก็จะรับซื้อมาดูแลก่อนจะเกิด
ความยั่งยืน ส่วนด้านกิจกรรมก็จะมีถ่ายรูปกับคาราโอเกะ

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน
อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการ
ท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการให้ความรู้เกี่ยวกับธนาคารปูม้า ที่รับซื้อว่างูเพื่อมาดูแลก่อน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การ
พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าน่าจะเป็นเงินทุนในการเอามาพัฒนาพื้นที่ต่อ ต้องมีแหล่งรายได้ถ้าชุมชน
สามารถสร้างรายได้จากการอนุบาลปูมาเรื่อยๆก็สามารถจะเงินตรงนี้ไปพัฒนาชุมชนต่อไปได้ และ
สร้างอาชีพในชุมชนได้ แต่ถ้ามีการโปรคมมากขึ้นก็จะสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาอีก

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดย
ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าปัญหาคือชาวบ้านในชุมชนอาจจะเลือกที่จะไม่พัฒนาต่อ และขาดเงินทุนในการพัฒนาเพราะถ้าไม่สามารถมีเงินทุนหมุนเวียนจากการอนุบาลปู ก็ไม่มีเงินในการไปลงทุนพัฒนาชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ 10

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงท้าวหมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีเพื่อนจงให้

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาในจงท้าว

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าบริหารโอเค ไม่มีปัญหาอะไร

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีอะไรปรับปรุง อาจจะมีการเพิ่มอาหารบนเรือให้มีความหลากหลายมากขึ้น

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: อาจจะมีการพัฒนาบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกรูปแบบ เช่น ถ้ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากก็มีไกด์ที่พูดภาษาอังกฤษได้

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีป้ายติดแนะนำจุดสำคัญและต้นไม้ต่างๆ ทางเดินมีรั้วเพื่อเพิ่มความปลอดภัย แต่ความดิบของธรรมชาติในชุมชนก็สร้างอารมณ์ในการท่องเที่ยวที่แตกต่างไปอีกแบบ

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด
 ผู้ให้สัมภาษณ์: รู้จักจากคนตรงนั้นนำมาให้

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: วิวสวยมาก และได้มีการออกกำลังกายหน่อยๆด้วยตอนขึ้นเขา บรรยากาศดี มีการบริการที่ดีมีถุงมือให้ตอนที่ไปเดินป่า อาหารอร่อย

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ
 ผู้ให้สัมภาษณ์: คาดหวังว่าจะไปที่ชุมชน มีอาหารทะเล ที่กินคาดคือพาไป landmark ตรงที่เป็นชุมชน ต้นไม้ให้ถ่ายรูปเพ็ญรูปร่างมีจุดนี้ด้วยสวยดี

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: โลกได้อธิบายว่าตอนนี้กำลังมีการพัฒนาชุมชน ไม่มีกิจกรรมให้ทำบนแพมี

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร
 ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่ได้ให้ความรู้ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าความเข้มแข็งของชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ มีการทำโครงการอะไรใหม่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวเพื่อที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน การโปรโมทใน Facebook, Instagram, Tik Tok เพื่อให้ดูน่าสนใจขึ้น และต้องมีผู้นำที่เข้มแข็งเพื่อเป็นแกนนำให้กับชาวบ้านในการทำสิ่งใหม่ๆ

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าปัญหาหลักคือในชุมชนมีผู้สูงอายุเยอะทำให้ไม่ถนัดในการใช้ Technology ในการโปรโมทและอาจจะไม่มีการริเริ่มโครงการอะไรใหม่ๆ ถ้ามีองค์กรหรือหน่วยงานมาช่วยเสริมในจุดนี้จะดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ 11

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงตัวรมาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: จงกับทางผู้นำชุมชน

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการจูงตัวรมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหา ไม่ของตนเอง

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการบริหารการท่องเที่ยวเรื่องเส้นทางไม่ค่อยโอเค ป้ายบอกทางยังไม่ดี ในสถานที่พื้นที่ชุมชนก็มีป้ายบอกไม่ค่อยดี

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดยรวมโอเค

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: หลักๆจะเน้นไปด้านการประมง การท่องเที่ยวก็เป็นปัจจัยรองลงมา ก็อยากจะพัฒนาห้องนี้ให้สะอาดและคิดว่านี่ หรือมีป้ายบอกชัดเจน ปรับปรุงพื้นที่ไม่ให้เป็นที่ฝุ่น ถนนยังเป็นถนนลูกรัง

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดยรวมถือว่าโอเคแล้ว

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด

ผู้ให้สัมภาษณ์: มาจากใน Facebook

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประทับใจได้ชมปากทะเล วิวสวย แต่ขึ้นภูเขาเหนื่อยหน่อยแต่ก็จิตใจที่พิชิตได้

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: คาดหวังวิวที่สวยงาม ที่แปลกๆ ไม่เคยเห็น

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้ความรู้ได้ด้านการอนุบาลปูแล้วนำไปปล่อย ไม่ให้คนมาจับปูที่มีไข่ เพื่อเกิดอย่างยั่งยืน ความสนุกก็ได้จากการล่องเรือและปีนภูเขาและชมวิวระหว่างทาง

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีได้คุยกับชาวบ้าน ชาวบ้านพูดถึงวิถีของชาวบ้านมั่งเรือเล็ก การหาปูหาปลา

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เขาก็ไม่ให้ตัดไม้ เพราะถ้ามีการตัดไม้สัตว์ทะเลก็ไม่มีที่วางไข่ ถ้าป่าชายเลนหายไปก็ช่วยป้องกันคลื่น อย่าสู้นามิ และที่หลบของเรือประมงในกรณีคลื่นลมแรง

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ชาวบ้านในชุมชนต้องอยู่ได้ด้วยตนเอง มีความเข้มแข็งในชุมชน

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปัญหาหลักเลยคือไม่มีเงินลงทุนในการพัฒนา เพราะฉะนั้นหน่วยงานรัฐต้องช่วยชุมชน เพราะที่ชุมชนทำตอนนี้ก็คือการช่วยดูแลป่าชายเลนเพราะเป็นแหล่งทำมาหากิน รัฐก็ไม่ต้องจ้างคนมาดูแล สามารถลดค่าใช้จ่ายของภาครัฐได้ แต่ถ้าชาวบ้านเข้าไปอยู่มากเกินไปก็ไม่ดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ 12

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงทัวร์มาท่องเที่ยวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไปติดต่อประธานชุมชนที่หมู่บ้านน้ำราบ ชื่อประธานบังเดีย

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านการท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ไม่มีปัญหาติดขัด ตอนที่ออกไปได้รับคำตอบว่าโอเค ไปถึงก็ติดต่อที่บังเดีย แต่ตอนไปถึงรู้สึกแฉ้งๆ เพราะไม่รู้ที่บังเดียอยู่ไหน ต้องคอยโทรตาม ไม่มีเจ้าหน้าที่หน้าหมู่บ้านมาต้อนรับ ไม่มีแผนประชาสัมพันธ์ไว้ต้อนรับนักท่องเที่ยว

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ถ้าในลักษณะที่เป็นอาชีพแบบเน้นไปที่การท่องเที่ยวเลย ถือว่าการจัดการยังไม่โอเค แต่ถ้าเป็นลักษณะชาวบ้านทำเองก็คือค่อยเป็นค่อยไป ทำเล็กๆ ไม่ใหญ่โต ยังถือว่าก็โอเคเพราะจากการที่ได้ไปพูดคุยกับชาวบ้านการท่องเที่ยวถือว่าเป็นรายได้เสริม ชาวบ้านอาชีพหลักคือการหาปูหาปลา พอมีนักท่องเที่ยวเข้ามาทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น อาจจะยังไม่มียาทุนเข้าไปลงทุน เป็นชาวบ้านไปทำเอง เพราะฉะนั้นก็ยังติดขัดเรื่องความสะดวกสบาย

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ต้องการให้ข้อมูลเรื่องการไปเที่ยวมากขึ้นกว่านี้ เพราะตอนที่ออกเรือไป ตอนที่ไปขึ้นเขา ไม่มีข้อมูลเลยว่าเป็นลักษณะยังไง เราต้องค้นหาเอง ทางชุมชนไม่มีข้อมูลให้เลย

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์: คิดว่าควรปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์ของชุมชน เพราะเวลาที่ลูกค้าไปถึงครัวจะมีคนที่คอยให้ข้อมูล แล้วที่ทราบมาคือชุมชนมีการแบ่งกลุ่มกันรับลูกค้า เราก็เลยไม่รู้ว่าจะต้องไปกลุ่มไหน ไปยังไง

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง

ผู้ให้สัมภาษณ์: น่าจะเรื่องสถานที่ด้วย ยังไม่ค่อยสมบูรณ์เท่าไร ตรงถนน เพราะว่าถ้าฝนตกคงจะและเลยรถคงเข้าไปจอดไม่ได้

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดยส่วนตัวชอบดูที่เป็นชุมชนเชิงอนุรักษ์และธรรมชาติอยู่แล้ว ชอบ search มาจาก Google ดู

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: การที่ออกเรือไปเที่ยว ผ่านป่า โกงกางดูธรรมชาติดี และชอบธรรมชาติและวิวสวยหลังของทะเลที่ขึ้นเป็นดินขึ้นมา มันก็จะเป็นเวลาที่จะมีแผ่นดินที่ขึ้นมา ประทับใจมาก แต่ไม่ประทับใจตรงทางขึ้นเขาเพราะทางลำบาก กลัวเป็นอันตราย

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์: จริงเป็นคนชอบทะเล ออกไปก็ได้รับอากาศที่สดชื่นเมื่อได้ฟองปอดของเราว่าให้ร่างกายเราได้รับความสดชื่นของอากาศ

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้รับว่าอย่างน้อยๆประเทศไทยก็ยังมีธรรมชาติที่สมบูรณ์อยู่ ยังไม่ได้ถูกทำลายไปแล้วก็แหล่งที่ชาวบ้านสามารถหาปลา หาปูเพื่อเลี้ยงชีพได้ ดูจากชาวบ้านในพื้นที่ก็ยังพยายามรักษาสิ่งแวดล้อมไว้อยู่ เพื่อที่เขาจะได้ดำรงชีพ หาเลี้ยงชีพในแง่ของการท่องเที่ยวด้วยและการหาปลาหาปูเพื่อยังชีพ ชาวบ้านมีการอธิบายด้านอาชีพประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรของชุมชนไว้

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ส่วนใหญ่คนที่นี่ก็จะเป็นมุสลิมส่วนใหญ่ เขาก็ยังคงวัฒนธรรมของเขาไว้ มีไปถามคนที่เขาจับเรือว่ายังมีการละหมาดอยู่ไหม เขาก็ยังละหมาด 5 เวลาอยู่ ตามวิถีดั้งเดิม แต่ก็ไม่ได้เคร่งมาก

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: : คิดว่าถ้าชาวบ้านยังรักษาสິงแวดล้อมอย่างที่เป็นอยู่และ ไม่มีนายทุนเข้าไป สร้างอะไรที่มันดูเยอะ ธรรมชาติมันก็ยังคงอยู่ ก็อาจจะมีการปรับปรุงในแง่การบริการ การบริการ ถนนอาหารการกิน ให้มันดีขึ้น มันก็ไปต่อได้ ไม่ใช่ให้นายทุนไปลงทุนทำให้มันก็จะเสียบรรยากาศของธรรมชาติของตรงนั้นไป

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ด้านการประชาสัมพันธ์ และการติดต่อคนในชุมชน อยากฝากททท.ว่าช่วยประชาสัมพันธ์ให้มันดีกว่านี้หน่อย ว่ามันมีแหล่งท่องเที่ยวที่นี่ มีปลาสด ปูสดที่ขึ้นมาจากทะเลเลย อาจจะต้องพัฒนาเรื่องร้านอาหารหรือเรื่องการเดินทาง และสิ่งที่เป็นอุปสรรคมากสำหรับการเดินทางเลยคือป้ายบอกทาง ไม่ดีเลย

บทสัมภาษณ์ Interview Transcript
เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการร่วมมือกับชุมชนภาคในได้เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตัวนโยบายจะเป็นนโยบายในภาพใหญ่ที่จริงๆเราก็มีความร่วมมือกับชุมชนในทุกๆภาคในเรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีการไปสร้างสรรค์ตัวชุมชนให้มีเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ มีความแปลกใหม่เพิ่มมากขึ้น เพื่อจะมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อที่จะนำชุมชนไปโปรโมทกับนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆได้รับทราบ ในเชิงนโยบายของทททจะเป็นนโยบายโดยภาพรวมที่เราจะลงข้อมูลว่าชุมชนมีที่ไหนยังงัยบ้าง สามารถที่จะสร้างสรรค์ข้อมูลเหล่านี้เพื่อนำส่งสู่นักท่องเที่ยวได้อย่างไรบ้าง ด้วยบทบาทของททท.จะเป็นหน่วยงานที่เน้นในการตลาดและประชาสัมพันธ์ ไม่ได้เข้าไปจัดการ โดยละเอียดมากนัก ททท.จะทำงานร่วมกับกรมการพัฒนาชุมชน กรมพัฒนาการท่องเที่ยว อบต. ที่มีหน่วยงานที่บริหารจัดการเรื่องหลังบ้านอยู่บ้างแล้ว ทททมีหน้าที่ที่จะหยิบจับ ประชุมแต่งพื้นที่ชุมชนเหล่านั้นมาสร้างสรรค์ ส่งเสริม สร้างการรับรู้ต่อไปตามหน้าที่ของททท

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการร่วมมือกับองค์กรอื่น เช่น องค์กรภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทาง ททท. มีการร่วมมือกับทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนด้วย มีหลากหลายมาก ทั้งตัวสถาบันการศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว หน่วยงานองค์การมหาชน หรือ รัฐวิสาหกิจ ก็มีการขับเคลื่อนเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปด้วยกันอยู่แล้ว ไม่ว่าจะในมิติใดๆ ททท ก็จะมีร่วมมือกับหน่วยงานพันธมิตร จริงๆเรียกว่าเกือบจะทุกฝ่ายในการขับเคลื่อน จริงๆจะมีตัวกระบวนการทำงานของ ททท. อยู่จะมี 5 ข้อ ที่ทางทททจะทำงานร่วมกันกับหน่วยงานพันธมิตร

1.ทำเพื่อชุมชน

2.ระดมความคิดเห็น คือ การ co-creation workshop ระดมความคิดเห็นกับทุกๆหน่วยงานกับเครือข่ายพันธมิตร เพื่อสร้างสรรค์โปรแกรมท่องเที่ยว โดยโจทย์แต่ละครั้งจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย เป็นวิธีการทำงานตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.การพัฒนาสร้างสรรค์ทรัพยากรชุมชน เช่น กิจกรรมท่องเที่ยว ตัวผลิตภัณฑ์ ปรับปรุงเส้นทางท่องเที่ยวให้มันมีเอกลักษณ์

4.การทดสอบกิจกรรมท่องเที่ยว Product testing เพื่อทดสอบดูว่าสิ่งที่เราพัฒนาสร้างสรรค์มันสามารถขายหรือสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยวได้จริงไหม โดยการทดสอบนี้ก็มีเมื่อก่อนนำกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจริงๆเข้าไปทดสอบ พร้อมกับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

5.สื่อประชาสัมพันธ์ ด้านช่องทางการรับรู้ การขาย กิจกรรม event , media plan trip , แผ่นพับ เป็นตามกระบวนการของทททต่อไป โดยทททจะใช้ 5 ข้อนี้ในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนและทำงานร่วมกับหน่วยงานพันธมิตรเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: หน่วยงานหรือองค์กรของท่านมีนโยบายหรือแผนพัฒนาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนด้านการเงินและการบริหารจัดการกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคใต้ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ด้วยรูปแบบการทำงานของทททที่เป็นไปตามปีงบประมาณ ต้องดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ขององค์กรในแต่ละปี เรื่องนี้ก็มีกำหนดงบประมาณของโครงการ ว่าในรายละเอียดการทำงานมันมีการให้ความสำคัญในการพัฒนาส่งเสริมห่วงโซ่อุปทาน ตัวของห่วงโซ่อุปทานอันนั้นจะทำให้มันมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น แข็งขันได้ในระดับสากล ตัวแผนพัฒนาที่จะมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวก็จะแทรกอยู่ในแผนนั้นด้วย ภายใต้การบริหารจัดการทั้งหมด มีอยู่เหมือนกันในแต่ละปี

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: มีการไปฝึกอบรม หลักๆจะเบียดหัว process งานนิ่งเลยในการไปฝึกอบรมผู้นำชุมชน ซึ่งทททเริ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างเป็นทางการมาตั้งแต่ปี 2560 หลักๆที่จะไปทำคือ การต่อยอดสินค้า การทำ packaging design ออกแบบประสบการณ์ท่องเที่ยวออกแบบการปรับปรุงภูมิทัศน์ ส่งเสริมความรู้ด้านนวัตกรรมต่าง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่สำคัญคือเป็นเรื่องมือด้านตลาดดิจิทัล การเรียนรู้เรื่องการใช้ Facebook , Social media ทั้งหมดทททจะให้เจ้าหน้าที่ในการเป็นองค์ความรู้ที่จะฝึกผู้นำชุมชน เช่น เรื่องการถ่ายรูป การเขียน caption ทำวิดีโอ การตัดต่อ ก็จะมีประเด็นเหล่านี้ในการฝึกทักษะชุมชนแฝงอยู่ด้วยในแต่ละปีที่ทางททททำงาน เพื่อให้มันมีความเกี่ยวข้องกับความเป็นหน่วยงานของทททด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้นำชุมชนสามารถทำสิ่งเหล่านี้เองได้ ไม่จำเป็นต้องไปพึ่ง KOL หรือ Influencers ในการลงพื้นที่เพื่อถ่ายทำที่เกี่ยวในชุมชน แต่ก็ยังมีปัญหา 3 ข้อที่ ททท เจอคือเรื่องความต่อเนื่อง เพราะพอมีคนในชุมชนได้เรียนรู้แล้วพวกเขาก็ไม่ได้ออกไปทำที่ชุมชน เขาก็ไม่ได้ฝึกต่อ พอไม่ทำต่อมันก็ลืมเพราะพอตัวระบบ

feature ใน Application ก็พัฒนาต่อไปเรื่อยและมันเยอะและจำนวนบุคลากรในชุมชนที่มีจำนวนไม่เยอะ เพราะก็เข้าใจว่าบางชุมชนมีคนที่ทำด้านการท่องเที่ยวไม่ได้เยอะมาก และช่วงอายุของคนในชุมชนที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ และชาวบ้านก็ไม่ได้เข้าถึงพวก Application Technology ก็มีผลเพราะก็ต้องเข้าใจด้วยว่าเด็กๆหรือกลุ่มวัยรุ่นในชุมชนไปเรียนหรือไปทำงานที่อื่น ก็ทำให้ททท.เจอปัญหาเรื่องอายุของชาวบ้านด้วย

(Q5) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ในส่วนของ co-creation workshop ก็ทางชุมชนก็เป็นส่วนสำคัญของกิจกรรมนี้ ในการระดมความคิดเห็น เพื่อที่เราจะทำโปรแกรมท่องเที่ยว สินค้าใหม่ๆ เพื่อตอบโจทย์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายต่างๆในแต่ละปี ก็จะเป็นส่วนที่ททท.เน้นน้ำหนักมากๆ ที่ทางชุมชนจะต้องมีเล่าประวัติและความเป็นมาของชุมชนเพื่อททท.จะได้เอาข้อมูลนี้ไปพัฒนา โดยจะแบ่งเป็น 2 อย่างที่ททท.มักจะสร้างสรรค์เป็น new product ขึ้นมา คือ กิจกรรมท่องเที่ยว และ ผลิตภัณฑ์ โดยชุมชนก็จะเป็นคนเลือกว่าจะเอาสิ่งไหนที่น่าสนใจมาเป็นตัวสินค้าใหม่ มาคิดดูนักท่องเที่ยว ซึ่งชุมชนก็จะเข้ามามีส่วนร่วมแบบเต็มๆ

(Q6) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรคของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนและจะลดหรือขจัดอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตัวปัญหาคือจำนวนบุคลากร องค์กรความรู้บางเรื่อง ช่วงอายุช่วงวัย ที่ทางททท.มักจะเจอ เพราะต้องทำความเข้าใจก่อนว่าเรื่องท่องเที่ยวของชุมชนมันเป็นรายได้เสริม พอมันเป็นงานเสริมชาวบ้านเลยไม่ได้มีเวลาทำ ซึ่งจริงๆทางททท.ก็กำลังหาทางออกอยู่ โดยจะมีกระบวนการคัดเลือกชุมชนมาตั้งแต่แรกเลย ที่คัดชุมชนที่มีจำนวนบุคลากรพอสมควรและช่วงวัยที่พอจะเรียนรู้เรื่องราวเหล่านี้ได้ เช่น ชาวบ้านบางชุมชนทำเกษตรก็ต้องไปดูเรื่องต้นไม้ ภูเขา เก็บผลผลิตอาจจะไม่มีเวลามานั่งถ่ายรูปเขียนเอาไป Post ลง และด้วยความที่ชาวบ้านก็เห็นสิ่งเหล่านี้ทุกวันอยู่แล้ว ทำให้ไม่ได้รู้สึกว่ามันมีความแปลกอะไร เป็นความเคยชิน แต่ไรความเป็นจริงถ้าเขา post ลงไป มันส่งผลให้คนอื่นในพื้นที่อื่นๆได้รับรู้และก่อให้เกิดการเดินทางมาท่องเที่ยวได้ ซึ่งในหลายๆครั้งที่ทางททท.มีการจัดฝึกอบรมก็มีการพูดอยู่ทุกครั้ง ให้ผู้นำชุมชนมีการเปลี่ยนมุมมองให้เขารู้สึกว่าสิ่งที่เขารู้สึกว่ามันปกติมันอาจจะไม่ปกติกับคนอื่นนะ ให้เขามี mindset แบบนั้นด้วย เพราะความปกติของเขาอาจจะเป็นความพิเศษกับคนอื่น

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีแผนหรือนโยบายในการส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปีนี้ทางทททได้งบประมาณที่จำกัด และมีการกำหนดพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้หัวข้อการผลิตสินค้าการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานที่ทำให้เกิดการเพิ่มมูลค่า ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีการกำหนดพื้นที่ในจังหวัด น่าน เชียงราย สุโขทัย นครราชสีมา สุพรรณ เพชรบุรี ชลบุรี สตูล เลยกกลายเป็นว่าปีนี้ทางทททต้องทำงานในพื้นที่เป้าหมาย ทำให้พื้นที่บ้านน้ำราบที่อยู่จังหวัดตรัง ทางทททก็เลยยังไม่ได้ไปทำในปีนี้ แต่ในปีถัดไปก็อาจจะเป็นการเชื่อมโยงจากสตูลต่อได้

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: คุณคิดว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนได้หรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ได้เลย เพราะอันนี้จะเป็นแนวทางหลักที่ใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนอยู่แล้ว เพราะว่าทางทททจะยึดหลัก creative tourism เพราะว่าก็เป็นหัวใจหลักที่จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว ในกิจกรรมนั้น เพราะมันก็จะทำให้เกิดประสบการณ์ได้เรียนรู้ร่วมกัน เกิด Local Experience ซึ่งเป็นแนวทางที่ททท.เวลาจะทำงานต้องมีการเลือกทรัพยากรในชุมชน มาสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ทำให้มันมีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร เป็นการจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ชุมชนมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น นับว่า creative tourism เป็นตัวหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และทางททท. มองว่าตัวนี้เป็น Competitiveness

โดยทางททท. มีการไปพูดคุยกับชาวบ้านก่อนที่จะทำ creative tourism โดยมีการคัดเลือกชุมชนก่อนจากหน่วยงานอื่นๆ แล้วก็เอามาคัดเลือกผ่านเกณฑ์ของททท.

จากนั้นก็มีการไปลงพื้นที่ ว่าสภาพความเป็นจริงเป็นอย่างไร จากข้อมูลที่ทททได้มาจากองค์กรอื่นๆ และมีการเกรนกับชุมชนเลยว่านโยบายและแนวทางการทำงานของททท.เป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้ว่าตอนที่มาทำงานด้วยกันจริงๆ เช่น 1 ปี จะจูนกันคิดใหม่ สสำรวจแบบ deep survey ว่าอาหาร กิจกรรม ผู้นำชุมชนโอเคไหม และพูดคุยกับชุมชนว่าถ้ามีกิจกรรมประมาณนี้ทางชุมชนสะดวกไหม ดัดขัดอะไรหรือเปล่า

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ททท.จะยึดหลักในการสามารถเพิ่มมูลค่าได้ สามารถสร้างสรรค์ พัฒนาต่อยอด
สร้างมูลค่าได้ จะมีอยู่ 6 ประเภท

- 1.กิจกรรม
- 2.อาหาร
- 3.ที่พัก
- 4.แหล่งท่องเที่ยว / สถานที่
- 5.ของที่ระลึก
- 6.การบริการหรือบุคลากร

ในการสร้างสรรค์สินค้าใน 6 ประเภทที่เป็นทุนทรัพยากรของชุมชนนี้จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้
โดยทางทททจะคัดเลือก 1-2 จากใน 6 ประเภทของชุมชน ในการเอามาสร้างสรรค์ที่จะสามารถตอบ
โจทย์กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเวลาทททลงไป deep survey จะลงไปด้วยสายตาหลัก 6 ข้อนี้ว่าเราจะมองหา
6 ประเภทนี้ว่าจะมีอะไรที่สามารถเอาไปสร้างสรรค์ สร้างมูลค่าเพิ่มได้ ที่มันเพิ่มทั้งมูลค่า แข็งขันได้
เรียกให้คนมาเที่ยวได้หรือว่าขายของได้เพิ่มมากขึ้น และต้องมีความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ตาม
งบประมาณที่เรามีและในระยะเวลาที่เรามี

(Q10) ผู้สัมภาษณ์ : ท่านคิดว่ากาการท่องเที่ยวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและชนชาติใน
ชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คิดว่ามีผลมาก การเติบโตของนักท่องเที่ยวตอนปี 2019 ก่อนโควิดนักท่องเที่ยว
ต่างชาติเข้ามาบ้านเราเกือบ 30 ล้านคน ซึ่งผลกระทบจากนักท่องเที่ยวจะแบ่งหลักๆได้โดยคือ
วัฒนธรรม กับ ชนชาติ

โดยด้านวัฒนธรรม คือ เรื่องอาชญากรรม ค่าครองชีพ หลอกหลวงเอาไรด์เอาเปรียบ ปัญหาเพศ
พาณิชย์ เรื่องความเสมอภาพในการพัฒนาเฉพาะพื้นที่ ปัญหาค่านิยม การเปลี่ยนแปลงประเพณี การ
ลดคุณค่าของงานศิลปะ หัตถกรรม สิ่งเหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมทั้งหมด ที่พอมี
นักท่องเที่ยวเข้ามาจำนวนมากก็เข้ามาเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ

อีกด้านคือด้านสิ่งแวดล้อม อย่างที่เราทราบกันคือความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ทั้งด้านการ
บุกรุก มลภาวะ อาคารสิ่งปลูกสร้าง สายไฟ น้ำเสีย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวก หลักๆก็คือไม่ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมเท่าไร ซึ่งก็เป็นปัญหาหลักๆทั้ง 2 ด้านที่ทางททท
เจออยู่ ก็มีข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากสิ่งเหล่านี้อยู่ ซึ่งบางอย่างทางหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด
พยายามที่จะร่วมมือกันแก้ปัญหาเหล่านี้อยู่ อันไหนที่มันทำเร่งด่วนได้ก็ทำ เพราะตอนนี้ก็เน้นเรื่อง
ความยั่งยืนให้กับแหล่งท่องเที่ยว โดยทำทั้ง 2 มุมเลย คือ การให้ความรู้ผู้ประกอบการและให้ความรู้

กับนักท่องเที่ยว ว่าให้มีการท่องเที่ยวแบบมีความรับผิดชอบ การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนคืออะไร เพราะว่าเบื้องต้นหน่วยงานภาครัฐก็ยังไม่อยากใช้กฎหมายในการไปผูกติดกับทั้งผู้ประกอบการ อยากให้ทุกคนคิดๆก่อน ไม่อยากใช้กฎหมายเป็นตัวบีบบังคับ อธิบายให้เป็นจิตสำนึกมากกว่า บางอย่างก็แก้ปัญหาไปได้บ้างทั้งเรื่องวัฒนธรรม มลภาวะ เรื่องการทิ้งขยะ แต่ถ้าในเชิงโครงสร้าง ผู้เกี่ยวข้องจะเยอะ อาจจะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย ในอนาคตก็จะต้องค่อยๆพัฒนากันไป เพราะบางคนอาจจะคิดว่าใช้ในกฎหมายบังคับอาจจะดีมากกว่า แต่บางครั้งเจ้าหน้าที่รัฐก็อาจจะใช้ช่องทางนี้ในการทุจริตอีก เบื้องต้นอยากที่จะใช้จิตสำนึกก่อน เป็นการสร้างความรู้สึกเบื้องต้น ว่าถ้าคุณทิ้งขยะลงในทะเลอันดามัน วันหนึ่งอาชีพของคุณก็จะหมดไป ลูกหลานของคุณก็จะไม่มีงานทำ ต้องให้ความร่วมมือกันทุกฝ่ายทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐเพื่อทำให้มันเกิดความยั่งยืน

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้คงอยู่ต่อไปอย่างไร หรือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีโครงการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนในประเด็นการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ททท.มีการให้ความรู้กับชาวบ้านเรื่องความยั่งยืน มีแผนอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยจะมีทั้งหมด 6 ข้อ

1. การดำเนินงานทางการวางแผนและวิชาการ
2. การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
3. การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว
4. การจัดประชุมสัมมนาในการแก้ไขปัญหาทางท่องเที่ยว
5. การรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
6. การจัดตั้งมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

คือนโยบายที่ททท.เคยมี เมื่อประมาณ 20-30 ปีที่แล้ว แต่ในปี 62 ททท.มีการทำ responsible tourism ซึ่งโครงการนี้จะมีแนวทางปฏิบัติของ 4 ฝ่าย ที่สำคัญ คือ ชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐ ว่า 4 ฝ่ายจะมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างไรที่จะทำให้การท่องเที่ยวมีความรับผิดชอบและความยั่งยืนต่อไป เวลาททท.ลงพื้นที่ก็จะพูดคุยด้วยหลักการนี้ โดยในปี 62 จะมีพื้นที่ตัวอย่างที่สามารถทำโครงการ responsible tourism ได้อย่างเต็มที่เลยคือที่จังหวัดกระบี่ 4 ชุมชน แม่ฮ่องสอน 6 ชุมชน เป็น role models ทั้ง 10 ชุมชน มีการจัดการที่รับผิดชอบต่อรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอยู่แล้วด้วย ททท.ก็เข้าไปช่วยจัดระบบว่าแนวทางปฏิบัติมีกี่ข้อ สามารถทำได้จริงไหม ประสบความสำเร็จ

ทั้งหมด เช่นที่ชุมชนแหลมสัก ที่จังหวัดกระบี่ และ ห้วยตองก้อ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่มีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ต่อเนื่องจากโครงการ Responsible tourism ที่ทางททททำปี 62 ว่ามีการนิยามการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบว่าเป็นการท่องเที่ยวที่สร้างผลกระทบน้อยที่สุด เคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม อนุรักษ์และสืบทอดประเพณี วิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น ปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการสร้างประสบการณ์และความเพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวและก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่คนในท้องถิ่น แต่ในแนวทางของทางการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบจะมี 8 แนวทาง

1. ลดผลกระทบทางลบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
 2. ยกระดับทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น
 3. ให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสุขภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
 4. สร้างประสบการณ์ที่เพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวโดยเชื่อมต่อกับวัฒนธรรม ธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น
 5. ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจทั้งที่เป็นบุคคลและกลุ่ม
 6. รับผิดชอบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
 7. สร้างแหล่งท่องเที่ยวให้น่าอยู่และน่าเที่ยว
 8. พัฒนาและปลูกจิตสำนึกการท่องเที่ยวแบบรับผิดชอบร่วมกันทุกภาคส่วน
- เป็นแนวทางใหญ่ของ responsible tourism และจะแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบที่จะมีหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ จะมีแนวทางปฏิบัติที่แยกกันเพื่อที่จะไปถึงเป้าหมายคือการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ททท.มี 4 ข้อหลักๆ คือ

1. บุคลากร ที่มีจำนวนไม่เพียงพอ โดยส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้สูงอายุ ก็ส่งผลให้ขาดทักษะการจัดการโดยภาพรวม และ ทักษะในการทำการตลาด การประชาสัมพันธ์ บางครั้งก็ขาดการต่อเนื่องในการ

บริหารจัดการ ตอนที่ผู้นำไม่อยู่ คนจำนวนน้อยอยู่แล้วถ้าขาดผู้นำชุมชนที่ทำหน้าที่ประสานงานก็ทำให้คนในชุมชนทำงานต่อเนื่องไม่ได้

2.งบประมาณที่มีจำนวนจำกัด บางครั้งก็ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุนด้วย

3. แผนการทำงานที่ชัดเจน เพราะบางชุมชนจะไม่มีแผนการทำงานที่ชัดเจน ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ก็ทำให้ชุมชนขาดการเป็นเอกฉันท์และเสนอให้คิดว่าชุมชนควรมีแผนการทำงานเพราะเวลาหน่วยงานภายนอกเข้ามาทำงานสนับสนุนก็จะเข้ามาในตัวชีวิตของตนเอง แล้วก็ไปทำในสิ่งที่ชุมชนไม่ต้องการ ทำตามเป้าหมายตัวเอง พอเสร็จก็ไป พอแต่ละหน่วยงานเข้ามารวม พอผลงานออกมาหน้าตามันก็ไปคนละทิศทางเลย ดังนั้นชุมชนควรมี master plan หรือ พิมพ์เขียวหลัก ว่ามีแผนจะทำอะไร สิ่งไหนในชุมชนที่ยังขาดอยู่ พอหน่วยงานภายนอกเข้ามา หรือผู้นำชุมชนก็สามารถบอกได้ว่าต้องการอะไร ทำให้ชุมชนมีทิศทางและสามารถรักษาเอกฉันท์ อัตลักษณ์ของตัวเองไว้ได้ และเกิดความต้องการที่พอระหว่างหน่วยงานภายนอกและคนในชุมชน

4.หน่วยงานที่เข้าไป มีแผนและตัวชีวิตคนละอย่าง ไม่เป็นไปตามความต้องการของคนในชุมชน มันก็เลยทำให้ชุมชนมีทิศทางที่เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยตามหน่วยงานที่เข้ามาสนับสนุน เดียวก็มีรม ป้ายติด โต๊ะ เก้าอี้ พอเสร็จแล้วชุมชนก็จะออกมาหน้าตาแปลกประหลาดไปเลย

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไร ในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: เดินไปด้วย responsible tourism ที่จะใช้แนวทางนี้ในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งในทุกๆมิติทั้งเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ไม่ให้ใครเอาเปรียบใคร ทั้งตัวชุมชนเองและผู้ประกอบการเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ 2

(Q1) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการร่วมมือกับชุมชนภาคในได้เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ในภาพรวมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายให้การสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนทุกภูมิภาค ในประเด็นการสร้างสรรคสินค้าทางการท่องเที่ยว สร้างการรับรู้การประชาสัมพันธ์ เป็นหลัก ทั้งนี้ภายใต้การดำเนินงานได้มีการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในกระบวนการทำงานด้วย

(Q2) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการร่วมมือกับองค์กรอื่น เช่น องค์กรภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : โดยปกติ ททท. จะทำงานร่วมกับพันธมิตรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสังคม ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเช่น อพท. กรมการพัฒนาชุมชน กรมการท่องเที่ยว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย บริษัท บอร์น ดิสติงชัน จำกัด บริษัท Find Folk จำกัด บริษัท อุดาชี จำกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันอาหาร สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) ฯลฯ ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยเฉพาะ ซึ่งจะมีกระบวนการทำงานที่สำคัญร่วมกัน ดังนี้

1. คัดเลือกชุมชน
 2. ระดมความคิดเห็น Co-Creation Workshop
 3. พัฒนา/สร้างสรรค์ทรัพยากรชุมชน เช่น กิจกรรม ผลิตภัณฑ์เส้นทางท่องเที่ยว
 4. ทดสอบกิจกรรมท่องเที่ยวจากกลุ่มเป้าหมาย (Product Testing)
 5. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ส่งเสริมการขายผ่านช่องทางต่างๆ เป็นต้น
- กระบวนการดังกล่าวข้างต้น เป็นแนวทางสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่ ททท. ดำเนินการร่วมกับองค์กรอื่นมาโดยตลอด

(Q3) ผู้สัมภาษณ์: หน่วยงานหรือองค์กรของท่านมีนโยบายหรือแผนพัฒนาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนด้านการเงินและการบริหารจัดการกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคใต้ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นโยบายหรือแผนพัฒนาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ โดยหน่วยงานมีรูปแบบการทำงานตามปีงบประมาณ ที่ได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ขององค์กรในแต่ละปี เรื่องดังกล่าวเป็นหลักในการกำหนดงบประมาณและการบริหารจัดการโครงการ ในรายละเอียดการทำงานที่ให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์/พัฒนา/ส่งเสริมห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ในบริบทของสินค้าการท่องเที่ยว (แหล่งชุมชน แหล่งธรรมชาติแหล่งวัฒนธรรม ฯลฯ) กล่าวโดยสรุปคือนโยบายด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการจะเกี่ยวเนื่องกับแผนและเป้าหมายขององค์กรในแต่ละปีว่าจะมีแนวทางการทำงานอย่างไร

(Q4) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชนหรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ด้านการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชน ททท. ได้มีการดำเนินงานอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี 2560

จนถึงปัจจุบันในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านการพัฒนาต่อยอดสินค้าและอาหารด้วยนวัตกรรม
- ด้านการออกแบบ Packaging Design
- ด้านการออกแบบประสบการณ์ท่องเที่ยว Experience Design
- ด้านการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์/พื้นที่ในชุมชน Landscape
- ด้านส่งเสริมความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ด้านส่งเสริมความรู้/เครื่องมือด้านการตลาดดิจิทัล
- ด้านส่งเสริมต่อยอดการตลาดกับคู่ค้าภาคเอกชน

(Q5) ผู้สัมภาษณ์ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ททท. มีกิจกรรมที่เป็นหนึ่งในกระบวนการที่สำคัญในการทำงาน คือ กิจกรรมระดมความคิดเห็น (Co-Creation Workshop) ที่นำแนวคิด Collaboration สร้างโมเดลหุ้นส่วนความสำเร็จระหว่างพันธมิตรภาครัฐ ภาคการศึกษา ภาคเอกชน เครือข่ายต่างประเทศ มาทำงานร่วมกับชุมชน โดยสรรหาพันธมิตรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาร่วม Co-Creation Workshop สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมสินค้า บริการท่องเที่ยวใหม่ๆ หรือผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีคุณค่าร่วมกัน

(Q6) ผู้สัมภาษณ์ : ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรคของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนและจะลดหรือขจัดอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุปสรรคของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่ ททท. พบโดยมากจะเป็นอุปสรรคด้านบุคลากรในการทำงานที่มีจำนวนจำกัด รวมไปถึงองค์ความรู้ในบางเรื่องช่วงอายุที่มีผลต่อการสร้างสรรค์สินค้า เช่น การทำการตลาดออนไลน์ การประยุกต์เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าทางการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งวิธีการบริหารจัดการอุปสรรคคือมีการกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกชุมชนที่เข้าร่วมทำงาน

โดยการกำหนดให้มีบุคลากรจำนวนเพียงพอ และหลากหลายช่วงวัย ให้สอดคล้องกับทรัพยากรในชุมชนที่จะได้รับการเพิ่มมูลค่าหรือพัฒนาศักยภาพในอนาคต

(Q7) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีแผนหรือนโยบายในการส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: เนื่องด้วยในปีนี้ ททท. มีงบประมาณจำกัด รวมทั้งพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว “การผลักดันสินค้าทางการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานให้เกิดการเพิ่มมูลค่า” โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีพื้นที่ในจังหวัดน่าน เชียงราย สุโขทัย นครราชสีมา สุพรรณบุรี เพชรบุรี ชลบุรี และสตูล จึงทำให้ ททท. ต้องดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายดังกล่าว

(Q8) ผู้สัมภาษณ์: คุณคิดว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนได้หรือไม่ อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: การทำงานที่เป็นแนวทางหลักของ ททท. สำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ จะยึดหลักของ CREATIVE TOURISM คือ การที่นักท่องเที่ยว มีส่วนร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมในพื้นที่นั้นๆ ก่อให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้แลกเปลี่ยนร่วมกัน (Local Experience) การคัดสรรทรัพยากรต่างๆ ในชุมชนมาสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนกันเป็นการจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างให้ชุมชนมีความสามารถในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น

(Q9) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ททท. ใช้แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จะยึดจากการเพิ่มมูลค่าให้กับทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชนที่สามารถสร้างสรรค์/พัฒนาต่อยอด / สร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้ง 6 ประเภท อันได้แก่

- 1.กิจกรรม
- 2.อาหาร
- 3.ที่พัก
- 4.แหล่งท่องเที่ยว/สถานที่
- 5.ของที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์
- 6.การบริการ/บุคลากร

ซึ่งจะตั้งโจทย์ด้วยการคัดเลือกทรัพยากรการท่องเที่ยวจาก 6 ประเภท ว่าทรัพยากรใดสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงสุดในการคัดเลือกมาสร้างสรรค์ หากชุมชนสามารถพัฒนาทรัพยากรทั้ง 6 ประเภท

ได้เป็นอย่างดี ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย จะเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนได้เป็นอย่างดี

(Q10) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและชนชาติในชุมชนอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: สามารถแบ่งผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อด้านวัฒนธรรมและด้านชนชาติ สิ่งแวดล้อม

- ด้านวัฒนธรรม 1.ปัญหาเพศพาณิชย์ 2.ปัญหาอาชญากรรม 3.ปัญหาค่าครองชีพ 4.ปัญหาการหลอกลวงเอาเปรียบนักเรียนนักท่องเที่ยว 5.ปัญหาความเสมอภาคในการมุ่งเน้นพัฒนาเฉพาะพื้นที่ 6.ปัญหาค่านิยมที่ถูกต้อง 7.ปัญหาการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณี 8.ปัญหาความขัดแย้งระหว่างเจ้าของท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว 9.ปัญหาการลดคุณค่าของงานศิลปหัตถกรรม

- ด้านชนชาติสิ่งแวดล้อม : 1.ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว และปัญหามลภาวะ 2.ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ 3.ปัญหาอาคารและสิ่งปลูกสร้าง 4.ปัญหาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม

(Q11) ผู้สัมภาษณ์: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้คงอยู่ต่อไปอย่างไร หรือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีโครงการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนในประเด็นการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและชนชาติอย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: ททท. ได้มีนโยบายในการจัดทำแผนอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยมีจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

- 1.การดำเนินงานทางด้านการวางแผนและวิชาการ
- 2.การสนับสนุนด้านงบประมาณในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว
- 3.การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว
- 4.การจัดประชุมสัมมนาในการแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว
- 5.การรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
- 6.การจัดตั้งมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

โดยในหัวข้อของ “การรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว” ได้มีการดำเนิน

โครงการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนในประเด็นการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านวัฒนธรรมและชนชาติ เช่น โครงการ Responsible Tourism ในปี 2562 ที่ได้ดำเนินการในพื้นที่ชุมชนแหลมสักนาติน ทุ่ง

ห้วยเพ็ง หนองทะเล จังหวัดกระบี่ และชุมชนบ้านห้วยฮี บ้านห้วยแก้วบน บ้านเมืองแพม บ้านผามอน บ้านเมืองปอน บ้านห้วยตองกือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

(Q12) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์: ทางททท. ก็จะยึดหลักตาม Responsible tourism 8 แนวทางการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อ

- 1) ลดผลกระทบทางลบ ด้านสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม
- 2) ยกย่องวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น
- 3) ให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น
- 4) สร้างประสบการณ์ที่ผลิตเพลินให้กับนักท่องเที่ยวโดยเชื่อมต่อกับธรรมชาติวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น
- 5) ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจทั้งที่เป็นบุคคลและกลุ่ม
- 6) รับผิดชอบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- 7) สร้างแหล่งท่องเที่ยวให้น่าอยู่และน่าเที่ยว
- 8) พัฒนาและปลูกจิตสำนึกการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อส่วนรวมกันทุกภาคส่วน

(Q13) ผู้สัมภาษณ์: ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์:

- 1.บุคลากร: มีจำนวนไม่เพียงพอ โดยมากจะเป็นผู้สูงอายุที่ผู้รับผิดชอบ จึงอาจส่งผลให้ขาดทักษะในการจัดการในภาพรวมและทักษะในการทำการตลาดออนไลน์ ทั้งยังขาดความต่อเนื่องในการบริหารจัดการในครั้งที่ผู้นำไม่อยู่
- 2.งบประมาณ: มีจำนวนจำกัด และบางครั้งขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุน
- 3.แผนการทำงานที่ชัดเจน: โดยส่วนมากชุมชนจะไม่มีแผนการทำงานที่ชัดเจน จึงทำให้ชุมชนขาดความเป็นเอกลักษณ์ หรือตัวตนของตนเองไปในบางครั้ง
- 4.หน่วยงาน: ที่เข้าไปร่วมทำงานมีแผนงานตัวชี้วัดกันคนละอย่าง จึงทำให้ชุมชนไม่มีทิศทางที่ชัดเจน เปลี่ยนแปลงไป ตามหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุน

(Q14) ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ททท. จะดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบของหน่วยงาน
ภาครัฐจำนวน 8 แนวทางซึ่งเป็นแนวทางในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานในการ
พัฒนาการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความยั่งยืนของ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มี
มาตรการในการป้องกันไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการและมีการแนวทาง
ในการปกป้องการกระทำผิดที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ประกอบการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ภาคผนวก ข

แบบประเมินดัชนีชี้วัดความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

(Content Validity Index: CVI)

หัวข้องานวิจัย : การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Studying community-based tourism management model for sustainability tourism development)

คำชี้แจง : ขอให้ท่านพิจารณาข้อความแบบสอบถามแล้วให้คะแนนลงในช่องว่างที่ท่านพิจารณาตามความเหมาะสม

การประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย (CVI) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในเรื่องของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของข้อคำถาม เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น และนำไปสร้างเครื่องมือวิจัยในลำดับถัดไป โดยผู้วิจัยจะนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปใช้ในการปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการประเมินงานความสอดคล้องของงานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ นางสาวชญานุช ยุทธวรวิทย์ รหัส 6350373 ราชวิทยาลัยนิพนธ์ กจกจ697 (Thematic Paper MGMG697) หลักสูตรการจัดการธุรกิจ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

หลักเกณฑ์การให้คะแนนค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index : CVI)

ระดับ 4 หมายถึง สอดคล้องอย่างยิ่ง

ระดับ 3 หมายถึง สอดคล้อง

ระดับ 2 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สอดคล้องอย่างยิ่ง

โดยวัตถุประสงค์สำหรับงานวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยใช้ชุมชนบ้านน้ำราบ
2. เพื่อระบุถึงอุปสรรคและปัญหา เพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ

โดยการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย (CVI) ได้รับการ
อนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ดร.ธนวรรณ วรสิงห์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ
2. คุณ วรรณา เอี่ยมตราชัย ตำแหน่ง Tour Leader
3. คุณ นริศรา โฉมเฉลา ตำแหน่ง Key account manager

ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์และขอขอบคุณล่วงหน้าจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมิน
ดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย (Content Validity Index :
CVI) เพื่อนำไปปรับปรุง แบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยจำทำการนำ
แบบสอบถามฉบับปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทำการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่ทางผู้วิจัยได้ทำการ
กำหนดไว้ เพื่อได้รับองค์ความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อ
การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อนำผลวิจัยออกไปเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และเป็น
แนวทางให้แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อนำไปสู่ความ
ยั่งยืนและเพื่อเป็นโมเดลของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 1 : ข้อคำถามเกี่ยวกับมิตีความร่วมมือและเครือข่าย

ข้อคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน CVI
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง	4	2	4	0
องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร	4	3	4	1
ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก	4	4	4	1
ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง	3	2	4	0
เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร	3	3	4	1
ภาคนักท่องเที่ยว				
ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงทัวร์มาท่องเที่ยวอย่างไร	4	4	4	1
ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านจูงใจมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ	4	4	4	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการร่วมมือกับชุมชนภาคในใต้เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร	4	4	4	1
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการร่วมมือกับองค์กรอื่น เช่น องค์กรภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร	4	4	4	1

ส่วนที่ 2 : มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ

ข้อคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน CVI
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ	4	2	4	0
ภาคนักท่องเที่ยว				
ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร	4	3	3	1
ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ	4	3	4	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
หน่วยงานหรือองค์กรของท่านมีนโยบายหรือแผนพัฒนาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนด้านการเงินและการบริหารจัดการกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคได้อย่างไร	4	3	3	1

ส่วนที่ 3 : มิติความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน

ข้อความคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน CVI
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร	4	4	3	1
วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี	3	4	4	1
เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา	4	4	3	1
ภาคนักท่องเที่ยวน้ำ				
หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง	4	3	3	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชนหรือไม่ อย่างไร	4	4	3	1

ส่วนที่ 4 : มิตีความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อความ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน CVI
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร	4	4	4	1
ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร	3	4	4	1
ภาคนักท่องเที่ยว				
ท่านคิดว่าจุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง	4	3	4	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไร	4	4	4	1
ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรคของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนและจะลดหรือจัดอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร	3	4	3	1

ส่วนที่ 5 : มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด

ข้อความ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน CVI
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร	4	4	4	1
ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร	3	4	3	1
ภาคนักท่องเที่ยว				
ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด	4	4	4	1
สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร	4	4	4	1
อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ	4	3	4	1
ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร	4	3	4	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีแผนหรือนโยบายในการส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร	4	4	4	1
คุณคิดว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนได้หรือไม่ อย่างไร	4	2	4	0
ท่านมีนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนอย่างไร	4	2	3	0

ส่วนที่ 6 : มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ

ข้อความ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน CVI
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนอย่างไร	4	4	4	1
ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร	4	4	4	1
ภาคนักท่องเที่ยว				
ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร	4	3	4	1
ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร	4	3	4	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติในชุมชนอย่างไร	4	3	3	1
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้คงอยู่ต่อไปอย่างไร หรือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีโครงการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนในประเด็นการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างไร	4	4	4	1

ส่วนที่ 7 : มติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและ
ด้านสังคม

ข้อคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน CVI
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4	4	4	1
ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	4	4	4	1
ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน	4	4	4	1
ภาคนักท่องเที่ยว				
ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4	3	3	1
ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	4	2	4	0
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	4	3	3	1
ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	4	4	4	1
ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน	4	4	4	1

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ทางผู้วิจัยขอขอบคุณที่สละเวลามาประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย (CVI) ในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ค

การประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย
(Index of item objective congruence: IOC)

หัวข้องานวิจัย : การศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Studying community-based tourism management model for sustainability tourism development)

ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) คือ ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาและตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Content Validity) รวมไปถึงโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น และนำไปสร้างเป็นเครื่องมืองานวิจัยเป็นลำดับถัดไป โดยทางผู้วิจัยจะนำเสนอแนะของผู้ประเมินคำถามงานวิจัยนี้ไปปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น การประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย (IOC) เป็นส่วนหนึ่งของ นางสาวชญานุช ยุทธวรวิทย์ รหัส 6350373 ราชวิทยาสารนิพนธ์ กจกจ697 (Thematic Paper MGMG697) หลักสูตรการจัดการธุรกิจวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย (IOC) โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถามเป็นมาตรวัด 3 ระดับ ดังนี้

- ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยวัตถุประสงค์สำหรับงานวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยใช้ชุมชนบ้านน้ำราบ
2. เพื่อระบุถึงอุปสรรคและปัญหา เพื่อนำไปใช้ในโมเดลการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมและแก้ไขการท่องเที่ยวชุมชนบ้านน้ำราบ

โดยการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย (IOC) ได้รับการอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. ดร.ชนวรรณ วรสิงห์ อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. คุณ วรรณณา เอี่ยมตราชัย ตำแหน่ง Tour Leader

3. คุณ นริศา โฉมเฉลา ตำแหน่ง Key account manager

ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์และขอขอบคุณล่วงหน้าจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย (IOC) เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยจะทำการนำแบบสอบถามฉบับปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทำการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่ทางผู้วิจัยได้ทำการกำหนดไว้เพื่อได้รับองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อนำผลวิจัยออกไปเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ และเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนและเป็นโมเดลของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 1 : ข้อคำถามเกี่ยวกับมิตีความร่วมมือและเครือข่าย

ข้อคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)	1	2	3	

องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐที่เข้ามาสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีองค์กรใดบ้าง	+1	+1	+1	1
องค์กรภายนอกทั้งภาคเอกชนและภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร	+1	+1	+1	1
ท่านคิดว่าจุดไหนของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบที่ต้องการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก	+1	+1	+1	1
ในชุมชนบ้านน้ำราบเมื่อมีองค์กรภายนอกมาสนับสนุนเคยมีปัญหา หรือข้อขัดข้องอย่างไรบ้าง	+1	0	+1	0.6
เมื่อประสบปัญหาความขัดแย้งทางชุมชนมีการแก้ไขสถานการณ์อย่างไร	+1	0	+1	0.6
ภาคนักท่องเที่ยว				
ในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบท่านจงตัวรมาท่องเที่ยวอย่างไร	+1	+1	+1	1
ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบ้างในการประสานงานด้านจรรยาบรรณที่ชุมชนบ้านน้ำราบ	+1	+1	+1	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการร่วมมือกับชุมชนภาคในได้เพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร	+1	+1	+1	1
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการร่วมมือกับองค์กรอื่น เช่น องค์กรภาคเอกชนเพื่อสนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร	+1	+1	+1	1

ส่วนที่ 2 : มิติการส่งเสริมศักยภาพทั้งด้านการเงินและด้านการบริหารจัดการ

ข้อความ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
	1	2	3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				

จากการดำเนินงานในปัจจุบันท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุงด้านการเงินและด้านการบริหารของชุมชนบ้านน้ำราบ	+1	0	+1	0.6
ภาคนี้เกี่ยวข้อง				
ท่านคิดว่าคิดว่าชุมชนบ้านน้ำราบมีการบริหารด้านการท่องเที่ยวได้ดีหรือไม่อย่างไร	+1	+1	+1	1
ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรด้านการบริหารการท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบ	+1	0	+1	0.6
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
หน่วยงานหรือองค์กรของท่านมีนโยบายหรือแผนพัฒนาเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนด้านการเงินและการบริหารจัดการกับการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในภาคใดอย่างไร	+1	0	+1	0.6

ส่วนที่ 3 : มิตិความเป็นผู้นำชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความปรองดองให้กับชาวบ้านในชุมชน

ข้อคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
	1	2	3	

ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
บทบาทของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	1
วาระดำรงตำแหน่งในการดำรงตำแหน่งของผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบกี่ปี	+1	+1	+1	1
เมื่อชุมชนบ้านน้ำราบเกิดปัญหาใครเป็นผู้เสนอแนวทางการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	1
ภาคนักท่องเที่ยว				
หากท่านเป็นผู้นำชุมชนบ้านน้ำราบคุณต้องการแก้ไขหรือพัฒนาชุมชนในจุดใดบ้าง	+1	+1	+1	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการสนับสนุนด้านการฝึกอบรมผู้นำชุมชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชนหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	1

ส่วนที่ 4 : มิติความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อความ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				

ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร	+1	+1	+1	1
ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบมีผลดีอย่างไร	+1	+1	+1	1
ภาคนี้ท่องเที่ยว				
ท่านคิดว่า จุดไหนในชุมชนด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ควรแก้ไขหรือปรับปรุง	+1	+1	+1	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายการส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างไร	+1	0	+1	0.6
ท่านคิดว่า อะไรคืออุปสรรคของความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนและจะลดหรือขจัดอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร	+1	0	+1	0.6

ส่วนที่ 5 : มิติการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านการเงินและด้านการตลาด

ข้อคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				

ท่านคิดว่าจุดเด่นของชุมชนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร	+1	+1	+1	1
ชุมชนบ้านน้ำราบมีกิจกรรมการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์อย่างไร	+1	+1	+1	1
ภาคนักท่องเที่ยว				
ท่านทราบถึงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบจากแหล่งข้อมูลใด	+1	+1	+1	1
สิ่งที่ท่านประทับใจที่สุดในการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบคืออะไร	+1	+1	+1	1
อะไรคือสิ่งที่ท่านคาดหวังจากการมาท่องเที่ยวที่ชุมชนบ้านน้ำราบ	+1	+1	+1	1
ท่านได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวทั้งในเชิงความสนุกและความรู้จากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีแผนหรือนโยบายในการส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านน้ำราบอย่างไร	+1	+1	+1	1
คุณคิดว่าการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนได้หรือไม่ อย่างไร	+1	0	+1	0.6
ท่านมีนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของชุมชนอย่างไร	+1	0	+1	0.6

ส่วนที่ 6 : มิติการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติ

ข้อความ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
การท่องเที่ยวมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของชุมชนอย่างไร	+1	0	+1	0.6
ชาวบ้านในชุมชนบ้านน้ำราบมีการเผยแพร่วัฒนธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวอย่างไร	+1	+1	+1	1

ภาคนี้ท่งเที่ยว				
ท่านได้รับความรู้ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของชาวบ้านในชุมชนอย่างไร	+1	+1	+1	1
ท่านได้รับความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างไร	+1	+1	+1	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและธรรมชาติในชุมชนอย่างไร	+1	0	+1	0.6
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้คงอยู่ต่อไปอย่างไร หรือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีโครงการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนในประเด็นการอนุรักษ์ทรัพยากรทั้งด้านวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างไร	+1	0	+1	0.6

ส่วนที่ 7 : มิติการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสังคม

ข้อคำถาม	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
ภาคชุมชน (ผู้นำชุมชนและชาวบ้านชุมชนบ้านน้ำราบ)				
ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	+1	+1	+1	1
ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	+1	+1	+1	1

ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน	+1	+1	+1	1
ภาคนักท้องถิ่น				
ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	+1	0	+1	0.6
ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	+1	+1	+1	1
ภาครัฐ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)				
ท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	+1	0	+1	0.6
ท่านคิดว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือปัญหาหลักในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	+1	+1	+1	1
ท่านมีแผนการพัฒนาชุมชนอย่างไรในอนาคตที่จะนำไปสู่ความยั่งยืน	+1	+1	+	1

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ทางผู้วิจัยขอขอบคุณที่สละเวลามาประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษางานวิจัย (IOC) ในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

